

BENYHE ISTVÁN: A Templom és az ország

(dráma, vagy inkább párbeszédes regény)

1291-ben Akko, az utolsó nagyobb keresztény erőd is elesett a Szentföldön. Európa megrendült, mert mindenki érezte, hogy évszázadok keresztény erőfeszítései váltak semmivé. A keresztény uralkodók és a pápa nem küldtek elegendő támogatást, így a Szíriára, Iránra és Egyiptomra támaszkodó muzulmán hatalom kiszorította a keresztény hatalmakat a térségből. A korábban Bizánchoz tartozó Anatólia és Szíria a szeldzsuk-török hatalom alatt nagyrészt muzulmánna lett, Bizánc egykori területének csak töredékére zsugorodott, maga a főváros, Konstantinápoly is, csak erős falainak köszönheti még függetlenségét. A keresztény Jeruzsálemi Királyság is lassan Bizánc sorsára jutott, az egész terület a muzulmán előretörés leglátványosabb része lett. Az 1118-ban alapított Templomos Lovagrend minden hősiessége ellenére kiszorult a térségből, Ciprusra menekült és onnan kísérelte meg a kereszténység számára visszafoglalni az elveszített területeket. A lovagrend maga is nagy vérvesztést szenvedett, két nagymestere is rövid időn belül meghalt, az új helyzet új megoldásokat követelt. A Rendet átszervezni, a keresztény Szentföldet visszaszerezni, az erőszakos muzulmán előretörést világviszonylatban megakadályozni, ez az új nagymester, Jacques de Molay feladata. Molaynak átfogó víziója van és lépéseivel bejárja támogatást keresve a korabeli Európa központjait, Rómát, Párizst, Londont, Fehérvárt, Konstantinápolyt. Tárgyalásaiból bomlik ki, hogy az európai keresztény egység hatalmi oldala örökösen szemben áll a lelki, hitbéli oldallal. Az eltérő hatalmi érdekek előrevetítik, hogy Európa milyen szerepet fog játszani a következő évszázadokban, milyen erők fognak rá hatni. Víziójában – már a börtönben – a következő 800 évet látja, amely éppen napjainkig ér. A neki sugalmazott jóslat szerint hit megmarad ugyan, de egy szinte halott magból támad majd újra. Ezt a víziót filozófiai, történelmi, vagy spirituális szempontból is érthetjük, értelmezhetjük, sőt, Trianon kivetítésére is alkalmas. A mű állandó szereplői Molay, a pápák és

királyok kivételével fiktívek, de a történeti tények következetesek és hitelesek. A Templomos Lovagrend betiltott formájában soha nem éledt újjá, de több kísérlet után 1988-ban egyházi jóváhagyást kapott egy nevében azonos, de Clairvaux-i Szent Bernát szellemiségét követő lovagrend, amely a Templomos hagyományt kívánja tovább vinni. Ebben a darabban a rendező szándéka szerint emelhető központi szerepbe bármely fontos esemény, hagyomány, részlet vagy helyszín. A mű inkább párbeszédesebb regény, amely jó dramaturgiával színházi előadásra is alkalmas.

1. FELVONÁS

Ciprus (Molay, Bolonel a ciprusi kikötőben egy kirakodó gálya előtt a parton álló raktárban beszélgetnek. Az ablakon át látszik a tenger, a raktárban úti holmik, egy asztal, rajta feszület. Körötte néhány szék. Az asztalon összegöngyölt pergamenek, térképek, két kard. A földön fegyverek, ruhák, ládák, úti holmik. A falról kereszties zászlók lógnak.

A háttérben egy óriási kivetítő, amelyen a darabot illusztráló, olykor kiegészítő képi és filmes háttér vetíthető. Rajta a kikötő a tengerrel.

Bolonel (dán származású francia lovag, harcias kinézetű, mindig fegyverben mutatkozik):

- Akko elesett. Új világ közeleg! A keresztet félholdra cserélik. Elegem van! A keresztények egymással hadakoznak, nekünk pedig legjobb lovagjainkat elveszítve kell menekülnünk. Már senkiben sem bízom, a görögökben (rövid szünet múlva folytatja a mondatot) sem.

Molay (francia lovag)

- Isten segítségével talán még észhez tér Európa. Felkészülünk, visszavágunk. Az Úr előtt csak Isten népe van, nekünk keresztény testvérek. Azért a muzulmánoknak is van helye a Teremtésben, de nem téríthet karddal.

Bolonel:

- Ciprus szép, de árulásra mindig kész katyvasza az Úrnak. Ha királyaink komolyan vennék esküjüket, ma is harangszó és nem müezzin-ordítás hívná imára Jeruzsálem népét! Mi Isten népe vagyunk, de a muzulmán és a mongol nem az ő gyermeke? Szüksége lehet Istennek a kardunkra más teremtményei ellen? Biztosan, ha ilyen világot teremtett...

Molay:

- A küzdelem ad értelmet az életnek. A vereséget is Isten küldi és tanulnunk kell belőle! Mi mindenünket odahagytuk Krisztusért. Egyedül a kardunk a miénk, tesszük, amit parancsol a Szentatya és a Nagymester.

Bolonel:

- Ciprus híd Európába, de a sok menekült, szökött rab, örmény és szír csavargó szinte nagyobb veszély, mint a pogány a túlparton. Szétszakítják ezt a szép szigetet, és ha sikerül, majd a világot is!

Molay:

- Mi Jeruzsálemben kaptunk örökrészt. Ostobaság, árulás, vert ki minket, nem Mohamed igazsága. Először itt csináljunk rendet! Félek, hogy ez a disznóól vár minket Rómától Párizsig!

Bolonel:

- Várjuk be itt a hajókat és induljunk Rómába! Nem szétvert had vagyunk, hanem kimerült, de harcképes katonái Krisztusnak. Mi nem támadunk, hanem védelmezünk! A Szentföld, de egész Egyiptom is keresztény volt, mielőtt Mohamed követői haddal rárontottak.

Molay:

- Krisztus nem engedett kardot rántani, mi pedig az ő hívei védelmére viselünk fegyvert, mert a szaracén is ezt teszi. Még túl vad a világ, hogy felfogja a megváltás lényegét, de ne töprengjünk gyengítő kérdéseken, az egység a mi erőnk!

Bolonel:

- Jézus pusztá szavával leszerelte a házasságtörő asszonyt megkövezni kész tömeget. Nekünk néha karddal sem sikerül. Nem gyűlölhethük ellenségeinket, irgalmasnak kell lennünk, de a küzdelmet nem háríthatjuk el! Ha kell, odacsapunk!

Ajtónálló:

- Lovag urak, megérkezett az első hajó. Sir Gampel van itt Montes kapitánnyal.

Kitárul az ajtó. Két férfi lép be elsőnek. Mögöttük két tengerész egy hatalmas ládát cipel. Gampel, Montes keresztet vetnek, majd megölelik a két lovagot.

Gampel (*angol lovag*):

- Hú, végre köztetek! Az örmények még elérték a kikötőt és a társzekerék is befutottak. Molay, Bolonel itt a további harc alapja! (*a ládára mutat*)

Bolonel:

- Komoly vagyon. Két-három hajót is fel tudnánk szerelni belőle.

(Gampel kivesz néhány ékszert, ereklyetartót és gyöngysort. A serlegek, láncok míves ötvösmunkák.)

Gampel:

- Igen, arany (*nézegeti, aztán szinte megvetően a ládába hajítja, amit kivett*), de ez annál is értékesebb. (*kinyit egy kis fatokot és megmutatja társainak*) A lándzsahegy, mely átszúrta Krisztus urunk oldalát a keresztfán! (*a másik három letérdel*) Ez itt, e gyolcsban, egy darab Urunk keresztjéből. (*keresztet vetnek*). Ez a kis alabástrom kehely pedig, nos olvassátok magatok! (*átad*

Molaynak egy ezüst tokot, amelyből egy foszlott pergament húz elő)

Molay feláll, olvassa, majd térdre esik. Összetekeri a pergament, visszadugja a tokjába. Kezével hozzá sem nyúl a kis kehelyhez, hanem a gyolccsal, amelybe tekerték óvatosan visszahelyezi azt is a fatokba.

- A Szent Keresztre! Ez maga a világ és Isten kapcsolata, az Egyház titokzatos teste, amely kifogyhatatlan bőséggel árasztja kegyelmét a hívőkre.

Bolonel:

- Miről beszélsz? *(átveszi, forgatja, nézegeti)* Egy kis tégely! Az asszonyok ilyenből kenik magukra a piperét. Mi tiszteljük az ereklyét, de ha kihűl a hit, szemétre vethetik őket.

Molay:

- Amit itt láatsz, az apostolok óta emberi szem nem látta! E görög írás tanúsítja, hogy Szent Jánosnál volt patmoszi száműzetésében e kehely, amelyben Mária és Mária Magdolna felfogta Krisztus kiömlő vérének! Hogyan került hozzánk? Ez lenne a Szent Grál?

Gampel:

- Örmények hozták, de néhány lovag megpróbálta elvenni tőlük. Szétütöttem köztük. Ismertek, nem tűröm a fosztogatást! Egy emberünk egy marék ékszerrel visszatett a ládába, és elővette ezt a tokot. Azt mondta nem viheti a Szentatyának, ha nem szerez legalább egy láncot, amiért felvinné egy hajó. Salamon templomában találta egy kőlap alatt. Egy tudós zsidó olvasta el neki János apostol írását, hogy az Úr akarata, hogy tőle ezt a templomba vigyék, ott rejtőzzön, amíg rá nem talál, akit az Úr rendel. Megszántam a harcost. Magunkkal hoztam és hazajuttatom.

Molay:

- Áldjuk az Urat! Ez nem a Szent Grál, hiszen se kívánságot nem teljesít, se nem beszél. Adjuk át Szentatyánknak és kérjük meg,

hogy Ciprus legyen a központunk, amíg Jeruzsálemet vissza nem foglaljuk. E kehellyel teremtsen egységet a keresztény világban!

Lovagok (*kórusban, kardjukat felemelve*):

- *Van miért élnünk, tudjuk miért halunk,
vár az örök élet, mi egymásért vagyunk!
Csakis az egyesség, csakis mi szent hitünk,
csakis az Úr szava, legyen az életünk!*

Bolonel:

- Gyönyörű ez a sziget! Nincs ehhez fogható, talán csak Pannónia, ahonnan áldott emlékű András király felkerekedvén visszavetette Mohamed követőit és keresztény kézre adta a Szentföldet.

Molay:

- Bizony, ő még a szívéen viselte Krisztus ügyét! Követnünk kell példáját és kérjük, hogy a frank király és Pannónia ura se hagyják elveszni amiért annyi keresztény vér ömlött. Gampel, Bolonel, mondassunk misét a szent kehely megkerüléséért, azután induljunk Rómába.

Mind:

- Igen, Róma, Róma, Róma!

Molay egy asztal mellett térképeket nézeget. Kint a hajók rakodása hallatszik. Bolonel, Montes és Gampel a távolságban fürkészik, a hajókat várják.

Molay:

- Megrendítő ütések kaptunk, de kibírjuk. Hit nélkül ránk törne a bomlás. Száz éve sok ezer lovag rántott kardot, ma lassan fogyunk. A hadiszerecsé és a kegyelem nem feltételei egymásnak.

Gampel:

- Sok a kísértés. Kardunk rendet teremtett Nyugaton, de a kövér béke aláássa a hitet és az erkölcsöt. A nép követelőzik és kicsapongásokban tobzódik, a hatalmasok pöffeszkednek. Az írástudók erkölcstelenséget terjesztenek a nép között. Engednünk kéne a regulából! Tíz-tizenöt év szolgálat után alapíthasson családot a lovag, így elkötelezett lovag-jelöltek jelentkeznének. A családok lovagok gondoskodnának a szervezetről, amit most szolgálkkal látunk el. Nem jó, ha az egyházi rend elkülönül a hívektől olyan lényegi szentségben, mint a házasság!

Bolnel:

- Ha engedünk, kiüresedik a Rend, de maga az Egyház és az életmódunk is. Csak Hispániában küzdünk sikerrel Mohamed ellen! Mit gondolnak hispán rendtársaink?

Montes (*spanyol lovag, a hajó kapitánya volt, amellyel Gampel érkezett.*):

- Hazám századok óta küzd a mórral. Közel az idő és győzünk, de a pénz megronthat bennünket. Ha mi nem esünk kísértésbe, akkor irigyeink vetnek majd tört nekünk. Lovaghoz méltatlan, hogy vagyont kezeljen, mint a kalmárok. Kezdjük újra, úgy, mint alapítóink szegényen, de nem csak személyünkben, a Rendnek se legyen irigyelt vagyona!

Molay:

- Mire volna a kincs, ha sok bűnös, nem törné magát érte? Krisztus mondta: add el, amid van, és kövess engem. Hát aki megveszi, arról már eleve lemond az Úr? Ha mindenki Jézust követné, kinek adnánk el vagyonunkat? Jézust akkor követjük, ha nem vágyunk kincsekre, de a bűnöst sem szabad még bűnösebbé tennünk azzal, hogy javainkat eladjuk neki, még akkor sem, ha az árát a szegényeknek adnánk... Vagy mégis?

Bolnel:

- A világ erő nélkül szétfut, mint a higany a kőpadlón. Sorsunk a küzdelem, ha kard által halunk is! A thébai keresztény légiót Maximiánus császár kivégeztette. A katonák azt mondták, meg

kell adni a császárnak, ami a császáré, ezért a gonoszok ellen harcolnak a parancsára, de békés keresztények vérének nem ontják. Nem védekeztek, békésen fogadták a felbőszült császár ítéletét. Vértanú lett valamennyi. Lovagi példaképeink ők! Mi is az Úr katonái vagyunk, tisztán kell látnunk, mi vezérli kardunkat és szívünket!

Montes:

- Igen, tiszta szív kell! Két páncélunk sem lehet, mégis seregeket vezetünk, királyok keresik barátságunkat és nagy csatákat vívunk, olykor egy szálíg elesünk, akár csak Pannónia és Béla király védelmében a mongol ellen, de hűtlenné nem válunk soha!

Kint kürt harsan. Egy csatlós lép be.

- Jó urak, Berthold van itt a német lovagokkal. Hajója megérkezett.

Bolonel:

- Lépjen be, örömmel látjuk! *(Berthold belép, mankóra támaszkodik, a fején is kötés)*

Berthold *(német lovag)*:

Elbeszélését a kivetítőn csatajelenetről szóló film is mutatja

- Kitörtünk a toronyból és a partra siettünk. Hetven lovagból húszan se maradtunk. A lovak is odavesztek. A császár nem jött, a velenceiek gályáikon a hátunkba hozták a pogányt. Kértük őket, legalább a hátunkat védjék, de csak nevettek. Egyedül Bagramio, az egyik kapitányuk kelt a védelmünkre, de őt saját katonái dobták a tengerbe. Mi úgy menekültünk meg, hogy váratlan rohammal elfoglaltuk a gályáját, amely túl közel sodródott a parthoz. Bosszút álltunk Bagramioért és ide jöttünk. A nagymesterünk Guillaume de Beaujeu a parton harcolt, nehéz sebet kapott és láttuk, ahogy körülveszik. Utolsó kiáltása, hogy helyére Thibaud Gaudin álljon. Gaudin egy másik hajóval most

érkezett, sebesülten is küzdeni akart, de a testvérek kötelezték a menekülésre.

Felkötött karral belép a kinevezett Nagymester, Thibaud Gaudin. A lovagok szívükre tett kézzel mélyen meghajolnak.

Molay (szívére tett kézzel meghajol és megcsókolja Gaudin vállát):

- Elárultattunk, de hűségünk töretlen! Mesterünk vagy, míg hírt nem kapunk Nagymesterünkről, vezess bennünket!

Nagymester:

- Dicsérjük az Urat! Az ispotályos Jean de Villier helytállása lehetővé tette, hogy kitörjünk Akkoból, ahol elvesztettük marsallunkat Pierre de Sevry-t, utódjául Jacque de Molay-t választom. Molay lovag, mától a Rend marsallja vagy! A szaracén felperzseli világunkat, ha nem álljuk útját, ezért Cipruson várat, kikötőt építünk, innen tartjuk szemmel. Királyaink, ha nem segítenek, magukat veszejtik el, de utódaikat mindenképpen! Unokáik majd mecsetté teszik templomainkat. 1291. sordöntő év! Követséget küldünk a világ uraihoz, állítsuk meg a pogányt! Bolonel, gyűjtsd egybe hajóinkat és mérd fel, mire van szükség! Most pedig misét hallgatunk megmenekülésünkért és a kehelyért. Induljunk!

*

Róma, a pápai palota

*Távolról harangszó, a mise hangjai, kikötői zaj, fegyvercsörgés. Lassan eltűnik a szín, sötétségbe borul a színpad. Vitorláshajó hangjai, matrózok éneke, kikötői lárma, majd a pápai trónterem, ahová Molay és Berthold belépnek. Az ajtónálló szólítja őket: **IV. Miklós pápa** Őszentsége fogadja templomos lovagjainak küldöttségét! Lépjetek a szentatya színe elé! A kivetítőn a pápai palota, a fogadóterem.*

Molay (kezet csókol a pápának):

- A remény kelyhét hozzuk Szentatyám! Íme az írás e kehely történetével. A benne rejlő erő segítsen Téged és testvéreinket, hogy elnyerhessük Krisztus országát! *(Mindketten féltérdre ereszkednek, úgy nyújtják át a kehely selyemkendőbe takart dobozát. A pápa átveszi, térdre ereszkedik a terem nagy fészülete előtt, felé nyújtja a dobozt, majd eléje helyezi egy térdeplő könyvtartójára. Azután feláll és a lovagokhoz fordul.)*

IV. Miklós pápa:

- Hála neked Krisztus! Szomorú hír jött, az istentelenek minden foglyukat lefejezték, nagymesteretek Guillome de Beaujeu sem él már. Az új nagymester Thibaud Gaudin levele most érkezett, beszámolt mindenről. Megírtuk neki, hogy megerősítjük és megfontoljuk, hogyan segíthetnénk. Mondjátok, a Frigyládát sikerült fellelnetek?

Berthold:

- Sok ereklyét hoztunk, egy aranyládát is, de az nem a Frigyláda. Fedelén egy kecskeszerű arc, a neve Baphomet. Tán az ördög képmása, sokan imádják ott titokban, hívei szeretnék visszakapni. A szentek ereklyéit tettük bele, így a démon nem árthat nekünk és Szentségednek! A káldeusok szörnyű erőt tulajdonítanak neki, azért is hoztuk magunkkal, hogy Róma örökre béklyóba verje. A Szentföldön úgy tartják, ha engedünk neki, Baphomet átformálja világunkat, úgy, hogy a kakasok tojnak, a tyúkok kukorékolnak, és az emberek csak tükörképükben gyönyörködnek majd. Egymásban is csak magukat keresve tagadják a bűnt, és testük, lelkük kifordul magából. Az Úr ládáját nem találtuk, s a Szent Grált sem.

IV. Miklós:

- Pedig imádkoztam, hogy kezünkbe adja az Úr e kincseket. Számoljatok be mindenről!

Berthold:

- Szentatyám, a mamluk had – noha derék lovas – nem erősebb nálunk, de van hátországa. A keresztény világ nem segített. A

szaracén holnap már Bizáncot támadja, majd Európát, ahogyan korábban Hispániát.

IV. Miklós:

- Tudnom kell, mi ad erőt a hitetleneknek, hogy tengernyi keresztényt uralmuk alá hajthattak? Honnan az erejük?

Molay:

- Uraink civakodnak, még a kicsik is királynak, császárnak nevezik magukat s legfőbb dolguk az adószedés. A muzulmán a hittestvérétől alig szed adót! A keresztényen ura behajtja, a betörő szaracén pedig többszörösen. A hadjáratok alatt sokan áttérnek. Nem Mohamed hitére, hanem a túlélésre! A muzulmán hirdeti, hogy Allah mindenünket neki szánja, a szerzett zsákmány nagy részét a harcos megtarthatja. Egy áttért falu nem csak gabonát, pénzt, hanem új katonát is ad a pogánynak. Az örmények nem hátrálnak, ősi királyságuk emléke erősíti lelküket. Káldeusok, koptok, maroniták, jazidik, etiópok, asszírok, kurdok mind panaszkodnak, de Krisztusért még kitartanak. A mamlukok, szeldzsukok ezt tudják, hízelegnek nekik, csábítják, fenyegetik és ellenünk hangolják őket.

Berthold:

- 1260-ban a mongolok megtámadták a szaracént. IV. Sándor pápa nem engedte, hogy szövetkezzünk velük. A mamlukok Ain-Dzsalútnál szétverték a mongolokat, így a Szentföld hátszaga elveszett, Konstantinápolyal nincs már közvetlen kapcsolat és csak a tengerpart maradt. Rövidesen Róma ellen vonulhatnak, bár első céljuk Konstantinápoly. Velence nem védheti meg Rómát! Csalárd nép az, bennünket is hátba támadtak, mert csábító a török arany.

IV. Miklós:

Még ma beszélek Giovanni da Montecorvino testvérrel. Keletre menne téríteni. A mongolhoz küldöm. Mikor fiatalon követségben jártam Konstantinápolyban, még nem látták a veszélyt. Ma már látják, de a széthúzás elpusztítja őket.

Imádkozunk a keleti misszióért és kérjük híveinket a Szentföldön, hogy tartsanak ki! Ott ezután 10 évig tilos legyen minden adószedés!

Molay:

- Szentséged bölcs. Az adómentesség jó, de már nem tudunk érvényt szerezni neki. Csak külső segítséggel és belső megtisztulással együtt érhető el siker. Hajók, felszerelés, lovak, gabona és katonák kellenek. És lángoló hit! Akkor a renegátok is visszatérnek Krisztus urunk hitére.

IV. Miklós:

- A hit megtérítette a pogány Rómát, vértanúk győzték meg a népet, a császárt Krisztus igazáról! Ha most nem ez történik, csak azért van, mert nem elég erős a hit. Akinek fontosabb az üdvösség, mint a világ, annak minden lehetséges. Az élő hit előtt fejet hajt a sors. Győzzétek meg Európa uralkodóit! Nem ellenezzük, ha mongol segítséggel veritek is ki a Szentföldről Mohamed követőit. Az Úr legyen veletek!

Molay, Berhold:

- A te lelkeddel is Szentatyám. Még ma útra kelünk. *(a lovagok el)*

IV. Miklós:

- Kérem a bíborosi kollégium elnökét és a pápai kincstárnokot. *(föl alá járkál, lehajtott fejjel, töprengve) A két főpap belép.*

Főpapok:

- Hívattál Szentatyám.

IV. Miklós:

A termében álló nagy álló földgömbhöz, vagy fali térképhez lép és azon mutogat.

- A kincstárunk üres, a franciák fegyverkeznek, céljuk Szicílián át Róma. Nálunk belviszály, Mohamed hatalma nő, Bizánc sem tud

sokáig ellenállni. Követeket küldök a mongolokhoz. Ha a távoli népek befogadnák az Úr ígét, akkor a szaracénokat keletről és északról, a mongolok felől érné támadás, így a Szentföld megmenthető, biztosítható a békés levantei kereskedelem. Ez Velencének is érdeke, s nem kell majd félnünk, hogy hajói kitartanak-e hűségükben. Ma a küzdelem a Szentföldért folyik, de a mongol és kínai lelkekért is! Ha megtérnek az Úr Jézus Krisztushoz, akkor Ázsia és Európa, hittestvérek lesznek, és egységbe forrva fogják kormányozni a világot az idők végezetéig. A világ keresztény jövője van a kezünkben!

A kivetítőn Európa térképészletében rajzfilmes módon mutatható, hogyan találna egymásra a keresztény világ Dzsingisz kán birodalmával, a hit hogyan egyesíthetné őket.

Kincstárnok:

- Szentatyám, az adók érkezése bizonytalan. A királyok az egyház pénzére is gyakran ráteszik a kezüket. A bankházak nagy jutalékokat számítanak fel. Keresztes hadra nincs pénz, de néhány hittérítőt útnak tudunk indítani.

A kollégium elnöke:

- A frankok három évi egyházi adó elengedését kérik, de valójában nem küldik. A király vádolja a Templomos Rendet, hogy kihagyják pénzügyi műveleteikből és sértik a korona hitelezőinek és adóbérlőinek jogait! Fülöp király panaszolta, hogy a ciprusi rendi ülés az ő jóváhagyása nélkül megerősítette Thibaud Gaudin nagymestert, aki eddig sem hallgatott rá, noha francia alattvaló...

IV. Miklós:

- Elég! Egy templomos lovag csak a pápa alattvalója! Molaynek adass száz aranyat, frank földön ne szenvedjen hiányt! Velencei zecchinókat kapjon, pápai pénz ne legyen közte! Kapjon ajánlólevelet a Sorbonne főmagiszteréhez, Jean de Fagohoz, és Párizs püspökéhez. Simon Matifas de Bucy mindenben segítse, adjon szállást neki! Az egyház gazdálkodását megreformálom,

és biztos alapot teremtek építkezéshez, misszióhoz, de elveszett világunk visszafoglalásához is!

A kollégium elnöke:

- Szentatyám, az Anju követ Szicília ügyében jött. A Colonnák tudni szeretnék mik a terveid Nápollyal? Leplezetlenül hivatkoznak rá, hogy nélkülük nem ülhetnél Szent Péter trónján... A fehér barátok vezetője is megérkezett Magyarországról, személyes audienciát kér. Az etióp és a bolgár követ már négy napja várakozik...

IV. Miklós (*türelmetlen mozdulatot tesz, majd a fejéhez kap*)

- A fehér barátok Magyarországról? Jó, a követek még várjanak. Most hagyjatok magamra imádkozni!

A bíborosok kimennek, közben halkán beszélgetnek.

A kollégium elnöke:

- Ha a Szentatya a lovagoktól vár védelmet, Kelet befurakodik e falak közé. Nincs itt még elég titkos szövetség és ferde szándék? Mi lenne, ha Nagy Károly örökét nem az utódai vezetnék, védelmeznék?

Kincstárnok:

- Vigyázz! E lovagok nagy titkok tudói. Próbálunk, de nem tudunk közérjük furakodni. Az Úr kegyeltjei, de illik rájuk János jövendölése is a tíz szarvú fenevadról. Gazdagabbak, mint a királyok! Fülöp király a mi vérünk, e lovagok legtöbbje is frank, de nekem mégis idegenek! A Szentatya bezzeg talján, hogy bízhatnánk benne?! Frank pápa kell nekünk! (*Mindketten el*)

IV. Miklós (*fel-alá járkálva hangosan gondolkodik*):

- Igen, András király aranybullájában az áll, hogy a birtok ősi szerzett jószága urának, attól semmilyen jogcímen nem fosztható

meg. A német birtok lefoglalható. Vagyis Magyarországot nem lehet felvásárolni? Hm..., csak azokat az országokat irányíthatja a mammon, ahol bankházak kezébe kerülhet a föld és rajta keresztül minden? Lám, szembe kerül világunkban a krisztusi és a szükségszerű. Félő, hogy a szükségszerű rákényszerítheti gyakorlatát a krisztusra.

A térdeplőjéhez lép, letérdel, fejét a feszületre emelve folytatja:

- A magyar király védi a birtokot. Megmenti országát az eladósodástól és a hódító háborúk kísértésétől is. Nem kell kiűznie a zsidókat, hiszen nem kerül hitel-csapdába. Nálunk hitel nélkül nincs élet. A fejedelmek a szavazataikért is pénzt kérnek, ha császárt választanak. Nem tilthatom meg az eladósodást, hisz tőlük jön a pápai adók zöme... A császár szerint a magyarok rendje szilárd, de kilógnak a keresztény rendből, vissza kell téríteni őket, akár erővel is, mert rossz példát mutatnak. *(A pápa lehajtja a fejét és a feszülettel szemben összekulcsolt kézzel folytatja gondolatait.)* Mi a magyar királynak apostoli rangot adtunk, de, csak akkor bízhatom benne, ha én ültetem trónra. Ha Anju királyuk lesz, a magyar erő visszasegíti Rómát VII. Gergely pápa ragyogásába. Pannónia nem oly mohó és pofátlan, mint Fülöp. Ha a Szentföldre magyar sereg indul, megmozdul itt minden! Konstantinápoly visszatér Róma fősége alá és a Világ egyensúlya visszatalál az egyházszakadás előtti békéhez. Világosíts meg tetteimben is Uram Jézus!...

Berthold és Molay *(az előtérben, ahová kimentek, egymás közt)*

Berthold:

- A Szentatya lélekben még ma is tudós szerzetes. Mintha nem is Krisztus földi helytartója, a királyok királya lenne!

Molay:

- Ő is tudja: Ha mi meg nem állítjuk a pogányt, egész Európát legázolja. Emlékszel, mit mondott az öreg mongol, aki még Ain-

Dzsalútnál esett fogságba? Az ő népe ma még sok istent imád, de érzi, hogy csak egy igaz Isten lehet. Leginkább Buddha és Mohamed, fordul feléjük. Ő megismerte hitünket és azt mondta, ha népe is megismerné a szerető Istent, akkor örök béke lenne a világon, mert bennünket, ha egyek vagyunk a hitben, senki le nem győzhet!

(A távolban énekszó. A lovagok kihajolnak az ablakon és hallgatják, ahogyan a parasztok énekelnek a mezőn munka közben. Esetleg a kivetítőn is látható a jelenet)

Felszántom én, bár a másé.

Ugar marad, ha nem teszem.

*Szérűm mások letapossák,
és kifosztják az életem.*

Csak te maradtál nekem

Uram, csak Te és a két kezem,

bármit teszek érted teszem,

de azt mondják vétkezem,

s elragadják életem,

elragadják életem...

Molay:

- Éppen aratnak, látod, még a nép is arról énekel, hogy mindenki kifosztja. Nekünk sincs sok időnk. A föld népe is érzi, hogy nagy bizonytalanság kapujában állunk.

Berthold:

- Jacques, járj szerencsével! Ha Anglia és Franciaország békében élne, egyként a császárral, egész Európa szíve együtt dobbanna. Akkor a Kelet is csügгене a Szentatya szavain és rendünk olyan kötélként szorulna az istentelenek nyakára, amelynek egyik

szárát mi, a másikat a hozzánk térő Kelet húzná keményen. *(a kezével mutatja, hogy húzná a kötelet)*

Molay:

- Kard nem téríthet igaz hitre senkit, csak szeretet. Mi az Úrért harcolunk, de aki térdre hull előttünk félelemből teszi, vagy mert Krisztus szemébe pillantott, mint az az asszony Jákob kutja mellett, ahogy az Írás mondja? Ha erővel élünk, mindig támadhat nagyobb erő, de ha a szívet nyernénk meg, akkor az erő tehetetlen lenne... Van erre módja az embernek egyáltalán?

Berthold *(elfordul, lassan kifelé indul és magában fohászkodik)*:

- Eljöhet az idő, amikor a hit, amiért annyian az életüket adják kopott szokássá szürkül! Mi lesz, ha gyarló világunkban egy mindent elsöprő erő előtt egy leküzdhetetlen akadály tornyosul? Akkor csak a kegyelem segíthet? Add meg Uram, hogy tetteinkben is tudjunk akaratod szerint élni, ítélni!

Francia királyi udvar

Munier, a király bizalmasa és Szép Fülöp a király dolgozószobájában.

Munier:

- Felség, nyugodjon meg! Az a hajó jelentős veszteség, de nem a világ!

Fülöp:

- Mit nekem hajó! Igaz, az orrunk előtt ragadták el a kalózok. Aragónia ügynöke minden berber kalóz! Ez a pápa, ez a rongy bábja a Colonnáknak mindent szentesít! Szicília, Nápoly, holnap talán már Korzika is hispán lesz, akkor aztán beszorulunk Anglia, Hispánia és a germánok közé. Az a pizok Gaudin a lovagjaival úgy tesz, mintha király lenne! Kiverték Akkoból,

erre Cipruson szervez országot! Nevetséges! Miklós, te Szentatya?! Te ájtatos ferences szemforgató! Csak a pénzen jár az eszed, de majd teszek róla, hogy emlékezz, Nagy Károly trónja nélkül nincs kereszténység és nincs pápaság!

Munier:

- Felség, a mamluk vezír kér, hogy ne kergess délibábot! Keleten már nincs mit védened, ő viszont hasznodra lehet. Segítségével elnyered Szicíliát és elébe vágsz Aragóniának. Cserébe engedd, hogy Ciprust és Rodoszt magához vonja, akkor országa az iszlám vezetője lesz. Velence nem ellenzi, mert a Pontuson túl is szabadon kereskedhet, azt garantálják. Ha Felséged és Róma – a nehézségekre hivatkozva – nem küld sereget keletre, mindenki elégedett lesz. Ezért a vezír nyolcvanezer arannyal támogatná terveidet, azon felül, amit semlegességedért ígért Akko ostroma előtt. A vezír félt téged a Templomosoktól, ők a keresztény asszaszinok, akiktől minden uralkodónak óvakodnia kell!

Fülöp:

- Cipruson a Templomosok erődöt építenek. Ha ellenzem, a pápával kerülök szembe. Ha segítem, abból semmi hasznom. Velencét fizesse ki a vezír, de titokban! Kérjük a dózsét, vigyázza a dalmát partvidéket, nehogy túlságosan megerősödjön ott a magyar! Ha Velencét bárki fenyegetné, mi megvédjük. Ha másképp nem, hát a török segítségével... Nekünk jó, ha mindenki tart a szomszédjától, a viszály növeli befolyásunkat. Ez Velence érdeke is. Mi garantáljuk hajózását és a keleti áruk útját Marseillebe. Az aranyat elfogadjuk és nem mozdulunk, így a pogánynak nagyobb esélye van megtartani a Szentföldet.

Munier:

- Felség, nem kívánja tehát visszafoglalni a Szentföldet, mint dicső elődei?

Fülöp:

- Ha Róma maga alá gyűrné az iszlámot, akkor hatalmas, távoli földek kereszténnyé válva lépnének be világunkba és országom

elsősége elenyészne. Ma Európa arra figyel, amit Párizs mond. Holnap majd harcolnom kell ezért a hispánokkal, Angliával, sőt, majd a német császárral is. Ha Egyiptom, Szíria, a felmentett Bizánc vagy a távoli szláv és mongol földek, talán maga Kína is keresztény testvéreink lesznek, Krisztus, vagyis helyette a pápa uralkodik majd a világon, és nem Párizs! És tudom, hogy évszázadok múlva is így fog gondolkodni minden nyugati birodalom! A mi dolgunk önmagunk erősítése és a többiek gyengítése.

Munier:

- Akár a pogány erősítése árán is keresztény testvéreinkkel szemben? Értem. (*mintha gunyoros hangsúllyal mondaná*) Uram bölcs király. Mindjárt intézkedem. Még valami. Kihallgatást kér Jacques de Molay a templomos rend új marsallja. Thibaud Gaudin kinevezettje.

Fülöp:

- Adass neki szállást és ellátást! A legszebb udvarhölgyeket vezesd elé, ha udvaromba látogat és lovászok, inasok teljesítsék minden óhaját. De mondd csak, családos ember? Netán felszentelt pap? Fogadalmas lovag? Miféle szerzet? A lovagok felnéznek rá? Tanult férfi?

Munier:

- Párizs püspökénél szállt meg. Jó eszű nemes ember, nem pap, de nőtlenséget fogadott lovag. Latinul, arabul, görögül, németül jól ért és írni, olvasni is tud, a Bibliában és a Szentföld történetében jártas, mint minden lovagi vezető. A többi lovag rajong érte. Amikor jelentkezett hangsúlyozta, hogy a Nagymester küldte, de maga is kéri felségedet, hogy hallgassa meg!

Fülöp:

- No, ez kedvemre van! Aki a maga ügyében jön, azzal én szót értek! Még valami! Intézkedj, hogy a Sorbonne vizsgálja meg, hogy a pápa, vagyis Róma püspöke, maga dönthet-e székhelyéről, hogy honnan uralkodik Róma és a világ fölött?

Munier:

- Uram, legyen kegyes kijelölni Öszentsége új székhelyét és mi, meggyőzzük, hogy elfogadja azt. (*gúnyosan mosolyog*) Itáliát szorongatják a germánok, a muzulmán hatalom és Aragónia, aki újat húz felségeddel Navarrában is! A sunyi angolok is ott sündörögnek a pápai udvarban. Velence érdekei a legtöbbször egybeesnek a miénkkel, ideje volna a törö...

Fülöp:

- Túl messzire mész! A török szövetség talán egyszer majd szóba jöhet, de ma még a muzulmánok Krisztus sírjának bitorlói, hitünk ellenségei. Nekem két dolog fontos: a pápa és a Templomosok! Mindkettő gazdag, hatalmas és erejükkel Franciaország egész Európa vezetője lehet! Győzd meg Molayt, hogy csak francia támogatással veheti vissza a Szentföldet! Ne leplezd, hogy elégedetlenek vagyunk Gaudin nagymesterrel, és benne, mint a rend új marsalljában látjuk a Szentföldet visszahódító új nagymestert! Ne sajnálj tőle semmit! A lovagrend olyan pénz- és hitelrendszer működtet, hogy Velence, Siena vagy Firenze olyat nem is álmodhat! Apropos pénz, tudjuk, hogy ez a Molay milyen pénzzel fizet? Gyanítom, pápai aranyakkal érkezett.

Munier:

- Felség, a lovag szerény, aszkéta. Az ellátásáért fizet, kémeim szerint zecchinók vannak az övében. Ezek a velencei dukátok sok mindent jelenthetnek. Lehet, hogy Velencének is vannak terveik a lovagrenddel, hiszen tudod, a dózse kiszámíthatatlan és árulásra mindig kész gazember.

Fülöp:

- Akárcsak te, Munier. Hm...ez a velencei arany óvatosságra int! Lehet, hogy a lovagrendnél nem is a pápa, hanem Velence az igazi ellenfelünk? Kelet-Európában is kialakulhat egy önálló erőközpont? Lengyelek, magyarok? Talán épp Velence és Róma támogatásával? A dózse rutinos méregkeverő. (*A térképhez megy és mutogat, ami a kivetítőn is látható lehet.*) Elkelve arra egy

kisebb országcsoporthat a német császár hátában, amely csak tőlem várhatna védelmet! Azt talán majd megoldja a török, esetleg egy másik háború. Ha a dózse most elárul, azt nem élheti túl, készíts elő mindent, nem fogok habozni és úgy dolgozz, hogy tudd, már Rómától sem félek! Az is nyugtalanít, amit a mamluk vezír mondott az asszaszinokról. Lehetséges, hogy a lovagrend kiegyezett korábbi gyilkosaival, miután azok elvesztették befolyásukat?

Munier:

- A nizáríta asszaszinok gyilkos szektája már nem fenyegeti a mamlukok uralmát, ezért elképzelhető, hogy a Szentföldről kiszoruló lovagok kiegyeztek az asszaszinok maradékával. Az asszaszinok a lovagok pénzével elrejtőzhetnek és ma a lovagrend kémei ott Keleten. Gyilkosaiktól óvja Felségedet a mamluk vezír. Ha a lovagok eltanulják tőlük az orvul gyilkolást, mint ahogy elsajátították a pénzkezelést a zsidóktól, akkor lehet tőlük félnivalód! A terrortól való félelem mindent igazol.

Fülöp:

- A becsvágy az aszkétát is leteríti. Ahol semmi sem segít, ott a hiúság győzelmet arathat. A kedvenc bűnöm! Tudni akarom, kikkel találkozik ez a Molay. Ha megegyezünk, akkor néhány év, és országunk a világ közepe, a pápa székhelye lesz és senki sem vonhatja kétségbe elsőségünket. Nagy Károly birodalma újra felragyoghat!

Munier:

- Felség, máris indítom embereimet Velencébe és Rómába. Rómában már készülünk kell a következő pápa megválasztására. Szóbeszéd, hogy Miklós pápa rövidesen eltávozik közülünk, *(elégedetten a kezét dörzsöli)* a bíborosok már listákat köröznek. Két mód van, hogy befolyást szerezzünk: rokonság vagy pénz. Könnyebb eltenni valakit láb alól, mint kineveztetni az utódját...Az itáliai családokkal nem mérkőzhetünk, de a pénz mindig segíthet.

Fülöp:

- Ezért akarom a Templomosokat magam mellett! Ha velem vannak, győztem. Ha nem, akkor el kell kerülnöm, hogy más segítsenek. Csak a zsidók kölcsönére számíthatok, de ők egyre arcátlanabbak. Korábbi kölcsönüket emlegetik, amit még nem fizettünk vissza. Nyíltan megtagadják a segítséget, noha már jó ideje nem üztük ki őket országunkból. Ideje lenne újra kihajítani őket! De elég a szóból, Munier, ha ügyesen jársz el, királyi vérhez adom a lányodat!

Munier:

- Felség, túlságosan kegyes velem. Tudhatom kire gondol?

Fülöp:

- Azt mondtam királyi vér. Mi gondod vele, hogy kicsoda? Akinek lánya királyi családba kerül, annak unokája király is lehet. Ki pedig király lehet, ha alkalmas rá, tesz róla, hogy az legyen! Egyetlen lépés a világ csúcsára emelhet, de le is taszíthat a tülekedők közé. Mindenről pontosan tájékoztass! Kedvellek, de lásd, a tét fölénk magaslik. Indulj, ügyelj arra a marsallra! *(félre)* Igen! A hiúság a kedvenc bűnöm, benned is dolgozik!

Munier:

- Ó, Felség, máris megyek! *(félre)* Úgy látom a király kegye csak akkor ér, ha pénzzavarára megoldást lelek. A zsidókkal nem megyek semmire, már kiismerték. A lovagok azonban olyanok, mint egy hazát kereső nomád nép. A mamluk vezír intelme az asszaszinoktól még hasznomra lehet, hiszen a király egyre gyanakvóbb. Minden zsarnok retteg, így könnyen hibázhat. El kell érnem, hogy Fülöp rendelkezzen a Templomos vagyonnal! Nem lesz nehéz, a lovagok naiv rajongók, de leginkább katonák. Ha parancsot kapnak, a fél országot levágják, de ha az a parancs, hogy adják át kardjukat, habozás nélkül átnyújtják majd. Ha másképp nem boldogulhatok, el kell tűnniük! Igen Munier, családod máris felemelkedőben!

Változik a szín.

London, az angol királyi udvar. A király fogadó terme.

Ajtónálló:

- Itt várakozz lovag úr, a király itt fogad bizalmas beszélgetésre. Rövidesen itt lesz.

Az ajtónálló kimegy, Sir Gampel elővesz egy levelet és olvasni kezdi, amíg a királyra vár.

Gampel:

- Molay Párizsból levélben figyelmeztet. Átolvasom még egyszer, mert nem hibázhatok. Na, lássuk: *(elővesz egy levelet és olvasni kezdi)* „...Fülöp titkos kapcsolatban áll a törökkel és Velencével, hogy gyengítse a pápát. Kérte, adjam kezére a Rendet és ő tíz éven belül keresztes hadat indít. Utasított, hogy forduljak szembe a nagymesterrel. Megkérdeztem tőle, mit gondolna olyan alattvalójáról, aki a pápa előtt hajlana egy ilyen kérésre vele szemben? Gyilkos düh villant a szemében. Jobban tart szomszédjaitól, mint ellenségeitől. Ezért lovagrendünknek egy Ciprus – Róma – London vonalat kell kiépítenie! A franciáktól tartó London szövetkezhet velünk. Ajánld fel pénzünket, kapcsolatainkat, bármit! London, Róma, Aragónia és a magyarok segítségével Fülöp nélkül is megkezdhetjük a szentföldi hadjáratot. Éreztesd, hogy Anglia a legfőbb reményünk! Eduárd Gascogne-ban Fülöp alattvalója, és ez feszültség a két király között. Eduárd alkalmas egy keresztes had vezetésére, ezért úgy ügyeskedj, hogy hajlamai és az általad felcsillanó lehetőségek egymást erősítsék, és ügyünk mellé álljon. Az Úr segítsen követségemben! Molay.”

Ajtónálló:

- Lovag uram, Eduárd király!

Gampel mélyen meghajol, majd féltérdre ereszkedik és átadja a szent lándzsahegyet egy fadobozban.

Gampel:

- Felség, Akko ugyan már a muzulmáné, de a Krisztust átütő lándzsa hegye nem maradt a kezükön. Íme, neked hoztuk, hogy emlékezz ígéretedre, hogy a szent várost visszafoglalod.

Eduárd:

- Állj fel lovag. (*Ő maga féltérdre ereszkedve veszi át a dobozt, majd feláll.*) Köszönöm a szent lándzsát egész népem nevében. Kérlek számolj be a hadjáratról és terveitekről.

Gampel:

- Felség, a keresztény királyság úgy volt ura a Szentföldnek, hogy folyton tekintettel volt Konstantinápolyra, a pápára és a többi keresztény uralkodókra, miközben Mohamed követői teret nyertek, sőt, befészkeltek magukat alattvalóink szívébe is. Hiába vártunk keresztény segítséget a tengeren, amikor Akkot támadták. Mikor pedig feltűnt a velencei flotta, borzadva láttuk, hogy nem nekünk hoz erősítést, hanem a törököt hozza a hátunkba...

Eduárd (*megdöbbenve*):

- Velence török zsoldban ellenetek harcolt?

Gampel:

- Harcba nem bocsátkozott, de a törököt odaszállította. Kalmár nép az Felség, azt szolgálja, aki megfizeti. A török és mamluk had rövidesen elég erős lesz, hogy elfoglalja, Nikaiát, Trapezuntot és Konstantinápolyt. Akkor a levantei kereskedelem teljesen muzulmán kézbe kerül, elzárnak bennünket Indiától, Kínától, a drága fűszerektől, és mindentől, amely ma oly kedves nekünk.

Eduárd:

- Úgy hallom a pápa a Lovagrendet támogatja, és hadat szervez a Szentföld visszafoglalására. Fülöp ereje gyarapszik, de minden szomszédjában riválist lát. Nélküle ma nincs kereszties had, vele pedig bajosan lesz. Mit tehetek értetek?

Gampel:

- Tarts meg bennünket kegyedben és mi mindenben veled tartunk Felség! Ciprus, Róma, Párizs és London erős lánc lehet, amelyen megtörik a pogány. Szicília, Hispánia, Germánia és a magyarok országa mind e láncba kapaszkodna, ha annak szemei egybekovácsolódnak. Kérlek felség, segíts rávenni Fülöp királyt, hogy támogassa ügyünket! A szellem egyesítse Európát, ne a kard! Te és Fülöp! Ha egyek vagytok, tiétek a keresztény világ! Győzd meg Fülöp királyt! A Szentatya imádkozik érted, áldását és buzdítását küldi e levélben. *(Átadja a levelet.)* Kérlek, adj egy század jó számszeríjászt és egy hajót, hogy megerősíthessük Ciprust! Erre kér téged a Rend és Gaudin nagymester, mert segítség nélkül nem menthető meg az Örmény Királyság sem, amit bekerítették már a menekültektől forrongó Ciprus renegátjai és a szeldzsuk had, amelyet a mamluk is támogat.

Eduárd:

- Hajót nem adhatok, de ha megszerzed, ellátást adok és engedélyt, hogy katonát toborozz francia birtokaimon. Egy tucat angol íjászt is adok. Sürget az idő, két héten belül jelentsd mit végeztél. De várj csak, kevés ilyen jó kiállítású lovag van udvaromban! Sok mindent hallottam rólatok, kérlek, ha nincs ellenedre, estebédre várlak ágyasházamban, hogy meghallgassam harcaitok történetét. Az megnyugtatja szívemet és elfeledtetni velem, hogy mennyire álságos ez a világ!

Gampel:

- Felség, legyen kedved szerint, eljövök.

Gampel mélyen meghajol és kimegy. Belép Robert, a király bizalmasa.

Eduárd:

- Nos, mindent hallottál?

Robert:

- Igen felség. Csodálkozom nagylelkűségeden. Flandria miatt vitában állsz Fülöppel és ellátmányt, íjászokat ígérsz egy képtelen vállalkozáshoz? Jó okod lehet rá.

Eduárd:

- Hajót azért nem adtam, de tudom, a Rend megszerzi. Felszerelés mindig akad. Tudnom kell, hogyan mozog a Rend. Kívánságom, hogy a hajó Fülöphöz induljon. Fegyvert adok, de csak egy tucat íjászt, és Gascogne-ban toborozhatnak! Ezzel bőszítem Fülöpöt, de nem avatkozhat be, hiszen az én földem. Úgy vélem nem engedi tovább a hajót Ciprusra. Ha mégis segít a Rendnek Cipruson, akkor csak azon az úton jár, amit mi mutattunk neki. Ha nem segít, elárulja, hogy a pápa ellen van.

Robert:

- Királyom, bölcs vagy. Jól gondolom, hogy íjászaidnak nem lesz kedve a francia partokat elhagyni Ciprus felé?

Eduárd:

- *(sejtelmesen)* Ki tudja? De jól látod, az a fontos, hogy ellenünk ne szülessen szövetség és mi se kössük meg saját kezünket. A francia túri, hogy erősödjön a muzulmán, mert nem akarja, hogy növekedjen a keresztény világ. Ha Párizstól Kínáig tartana Krisztus országa, ott Fülöp csak egy lenne, ma pedig ő a minden. Nekem sem érdekem, hogy Európa, vagy a fél világ összefogjon és kirekesszen, itt hagyva engem e nyirkos szigeten. Ha nem én egyesítem a világot, akkor inkább ne legyen egység, amely hazámat zárójelbe teheti! Sajnos a Mediterrán tengert és a Pontuszt elzárják tőlem. Talán a végtelen óceánnal kereskedjek?

Robert:

- Azért vettél részt Uram a Hanza megalapításában! Az északi tenger felől átkarolhatod ellenfeleidet. Minél több kikötőt szerzel, annál gazdagabb leszel, de ne feledkezz meg Fülöpről egy pillanatra sem!

Eduárd:

- Ezért vagy tanácsadóm és bizalmasom Robert, mert nem csak nézel, látsz is. A Templomosok jó szolgálatot tesznek, segítjük őket, és mutatjuk, hogy a Szentatya mellett állunk. Fülöptől őriz bennünket a tenger, de a pápa szavától mi védelmez? Előre

szaladtam, most inkább törődjünk Gampellel. Derítsd fel szervezetüket, hálózatukat! Az íjászokat figyelmesen válogasd össze! ... E lovag pedig, nos daliás, jó kiállítású, tapasztalt férfiú. Magánkihallgatáson fogadnám vacsorára, utána pedig kíséreted ágyasházamba, ahol szívesen hallgatnám szavait a Szentföldről. Biztosan jól meg fogjuk érteni egymást... *(elégedetten simogatja a mellét)*

Robert:

- Ó, uram, ebben biztos vagyok! A fenséges királyné asszony, ma este bizonyára gyengélkedik, így bőven lesz ideje felségednek a Szentföld híreit meghallgatni. Értesítsük Fülöp királyt vagy a Szentatyát terveinkről?

Eduárd:

- Igen, de később. Azt szeretném, ha egyszerre érne Fülöphöz a levelünk, és Gampel hajója. Az akarom, hogy ez a pompás lovag igazi angol alattvalóhoz méltón szolgálja királyát. Most eredj, és ne veszítsd szem elől!

Robert Gampel után siet. Még a palotában utoléri és karon fogja, együtt távoznak, a háttérben távolodva beszélgetnek. A fény felerősödik Eduárd szobájában. A távolban látszik, ahogy Gampel és Robert kiballagnak. Eduárd a kandalló előtt kezeit elégedetten dörzsölgeti.

Eduárd:

- Miért is nem ajánlottam fel Gampelnek, hogy egy szigetet adok nekik a Csatornán, félúton Franciaország felé? Megmenthetném, de nekem egész Franciaország kell, vagy legalábbis Flandria, ami ellensúlyozza a pápát! Ó, Uram, ha ez a lovag nőnek születik, mennyivel erősebbnek érezném magam mellette, mint most, Fülöp vejeként! Ha a franciákkal nem bírok, akkor a németek vagy a spanyolok? Az a fontos, hogy össze ne fogjanak ellenem! Keresztény egység? Szép szavak! Előttem a franciák, hátamban a skótok, a megbízhatatlan ír sziget és Wales. Mindegyik a pápára hivatkozik, aki viszont az Úristenre. Ezek a derék együgyű lovagok jó katonák, hatalmas vagyont kezelnek

és – úgy tűnik – csak a pápát szolgálják. Gaudin nagymester utóda miért ne lehetne egy hozzám húzó angol? Talán pont ez a jóképű Gampel. Egy angol nagymester kiegyenlíthetné a francia túlerőt, hiszen a Rend és a pápa Angliával egységben már mindenkivel dacolhat. *(kezeit dörzsöli)* A pápai trónra is volna jelöltem! Birtokaim francia földön csak így lehetnek biztonságban. Ó Gampel, remélem megérted szívem titkos vágyait!

Ökölbe szorított kézzel a levegőbe üt, majd elégedetten kiszól:

- Robert, amint végzel gyere be, megírjuk a levelet Fülöpnek!

Változik a szín. Gampel és néhány csuhás szerzetes, egy-két lovag egy boltozatos alacsony teremben beszélgetnek.

Gampel:

- Íme az árkus Nagymesterünk írásával és pecsétjével. Látjátok gyűrűmet. Burton, te valaha fegyvernököm voltál, személyedben is igazolsz.

Burton:

- Így igaz uram. Ha nem ismernék is fel, azt a kardot az oldaladon még vakon is megismerem. Ez Sir Gampel kardja, boldog vagyok, hogy életben látlak uram!

Csuklyás lovag:

- A káptalan megvizsgálja a kérést Sir Gampel. Nagy összeg, a konvent dönt róla. Kérlek, ha eljön az idő, engedd, hogy veled mehessek a hajóval.

Gampel:

- Köszönöm jó lovag. Mindenki jöhet, lesz hely, ne félj. Most gyónni szeretnék. Klostrotokban mikor miséztek?

Csuklyás lovag:

- Jőj velünk, az esti kurta mise előtt Baldwin atya meggyóntat. Ma éjjel ne menj vissza az ispotályba, nálunk töltöd az éjszakát.

Gampel:

- A király vár magán meghallgatásra. Vele vacsorázom, ami nagy megtiszteltetés. Remélem meg tudom győzni, hogy segítsen!

Csuklyás lovag:

- Vigyázz, a király szeszélyes, ha szemet vet rád, aligha szabadulsz szégyened nélkül. Imádkozom érted, hogy el ne tántorodj küldetésedtől. A kegyes hazugság is jobb, mint elveszíteni tisztaságodat.

Gampel (*ijedten*):

- Az Ég óvjon tőle! Mit tegyek hát testvérem?

Csuklyás lovag:

- Hírt adunk a királynak, hogy foltos betegségben szenvedsz, amit a Szentföldön szereztél és ma éjjel rád tört a láz, így itt kell ápolnunk téged. Ne félj, többé nem zaklat majd a király!
(*megöleli*)

A terem ajtaja becsukódik. Halk harangszó, gyertyát tartva két szerzetes áthalad a termen, aztán egy égő gyertya mellé leül Gampel és a gyóntató. Mormogás, ahogy Gampel gyónik.

Gyóntató:

- Ego te absolvo... (*keresztet vetnek*) Boldog vagyok, hogy látlak. Fontos híreim vannak. Az angol tartományunk napja felvirradhat, a frank szertelenség magát növelné, de végül magára mér csapást. A Rend meg is semmisülhet, de ha túl is él olyan világ jön, ahol örök félhomály kíséri majd a döntéseket, az igazság bűvő patakokban csörgedez majd szinte láthatatlanul! A káptalanunk benned látja megmentőjét és a jövőt...

A magyar királyi udvar

Berthold:

- Apát úr, csak ámulok milyen csodás város épült itt. Amikor ifjúként erre jártam, a mongol pusztítás nyomai sötétlettek. Ó, Pannónia, sebeid begyógyultak, hogy ismét megvédelmezhesd Urunk szülőhelyét.

Apát:

- Jó lovag, már a harmadik nemzedék ül lóra a tatár távozása óta. Mi öregek még emlékszünk a szörnyű harcra és Rended dicső helytállására. Ha a hős Templomosok áldozatát összevetjük a tatárral versengve ránk támadó álszent szomszédainkkal, nem csodálkozunk a Szentföld elvesztésén.

Berthold:

- Jó Atyám, mi sem felejtünk, országokban Krisztust védelmeztük. De mondd, számíthatunk rá, hogy most ti segítitek harcunkat, amely minden keresztény harca is?

Apát:

- Remetéink buzgón imádkoznak e hegyek barlangjai mélyén, sok szív dobog ezért a földért, és értetek is. Testvéreink figyelmeztetnek az előttünk álló megpróbáltatásokra. Ők a harcos lovagrendek végét prófétálják!

Berthold:

- Hogyan? Hisz a német lovagok Erdélyben és északon hitünk legfőbb támaszai! A lengyel és a magyar király, de a síkság urai is hálával tartoznak a keresztény országokat építő lovagoknak! Hogyan fékezhetnénk meg nélkülük a balkáni bogumilokat? A nagy síkság ravasz tatárjait? A vad szlávokat, a vérszomjas litvánokat kiket még nem ért keresztvíz?

Apát:

- Testvérem! A királyok a lovagokban vetélytársat látnak. Addig volt rájuk szükség, amíg meg kellett hódítani a vad népeket, fel kellett építeni az erősségeket. Bizony a német lovagrend napjai megszámláltattak. A ti napjaitok is! A Templom lovagjainak túl nagy hatalom és vagyon van a kezében...

Berthold:

- Mi szegénységet fogadtunk, asszonyt nem érintünk, regulánk szigorú. Néhányan úgy gondolják, hogy családban élve kellene kitartanunk. Akkor több lovagi hivatás támadna és mindig lenne erőnk, hogy ne szoruljunk királyokra és nélkülük is megtarthassuk a Szentföldet.

Apát:

- Ha elhagyod a fogadalmat, ti lesztek a világ zsidói. Hagyd a pénzváltóknak és uzsorásoknak a kalmárkodást! Hasznos, de szörnyű jövőt választanak maguknak, ne orozd el tőlük. Maradjatok szegények, szüzek, tiszták és állhatatosak! A ti jövőtök is szenvedés lesz, ráadásul értelmetlen a világ előtt. A világ mégis áldozatokból és kiontott vérből halad az üdvösség felé. Aki gazdag és hatalmas, ha megroppan, előbb-utóbb kifosztják.

Berthold:

- Ma minden a kezünkben van. Pénz, befolyás, földek, várak és gályák. Személyünkben szegények vagyunk, eszközeink pedig nagy céljaink megvalósítását is elérhető távolságba hozzák.

Apát:

- A szerencse irigyeket szül. Az erény itt a földön fájó véget érhet. Krisztus országában ezerszeres a kárpótlás, ezért ne is reménykedj földi szerencséiben. A bolondnak sem jön meg mindig az esze, ha bajba kerül. Mi szerényen élünk szerény javaikkal. Központjaink barlangi szentélyekben vannak, ezek emlékeztetnek bennünket remete Pál atyánkra. Itt e barlangokban néhány társunk, elragadtatásban, az Úr

kegyelméből olykor megpillantja a jövőt. A király erről meghallgat bennünket. Ezért mondom neked testvérem, félelmetes idők jönnek!

Barthold:

- Az Úrra kérlek atyám, világosíts fel, mi történik országainkban, mi várható, és helyreállíthatjuk-e a keresztény egységet?

Apát:

- Áldott András királyunk, e néven a második, 1225-ben nem tűrte, hogy a német lovagok országa keleti részét elszakítsák. Szentjeink kérték a királyt, hogy ne űzze el őket, de ő nem kívánt egy német szomszédot keleten. Ennek kárát látta utódja a mongol támadás idején, amikor nem számolhatott a német lovagokkal, mert helyükön már ország sem volt, csak kóbor kunok, akik nagy romlást hoztak ránk még a tatár támadása előtt. Féltő, hogy késő századokban is bűnhődünk még ezért, amikor a keleti gyülelész majd országot követel ott magának, de talán még Erdélyben is. Nem lesz már ott keresztény német, és kevés lehet majd a magyar, hogy útjukat állja.

Berthold:

- Akkor már nincsenek is német lovagok az országban? Váraik már nem biztos menedékek?

Apát:

- Északra mentek, a poroszok, a szlávok földjére, de az csak rövid haladék a vég előtt. A görög hit előbb-utóbb összeroskad az iszlám csapásai alatt, ha nem talál új híveket a széles keleti pusztákon. Róma talán megmenekül, de lásd, Hispániába már ötszáz éve befészkelte magát az iszlám. Őket a frankok is csak az utolsó pillanatban verték vissza, mert tudták, hogy országuk megsemmisül, ha hagyják az arabok és berberék beözönlését. Ma ki állíthatná meg a betörő hordát? Európa öröksége Krisztus, nélküle elveszíti önmagát!

Berthold:

- Az emberek mindig vándoroltak. A krónikák szerint a magyarok is csak néhány évszázada lakoznak itt. Az új rend mindig rendetlenségből nő ki. Én harcolok Krisztusért, de nekem nincs szláv, frank vagy germán, csak keresztény és pogány. Jöjjön akár maga a kalifa is, de hajtsa fejét keresztvíz alá!

Apát:

- Az iszlám most éli azt a kort, amit Európa Nagy Károly alatt. Hit nélkül széthull, amit ember alkotott. Az iszlám is széthullik majd, ha nem ismeri fel, hogy az egy igaz Isten híveinek kell egyesülniük a Sátán hívei ellen. Erről szól Krisztus jóslata, hogy végül egy nyáj lesz és egy pásztor... Magyarországon mindenki biztos menedéket talál, ha tiszteli szokásait. Ide a baj mindig kívülről jön. Sajnos túl jámbor és együgyű is befogadásában a nép, de talán éppen ezért őrzi meg őket az Isten és a Boldogasszony. Amíg magyar él, Magyarország menedéke és támasza minden jószándékú kereszténynek!

Berthold:

- Mit mondasz, mit tegyünk? Ciprus jól védhető és talán onnan mindent újra szervezhetünk...

Apát:

Ciprus a tenger foglya, nem a tenger ura. A Rendnek Rómára van szüksége és Rómának a Templomos Lovagrendre. Nem Salamon templomát kell őriznetek, hanem a Templomot, az Egyházat, Krisztus titokzatos testét, magát Rómát és Róma püspökét, Szentatyánkat! Róma lelke és hite erős, de karja gyenge. Legyetek ti az erős kar és akkor visszatér az erő a keresztény test többi tagjába is. Itt a gyűrű, Pál atyánk gyűrűjének szakasztott mása. *(átad neki egy gyűrűt)* Vidd magaddal, add át nagymesterednek és bárhol felmutatja, híveink mindenben segíteni fogják. Most menj, a király meghallgat.

Berthold:

- Az Ég óvjon Atyám! Köszönöm bölcs szavaidat és a gyűrűt.

Átmegy egy sziklakápolnába, ahol a király, III. András fogadja.

III. András:

- Országom köszönti a Templomos Lovagrendet, amely halálig védte a magyar királyt a tatár ellen! Hallottam kérésedet. Trónomat ma onnan fenyegetik, ahonnan te is érkezél. Róma, Párizs, de Nápoly is azt szeretné, ha jelöltjük foglalná el trónomat. A lovagjaitok itt mellettem állnak, de nem tudom meddig számíthatok rájuk?

Berthold:

- Felség, Rendünk hűséges és nem avatkozik politikádba. Feladatunk a keresztény egység védelmezése, hogy a világ krisztusi legyen!

III. András:

- Vajon a szép egység érdekében küld a szentatya orgyilkost ellenem, hogy jelöltje biztosítsa helyettem a keresztények szép egységét?

Berthold:

- Mi erről nem tudunk, de kérlek felség, ne ítéld kellő körültekintés nélkül, mert sokan fondorkodnak. Tudom, hogy az Anjou ház is követeli a magyar trónt, de a szentatya sosem venne ilyen bünt magára. Mi a törvényes magyar királyhoz vagyunk hűek és most az ő segítségét kérjük.

III. András:

- Hiszek neked. Rended befolyásos, de a szentföldi kudarc miatt azzal kell szembenéznie, amivel nekünk kellett a tatár kivonulása után. Szomszédaink – látva nyomorúságunkat – nem segítettek, inkább ők is ránk rontottak. Közös hitünk ellenére csak abból értettek, amikor elődöm karddal vette vissza, amit elraboltak tőlünk. Azt követelik, hogy úgy éljünk, ahogyan ők. Mi mások vagyunk, más hagyományokkal, de hitünk közös. Legyen ennyi elég! Ha egyek vagyunk Krisztusban, ránk

számíthatok. A magyar király, akit a keresztény királyok halva akarnak látni, nem kockáztathatja függetlenségét ellenfeleiért, még ha éppen hitünk védelmére kérik is! Egy hiten vagyunk, néha mégis rosszabbul bántok velünk, mint ellenségeitekkel!

Berthold:

- A királyok világa a hatalom Felség! Én katona vagyok, nincs bennem álság. Ha ellenfeleink hittestvéreink is egyben, akkor az Úrban testvéri egység születhet. A magyar már régóta tagja hitünk családjának. Bizánc hite, lásd, ma távolibb Rómától, mint az a nyelv melyet néped beszél. Ha segítesz, országgal együtt erős szegletkő leszel Nyugat bástyájában. Ha a szaracén kerekedik felül, akkor örökös harctér lesz hazád és csak isteni kegyelem tarthatja meg nemzetedet. Segíts a Szentföldet visszavívni!

András:

- Becsüllek lovag és hiszek is neked. Halld válaszom: katonát nem küldök a szentföldi hadba, de az erdélyi bányák jövedelméből adok annyit, amennyit méltányosnak tartok. Ha a többiek is ezt teszik, nem a pénzen múlik majd, hogy elfoglaljátok-e Jeruzsálemet! Ha a császárhoz mész követségbe, üzenem neki, hogy átengedem hadait, ha a Szentföldre indul. Menj békével!

*

Róma

Változás. Molay, Gampel, Bolnel, Berhold Rómában. Tervezik a hadjáratot. Térképek, makettek az asztalon, a kivetítőn a Szentföld.

Molay:

- Jól sejtettem, Európa uralkodói csak a magukkal törődnek. Nagymesterünk sebe elfertőződött, de inkább sajnó szíve döntötte a sírba.

Bolonel:

- A Rend erős vezetőt követel. Tudakozódtunk lovagtársainknál és itt Rómában is. Csakis benned bízunk Jacques testvérünk, mindenki téged követne.

Gampel:

- Tudnotok kell mi történt Angliában. Eduard nem adott hajót, de szereztem egyet. Ekkor adott kétszersültet, sózott húst, ötven számszeríjat, köpenyt, pajzsot és sisakot, de csak 6 íjászt és kérte, hogy Gascogne-ban toborozzak katonákat. Az íjászok nem tetszettek, ezért a hajót egyenesen Ciprusra vittem, elkerülve Fülöp országát. Az íjászok lázadoztak, de a velem lévő tíz jó lovagom elégséges béketeremtő volt. Látom már, senkiben sem bízhatunk. Eduárd szeretné, hogy én legyek nagymester. Neki nem válaszoltam, de Bolonellel értek egyet, az új nagymester csak Jacques de Molay lehet!

Berthold:

- A németek megosztottak, a császár hallgat. A magyarok rendszeren fogadtak, de biztatást csak a fehér barátoktól kaptam. Lebeszéltek Ciprusról, szerintük a pápa testőrségét kellene alkotnunk, Rómában! Párizstól óvtak, de az angoloktól is.

Molay:

- Igen, már én is Rómára gondolok. Fülöp becsvágya nő, ezért mind több pénzre van szüksége. Sötét fellegek gyűlnek a kereszténység egén, s nekünk nincs erőnk elfűjni őket. Ha nagymester lennék, tudom a dolgom: a pogány kiszorítása a Szentföldről, ha lehet, a világból is. Ehhez tiszta élet, krisztusi életszentség, nőtlenség és szent lelkesültség kell!

Gampel:

- Leszel nagymesterünk?!

Molay:

- Vállalom, ha megválasztotok. Vezetni fogom a Rendet és megmentjük keresztény világunkat. Minden muszlim-ellenes erő egyesítése a nagy cél, ha velem vagytok, csak ez lebegjen szemünk előtt!

Berthold:

- Úgy látom, Szentatyánk élete veszélyben van. *(Molayhoz fordul)* Asszonyt nekem, vagy tört vagy láncokat, én meg nem rendülök, de a tehetetlen düh ellen mit tegyek? Urunk szeretettől lángoló szíve bennem indulatot forral. Hát nincs, aki megvédje Krisztus kertjét ettől a kásás gyűlölettől, ami körbevesz mindent, ami csak emberi és egységért remeg? Hát már senki sem akar szerető krisztusi világot és belső békét? Itt minden a feje tetejére áll? Vezess bennünket Molay marsall! Róma és a Rend egymásban erősek!

Molay:

- Sorsunkról a Nagykáptalanon döntsön! A Szentföld már nem védelmezendő, hanem visszafoglalandó! A mi urunk csak Krisztus és az ő földi helytartója!

Mind:

- Éljen Jacques de Molay Nagymester! Vezess minket Nagymester!

Molay:

- Hívjátok össze a Nagykáptalant! Te pedig Sír Gampel maradj még egy szóra.

(A többiek kimennek, Gampel marad.)

Örülök, hogy az angolok téged támogatnak. Hogyan látod a helyzetünket?

Gampel:

- Anglia és Fülöp ellenségek. Angliát védi a tenger, kevésbé tart a többiektől, de nem tűri, hogy összefogjon a kontinens, mert az létében fenyegeti. A pápától retteg, mert a Szentatya szava nem törődik a tengerrel vagy a hadseregekkel. Angol pápát akar és angol nagymestert a Templomos Rend élén, hogy garantálja függetlenségét és befolyását. Számíthatunk Eduárdra, ha nem Fülöp vazallusát látja bennünk. Ha Róma erős, akkor maga választja meg, hogy kihez áll közelebb. Rendünk ezt garantálná, de Fülöp már megsejthette, hogy mire készülünk.

Molay:

- Ha nem lenne Róma, még a muzulmánokkal is szövetkeznének. Talán az lenne a legjobb, ha te vezetnéd a Rendet, akkor legalább Anglia támogatna, Rómában a Szentatya számíthat kardunkra és megszervezhetjük az új hadjáratot.

Gampel:

- Ne bízz Angliában! Eduárdnak is csak pénz és hatalom kell. Egyedül a Szentatya vállalja nyomja Krisztus ügye, de még itt is gyakran elhomályosul a cél a tengernyi álság között. Fülöp és Eduárd ideküldte ügynökeit, hogy a következő pápa az ő embere legyen. Nem tudhatod mikor, kivel beszélsz. Fülöp kérte, hogy egy rendi reform engedélyezze lovagjaink nősülését. Ismerem véleményedet, de vigyázz Jacques, a hálószoza kárpitja mögötti sejtetések jobban ingerlik a népeket, mint bármi! Ahogy egy szűzért tömegek képesek meghalni, úgy a fajtalanság sátáni vádja ma még trónokat rendíthet meg!

Molay:

- Ma még! Ha mi megbicsaklunk, utódainknak még kötelezővé is tehetik! Ha nősülünk, családot és örökösöket akarunk, olyanokká válunk, mint a világ, a hatalmasok kegyeit keresnénk. Krisztus nem erre hívott! Hamis vádakkal szemben tetteink és Krisztus lesz a tanúnk és védelmezőnk.

Gampel:

- Senki sem érti Rendünk egységét. Nincs köztünk áruló, megtévedő bűnös is kevés. Hányszor próbáltak elcsábítani, megvesztegetni derék lovagokat, de közös gyónásainkon mindenre fény derült. Ezért a sok szóbeszéd, hogy titkos, sátáni vagy éppen fajtalan utakon biztosítjuk egymás iránti hűségünket. Mintha a hűség nem krisztusi adomány lenne, hanem a Sátánra valló praktika! Amíg egységesek vagyunk addig nem billen meg Templomunk keresztje. Ha megárnyékozik a család, a vagyon, az ármány, akkor a legjobb kard sem ér semmit?

Molay:

- Ma a Templomos Renddel senki sem mer szembe szállni a keresztény világban, de ha világi hatalommá válunk, elvész isteni erőnk, és a farkasok közt kéne kivívni helyünket. Aki a világi útra tér farkassá lesz. Készen állunk rá? Tanuljunk a Német Lovagok sorsából: még a kegyes András király is hadra kelt ellenük. A mi utunk a tiszta élet, a keresztény hűség, és Krisztus országának helyreállítása! Hatalmas szövetség Mohamed hívei ellen és minden igaz lélek egyesítése Róma főisége alatt!

Változik a szín

*

A lovagi gyűlés helye Rómában. A távolban egy nagy templom sziluettje. Fanfárok, dobok, himnuszok. Dobpergés. Köpenyes lovagok sorfalai közt Molay, Gampel, Bolonel, Berhold. Balra a káptalanok küldöttei, papok, zászlók. Külön padsor a pápának és a bíborosoknak. Középen kereszt és térdeplő. Molay előlép és a térdeplőre térdel, kardját kivonva maga előtt tartja. Markolata, mint kereszt, arca magasságában áll.

Bíboros:

- Ti, a Templomos Lovagrend Nagykáptalanjának választói, megfontoltátok-e döntéseket, hogy Krisztusban elhalt nagymesteretek, Thibaud Gaudin utódjául Jacques de Molay-t

választjátok, őt követitek, neki engedelmeskedtek mindaddig, amíg Szentatyánk IV. Miklós és az ő utódai azt jóváhagyják?

Lovagok mind:

- Igen, nagymesterünk Jacues de Molay!

Bíboros (fennhangon kiáltja):

- A Szentatya meghallgatja esküjét, majd felkeni és megáldja új nagymestereteket.

Mindenki a téren:

- Ámen. Éljen, éljen, éljen!

Közben a bíborosok között izgatott szóváltás.

Első:

- Gyalázat! Fülöp király kérte, hogy új regulája legyen a lovagrendnek és annak hívét válasszák meg!

Második:

- Példátlan! A Szentatya korábban már jelezte, hogy angol nagymester kell! Eduárd íjászokat küldött a lovagoknak, erre most még egy francia! Eddig egy francia sem tudta megtartani Akkot. Mit képzelnék ezek a franciák?!

Harmadik:

- Fülöp azt hiszi, hogy a császár szó nélkül hagyja, hogy megint egy francia vezesse a Rendet? Hát nincs már erő Germániában? Sosem lesz Fülöpből császár, akárhogy is mesterkedik!

Negyedik:

- Ez a Szentatya akarata, ő az egész Egyházra gondol. Úgy tudom ez a Molay jó katona, hívő és csak Rómában bízik. A Szentatya bölcs, tudja mit csinál. Csak Krisztus országára gondoljatok!

Második:

- Tudjátok, hogy Eduárdra számíhattok. Sír Gampel ott áll majd Molay mellett és ha új választásra kerülne sor, akkor a Rend vezetői nem felejtik el, ki támogatta perjeleik döntését. Ha Szentatyánk itt hagyna bennünket, akkor az új pápa megválasztásánál az itáliai befolyást a Templom lovagjai ellensúlyozhatják. Így kap tiszta utat Urunk akarata.

Első:

- Bölcs és körültekintő vagy Püspök úr! Legjobb, ha mindegyikünk úgy tér most haza, hogy a Szentatya ez ügyben maga döntött, így nem neheztelhet ránk királyunk. Most emeljük kezünket áldásra, most kenik fel az új Nagymestert!

Karjukat áldásra emelik, keresztet rajzolva a levegőbe a hátrébb térdén álló, kardjára támaszkodó Molay felé, aki a szentatya előtt térdel.

Miklós pápa (a felkenés szertartása közben Molayhoz hajolva fojtott hangon súgja):

- Követeim elmentek az Arany Hordához, Nogaj kán várja követedet. *(fennhangon)* A szent engedelmesség jegyében megparancsolom, hogy minden cselekedetedben és szavadban Krisztust kövesd, és amit földi helytartója, Róma püspöke szab meg neked. Nagymester, fogadsz-e engedelmisséget nekem és utódaimnak? Döntéseiket, dogmáikat és útmutatásaikat elfogadod-e? Igaz lovagként tisztán élsz és ezt lovagtársaidtól is megköveteled?

Molay:

- Igen, fogadom. Magam és lovagtársaim nevében.

Pápa:

- Jacques de Molay, kinevezlek és megáldalak. E perctől te vagy a Templomos Rend Nagymestere kit a keresztény világban csakis Krisztus földi helytartója utasíthat. Élj és halj úgy, hogy méltó légy a kereszt jelére, melyet köpenyeden, pajzsodon és szívedben viselsz! Állj fel Molay lovag, Nagymester!

Fanfárok, harangzúgás, a pápa átveszi Molay kardját, felmutatja, megáldja és az oldalára köti. A bíborosok szétszélednek, a színpadról kimennek. A francia és az angol bíboros egymásba karol, az angol odafordul a franciához:

- Lassan véget ér az 1292-es év és úgy hírlik, hogy Fülöp király nem tűri tovább a szicíliai helyzetet. A pápa új rendet akar, központosítja az adókat, freskókkal díszíti a Lateránt, mindezzel a királyságoknak csak költségeket okoz. Szentatyánk már a császárral sem törődik. Régóta vagyok hivatalban, úgy hiszem Szentatyánk napjai megszámláltattak. Kérem eminenciádat, maradjon az Örök Városban, csak követét menessze vissza a hírekkel Párizsba. Miránk rövidesen itt nagyobb szükségük lesz...

Változás

*

A lovagok szállása Rómában

Molay lovagtermében Gampellel és Bertholddal követekre vár. A térképet nézik, közben beszélgetnek.

Gampel:

- Az iszlám egyesíti erőit, Bagdad egyre fontosabb központ, és már tervezik Konstantinápoly ostromát. Indiában hódítanak, a kínai partokon és a távoli szigeteken is térítenek. Mindenütt muzulmán előnyomulás. Egyedül Ibériában nem bírnak velünk. A luzitánok már megszabadultak tőlük, Aragónia és Katalónia, lassan vazallus királyságokká teszi a korábban rettegett mórokat.

Berthold:

- Mindenki marakodik, kivár vagy fél. Ki a franciáktól, ki a normannoktól, de leginkább mindenki mindenkitől. Nincs keleti veszély, és száz éve nincs Barbarossa Frigyesnek méltó utóda! A

német lovagok szétesnek, a császár csak egy jelkép. Pénze nincs, az északi kikötővárosok a Hanzában lefölözik a jövedelmeket, a német föld kettészakadt a gazdag tengerparti kalmárookra és a belső vidék iparosaira, parasztjaira.

Molay:

- Európa is kettészakad. Római múlttól álmodó államaira és Kelet-Európa szegényebb, de áldozatkészebb népeire. Ellenállnak az iszlámnak, de ha legyűrik őket, két generáció, és csak a leghívebbek maradnak Krisztus hitén. Üzenet jött Montecorvino testvértől, hogy az Arany Horda is megosztott, a zöm Kínát tartja fontosabbnak, csak keletre néznek, hajóhadat építenek. Nogaj kán az én követemet megajándékozta, és bár értékes a nyereg, amit adott, mégiscsak azt jelenti, hogy „ihol a nyereg, keress lovat magadnak, ülj rá és támadj, vagy menekülj, ha ellenségeid vannak”.

Ajtónálló:

- A trapezunti császár és a magyarok követei érkeztek.

Bolonel:

- *(halkan a társainak)* Trapezunt ma a pontuszi tenger legizgatottabb városa. Minden kém oda tart, minden titkos tárgyalás, és intrika ott folyik. A pontuszi tenger körül ma semmi sem történhet Trapezunt tudta nélkül. *(fennhangon)* Halljuk híreidet nemes Peritius!

Peritius követ *(mielőtt szólna lopva körülnéz, aztán halkabban)*:

- A török hajót ácsol, hogy Konstantinápoly ellen vonuljon. Nem nyughat, amíg el nem foglalja. Velence követeli a pénzt, amit a török ígért a hadsereg szállításáért az akkoi ostromhoz. A török vonakodik, de láttam, hogy a francia követtel tárgyal. Szolgám kihallgatta őket. Ha Aragónia meggyengül Franciaország növelné befolyását Itáliában. Ehhez az kell, hogy Kairó és Bagdad Afrikán át megsegítse az ibériai mórokat. Velence semlegessége segítené a törököt Trapezunt és Bizánc elfoglalásában. Gondolatban már fel is osztották a világot

keresztény és muzulmán részre. Keresztény és francia befolyású lesz minden, ami a Mediterrán tengertől északra van, a tengertől délre az iszlám lesz az úr. Fülöp császár akar lenni, amihez török pénzre volna szüksége. Hispánia sorsát és a Balkánt a fegyverekre bíznák. A Szentatya közeli haláláról beszéltek. A franciák dühösek, hogy Nagyságod Fülöp engedélye nélkül megerősítette Ciprust. Sőt, azt is mondták, hogy az angolokat is becsapva hajód ki sem kötött a francia parton, hanem Ciprusra ment az angol segítséggel. Beszélnek, a pápa lemond a Rend vezetéséről a francia király javára.

Molay:

- A pápa haláláról beszélgettek? Hiszen a szentatya egészséges. Igen, a Colonnák védik és az Orsini klán ellene van, és Szicília a franciáknak fontos. Honnan tudod, hogy Fülöp szeretné vezetni a Templomos Rendet?

Peritius:

- Fülöp maga mondta Muniernek, annak a mézes szavú kegyencnek. Munier embere Trapezuntban pénzt kínált, hogy megtudja tőlem, egységesen melletted áll-e a rend, vagy csak a pápa miatt szavaztak rád uram.

Molay *(a teremben felállított nagy, Mediterráneumot ábrázoló térképpen mutogatva)*:

- Értem. Mondd, Trapezunt ura mit gondol egy nagy keresztény szövetségről? Támogatná, adna kikötőt, ha sikerül megegyeznünk a mongolokkal? Konstantinápoly uralma névleges, inkább a múlt tekintélye tartja fenn, de nélküle és a tengerszorosai nélkül nem megy. Látsz esélyt rá, hogy onnan is nyomás alá lehet helyezni a török-mamluk hadat?

Peritius *(a térképhez lépve)*:

- Aligha. Uram jól tudja, ha támogat és kudarcot vallotok, a török felperzseli, ezért ne számíts rá. Legfeljebb titokban segít, pénzzel, hajókkal, kémekkel. Ha Bizánc feltámadna, a mongol talán mozdulna, mert már régóta hűtlen vazallusnak tartja a

szeldzsukot. Ha Velence és Genova együtt állnának az ügy mellé és a Szentatya is meghirdetné a nagy közös harcot, akkor Trapezunt és Anatólia elnyomott keresztényei veled harcolnának. Ha a magyar király is segít, akkor Szíria és Jeruzsálem felszabadítása sem álom. Egyiptom talán örökre elveszett, ha csak az etióp keresztények nem segítenek, de azt mi már nem éljük meg. Ha Szíriát és Anatóliát megfordítjuk, akkor egy évezredre is megmenthetjük Európát.

Bolonel:

- Igen, a Szentföld és vele az egykori Afrika provincia örökre elválhat Európától. Szeretnénk, ha a francia és az angol király is részese lenne a szövetségnek, de talán egy nagy keleti szövetség is elegendő a Szentföld megtisztításához. A magyar király követe veled érkezett, hallgassuk meg. Kérlek, te is maradj!

Justián *(a pálosok fehér kámzsájában)*:

- Köszöntelek Nagymester és benneteket is urak! A magyar király üdvözlését küldi és testvéri jobbját.

Molay:

- Üdvöz légy te is Barátom! Megválaszolta leveletem urad?

Justián:

- Amit nem írhatott le, azt elmondom én. A Szentatya maga kíván királyt ültetni a magyar trónra, de ez urainknak nem tetszik. Nekik a Szentföld sem számít. Ott tartunk, hogy a félpogány kunok királyunk szinte egyetlen támaszai. A Szentatya az Árpádok oldalágáról szeretne – talán Anjou – királyt Magyarországon. Pedig, ha III. András megerősödhet és gyermeke is lesz, akkor hosszú időre hazám a kereszténység szilárd oszlopa. Ha örökös pártharcok szaggatják, akár csak Európa testét az egymásra acsarkodó fejedelmek, akkor a bomlásnak és Mohamednek is könnyű dolga lesz.

Molay:

- A legrosszabb, hogy mindenütt egyszerre rendül meg a hatalom. Ruhádon is látom, hogy szerzetes vagy, talán ugyanabban a rendben, amellyel már kapcsolatba kerültünk. Mindenben számíthatsz ránk!

Justián:

- Köszönöm, de inkább magadat mentsd uram és a tiedet! Az imént hallottam, hogy a Szentatya ágynak esett. Félek, hogy az Úr rövidesen magához szólítja. Nehéz idők jönnek!

Molay:

- Micsoda? Igaz lehet, amit suttognak, hogy rövidesen itt hagy bennünket? Mi lesz itt? ... Hm, a Szentszék most mindennél fontosabb. A magyarok jönnek a pápaválasztásra, ha Miklóst magához szólítja az Úr?

Justián:

- Most 12 pápaválasztó bíboros van, de közülük csak kettő francia. Hatan rómaiak, négyen pedig Itália szülöttei. Angolok, németek, magyarok nem szavaznak. A Colonnák és az Orsinik megkerülhetetlenek, ezért a ti jövőtök is e két családhoz van kötve. Mi ezt jól látjuk ott Pannóniában, hiszen a magyar trón is egyházi spekulációk tárgya. Azt javaslom, el ne mozduljatok Rómából! Óvakodjatok a francia befolyástól, mert az előbb-utóbb bajt hoz rátok. A Templomos Rendnek van elég ereje, hogy bárkit pápává tegyen. Ne késlekedjete, lássatok ti is munkához, mielőtt a Szentatya itt hagyna bennünket!

Molay:

- Barátaim, zavaros időket jósol ez a szeszélyes április, nehéz napok, talán évek jönnek. Kívülről ostrom, belülről ármány. Mi nem intrikálunk! Majd elválík, a pápaválasztó kollégium kibe helyezi bizalmát, és Isten segítségével döntésük számunkra is kedvező lesz. Térjete a szállásokra urak, rendünk gondoskodik kényelmes utazásotokról, ha útra kelnétek.

változás

*

Ciprus

Ciprus kikötője, a fölötte magasló lovagvár. A kivetitőn látszik a kikötő, benne 16 hadihajó keresztos vitorlával. A vár bástyáján Molay és társai a hajókat kémlelik.

Molay:

- Két hosszú év telt el és minden egyhelyben topog. Miklós pápa trónját több mint két évig nem tudták betölteni. Most pedig azt halljuk, hogy a várva várt új Szentatya – eddig példátlan módon – lemondott. V. Celesztin, a szentéletű remete, Krisztus szőlőjét nem őrzi már és korábbi segítője Gaetani lett a pápa VIII. Bonifác néven.

Berthold:

- Hála az Úrnak! Bonifác pápánk érti a világot, a királyokat, a hitet, a politikát. Kemény ember, ráncba szedi a népét.

Gampel:

- Úgy hírlük senki sem támogatja, a Colonnák biztosan nem. Sokan a franciák ellenségének tartják, mégis az Orsinik, pártfogoltját látják benne. Nápoly sem tudja hányadán áll vele. Szicília sötét ló, a franciák ellenségesek, London messze van és Aragónia elégedetlen. A magyar király saját uraival bajlódik. A Szentatya egyedül Rómára támaszkodik, az pedig kevés lesz. A város kétharmada lakatlan, romos.

Berthold:

- Ne becsüld le az Örök Várost! Mégis, milyen világ az, ahol Róma püspöke, a pápa megválasztásába a Szent Római Birodalom legerősebb urai, a német király és alattvalói, de Aragónia sem szólhatnak bele? Bonifácot ismerem, ravasz

politikus, megerősíti hitünket az egész világon és odaadó híve rendünknek.

Molay:

- Levélben kért, hogy menjünk Itáliába. Érdeklődött flottánkról. *(elégedetten mutat le a kikötőre)* Csodálatos! 16 ragyogó gálya és mindegyiken a legjobb felszerelés. Ha egyesíteni tudnánk boldogult Miklós pápánk 20 hajójával, újra partra szállhatnánk és visszavívhatnánk Akkot. A pontuszi tengeren a török az úr, de Trapezunt flottája csaknem akkora.

Bolonel:

- Flottánk gyarapszik, de követeink rossz híreket hoztak. A mongol nem mozdul, se nyugatra, se délre, az egyiptomi mamlukok erősödnek. Algír kalózeitól már csak erős kíséret védheti a hajókat. A magyar király szilárd, de gondterhelt. A németek önmagukkal civakodnak, az angolok a franciákkal, akik pedig pénzt követelnek tőlünk és mindenkitől. Egyedüli reményünk a Szentatya. Levelében az áll, hogy tegyük át székhelyünket Rómába és legyünk a Templom mellett Szent Péter trónjának védelmezői!

Berthold:

- A mi otthonunk Salamon temploma. Most bázist keresünk, amíg visszatérhetünk oda. Igaz, lovagjaink nagy többsége francia és ott vagyunk a legerősebbek, de központunk felől a nagymester és a Nagykáptalan határoz majd.

Molay:

- Itt bevárjuk a karakorumi követünket, tudni akarom milyen híreket hoz a nagykántól. Rövidesen magyar földre indulok, felkeresem az iszlám lehetséges ellenfeleit. Ha Magyarország erős, az iszlám sosem kap erőre Közép-Európában, a Balkánon. Látnom kell mi van ott. Párizsban találkozunk. Bolonel, szerezz híreket az északi városok alakuló szövetségéről! A te szülőfölded is benne van a Hanzában, amely egészen Londonig ér. Ha ez az új szövetség támogatja a keresztény egységet, az

nagyot lendíthet rajtunk. Konstantinápoly felé is tájékozódjatok, ottani monostoraink figyeljék a velencei híreket! Az új Szentatya új esélyt kínál.

Molay elhagyja a bástyát. Ott marad Bolonel, Berhold és Gampel.

Gampel:

- Postagalamb jött Britanniából. Eduárd pénzkölcsönt kért a zsidóktól, de nem járt sikerrel. Ekkor Gascogne zsidóihoz fordult és ők adtak neki. Fülöp megharagudott, mert ő állandó pénzzavarában folyton zsidó kölcsönért kuncsorog, de Gascogne eddig nem jutott eszébe, talán mert az Eduárd birtoka. Ott is háború készül és a Szentfölddel senki sem törődik.

Berthold:

- Zsidó ügynökeink Anatóliából jelentik, hogy franciaországi hitsorsosaik a mi preceptóriumainkban helyeznék el vagyonukat, mert ha a király ellenük fordul, az kiűzetést és vagyonvesztést jelent. Szeretnék legalább az utóbbit elkerülni. Néhány tekintélyes rabbi és orvos együttműködést ajánl Rendünknek, hogy biztonságuk garantálása esetén a zsidó közösségek támogatnák szentföldi terveinket. A levantei kereskedelmet elvágja a török és ez a zsidóknak nagy veszteséget okoz, ezért nem érdekük az iszlám megerősödése a tengereken és a part menti sávban. Támogatják háborúnkat.

Gampel:

- Brrr, nem bízom a zsidókban azóta, hogy el kellett hagynunk Jeruzsálemet. Sosem tudtam hányadán állok velük. Mégis, az az ő városuk, inkább, mint Mohamedé. Krisztus urunk is zsidónak született. Ha letétet akarnak nyitni, nem tagadhatjuk meg tőlük. Sosem engedném, hogy egyetlen arany is elvesszen, amit ránk bízta. A velenceieket sem értem, hiszen a török terjeszkedése az ő kereskedelmüket is tönkre teszi. Bezzeg Genova! Mohamed legelszántabb ellenségei. Ezerszer inkább Genova és a zsidók, mint az álszent Velence!

Bolonel:

- Amióta kivertek Akkóból rémálmaim vannak, gyakran izzadtan, az orrom vérében ébrednek. Visszatérő álmom, hogy a Szent Római Birodalom kettészakad, az északi tengernél és itt a mediterrán vidékeken külön szerveződik majd az élet. Aztán megnyugszom mert arra gondolok, hogy az Úr ezt nem akarhatja. *(Hadonászni kezd a kardjával, a nagy térképvázlat előtt, esetleg kardjával bele is hasít a fő irányokba.)* A Szentatya meghirdeti a szent háborút, Európa magához tér és a mongolok is felismerik, hogy hatalmas birtokuk nyugati vége az iszlám révén ellenük fordulhat. Ezt a megváltó tervet ma kevés segítséggel is meg lehetne valósítani és csupán a francia király képes zátonyra futtatni. A lovagrendek küzdenek majd, de ha belviszály vagy árulás bomlaszt, akkor minden elveszhet.

Gampel:

- Bonifác pápa erőt ad, lehet, hogy ránk mosolyog az Úr. Én, noha angol vagyok, Angliában sem bízom, csak névleg keresztény, nem válogat az eszközökben, ha riválisával küzd, vagy tárgyal. Most a Hanzán keresztül épít kapcsolatokat az északiakkal. A Szentföld számára már megnyugtatóan messze van, és hogy a pápa alól is kivonja magát még az iszlámot is felvinné, vagy új vallást találna ki magának, ha nem lenne annyira konzervatív! Eduárd előnye, hogy aquitaniai hercegként birtokai vannak Franciaországban, amelyek hídfőállásokká válnak, ha háborúra kerül sor. Fülöp ezt jól tudja. Ha Rendünk nem választ a két fél között, akkor mindkét királlyal szemben találhatja magát.

Berthold:

- Legfőbb bajunk, hogy nem vagyunk elég jó keresztények. Oroszlánszívű Richárd sem a bátorságáért kapta nevét, hanem mert lemészároltatta muszlim foglyait. A háború logikája nem hajlítja az ellenség szívét szeretetet hirdető Jézusunkhoz. Ma az Egyház véres kézzel őrzi a szeretet virágait, az evangéliumot. A muzulmánok szintén véres kézzel őrzik sötét kövüket, amely a babonák szövétére, az erőszak tiszteletére és a hatalomvágy kielégítésére ütött pecsétje az égnek. Én láttam a Kába követ,

álruhában elvegyültem a zarándokok között és láttam, hogy békét kívánunk, de háborúra gondolunk. Ahogyan a rómaiak: *Si vis pacem para bellum*. Ha békét akarsz, készülj a háborúra! Lovagként védem a gyengét, de jaj, el ne öntsön a harag!

Bolonel:

- A muszlim a Kába-követ, mi a szentek ereklyéit, a keletiek az ikonokat tisztelik. Mind csak jelképek, amelyek megkönnyítik az egyszerű embernek az utat Istenhez. Mi a Templom titkainak kútjából ittunk és tisztán látunk mert megismertük a titkokat, a test, a lélek, a könyörület és a harc szabályait. Beavatást nyertünk, és ha vétkezünk, vezeklünk is. Megrendülne a világ, ha Krisztus lovagjai nem tartanák egyensúlyban!

Gampel:

- Induljunk hát a Szentatyához, hogy földi harcunk küzdelmei között ne essünk az engedetlenség bűnébe.

Függöny

2. FELVONÁS

Róma

Bonifác pápa terme. Írnok, ajtónálló, kanonokok, több püspök és a francia követ, aki ugyancsak papi személy.

Bonifác:

- Úgy látom a püspök urak nem értik a helyzetet. Ahogyan Krisztus zárt ajtókon át jelent meg apostolai előtt, úgy egyházunk is határokon, királyokon és tengereken át, lélekben vezeti igazságra a népeket. Erősítsétek egységünket és a szeretetről ismerjenek fel titeket! A bíbor, amit viseltek a vértanúk vérére emlékeztessen, hogy inkább kell Istennek szolgálni, mint földi hatalomnak. Urunk egyháza, azt követeli, hogy kövessük Miklós pápánk üdvös reformjait, az adófillérek központosítását, amely közös keresztény akarat. A vértanúink sem haboztak életüket adni, így ti se reszketek királyaitok előtt megvallani Krisztust és figyelmeztetni őket keresztényi kötelességükre!

Francia követ:

- Ha királyom nehéz helyzetében nem tudna is most minden adófillért Rómába küldeni, erős oszlopa hitünknek. Ne feledd, a frank király ereje alkotta egyházunk biztonságát, és amíg a Szent Római Birodalom támasztja Krisztus trónusát, addig az nem morzsolódik fel az időben.

Bonifác:

- Te hű követe vagy Fülöp királynak, de ne feledd, hogy az Egyház papja vagy, így az Egyház szolgálata a legfőbb kötelességed! Szívem sebzett, mert keresztények egymással marakodnak, noha a Szentföldet már az iszlám burnusza takarja el. Királyod a Sorbonne és püspökei között keresi a maga útját, amely így nem más, mint engedetlenség. Kérlek figyelmeztessd keresztényi kötelességére, mert nem szívesen inteném meg nyilvánosan.

Anglia püspöke:

- Szentatyám imáinkkal segítjük szándékaidat. Kérlek adj magyarázatot, hogy miért keresik követeid a pogány mongol

szövetségét és miért nem bízol a keresztény Velencében? Miért gondolod, hogy Magyarország sorsát Rómának kell elrendeznie? Miért ellenzed Fülöp király szicíliai terveit? Miért fejleszted flottádat, mikor te magad nem állsz hadban? Miért, hogy keresztény világunk érsekei és püspökei közül csak tizenketten méltók, hogy Krisztus földi helytartóját megválasszák?

Bonifác:

- Szent Péter utódja nem tartozik számadással Anglia püspökének, mégis válaszolok neked. A legfőbb ok éppen ti vagytok. Hatalmatok Róma nélkül semmi. Gondoljátok, hogy a királyok krisztusibbak a római császároknál? A Sátán az ő szívüket is rabul ejtheti és akkor az Úr nyája kárt szenved és külön-külön ti sem lesztek képesek megvédelmezni talán a saját fejeteket sem! Egyházunkra tör a Gonosz, elragadta Krisztus szülőföldjét, ellenőrzi a levantei kereskedelmet, kalózkodik vizeinken, vizályt szít keresztény országok között és nyíltan uszít a pápa ellen. Hagyjam, hogy a francia király, Velence, Ciprus vagy Hispánia szövetségeket kössön, amellyel hitünk kárára lehet? A szeldzsuk a mongol adófizetője, de könnyen mongol megtorlás érheti, s akkor hitünk ellenségei egymást támadnák. Az iszlámmal nincs alku, de a mongol még befogadhatja Krisztust. Miklós pápa hittérítőket küldött közéjük és ha egységesek vagyunk, Krisztus kiterjesztett karja Kínától Londonig foghatja át világunkat. Aki a szaracénnal tárgyal, az Krisztus és hitünk árulója! Velence vagy Párizs jól tenné, ha erejét abban mutatná, hogy minél erősebb szövetségben induljunk a Szentföld felmentésére! Szicília jelentéktelen, de ha Fülöp megszerzi, akkor irigyei belülről bomlasztanak. A Magyar Királyság most rendezett, de ha ott trónviszály éled, akkor a keleti sztyeppék barbárai ismét ránk törhetnek. Ha nincs hajóhadunk, akkor meglephetnek minket, de biztonságunk és kereskedelmünk is kérdéses lehet. És végül püspök atya, igen, igazad van, ki kell bővítenünk a pápaválasztó kollégium létszámát. Ebben számítok a ti segítségetekre is! Most püspökeim menjünk, mondjuk el esti imánkat!

A püspökök a pápával kimennek. A többiek, papok és kanonokok bent maradnak és kisebb csoportokban beszélgetnek.

Kanonok 1:

- Meg vagyok lepve Lucio, a Szentatya olyan hatalommal beszél, mintha a Colonnák és az Orsinik együtt védelmeznék!

Kanonok 2:

- Tíz gályája horgonyoz Ostiában és Róma utcáin az ő vérteseit látod. Itt biztonságban van, de a királyokkal nem bír, a császár pedig beteg oroszlán. Párizs megtagadta az adófizetést, a pénzt katonákra költi. Előbb-utóbb összecsap Angliával és Róma nélkül védtelen a háta. Különösen, hogy a hispánok sem túl barátságosak vele.

Kanonok 1:

- Bonifácnak jó kémei vannak. Úgy látszik eljutottak hozzá Velence és Fülöp tervei a törökkel. Vele nem lesz olyan könnyű elbánni, mint Miklóssal. Azt hittük, a hibbant remete, V. Celesztin olyan pápa lesz, aki végre figyelembe veszi, hogy Európát Párizsból kell kormányozni!

Kanonok 3:

- Bonifác ügyes. Rábeszélte Celesztint a lemondásra és rögtön fogságra is vetette, hogy ne szólhasson ellene. Átszervezte a pápai őrseget, követeket küld mindenkihez és a befolyásos családokkal is szót ért. Mégis, katonai erő híján nincs független politika. Erős császárral a háta mögött érvényesülne, de a német világ megosztott, ma csak a frank király elég erős. A Szentatya hiába hirdetne keresztes hadat, senki sem mozdulna. Honnan is lenne ereje, ha súrlódik Fülöppel, Angliától messze van, Hispániától tartania kell, Velence hűsége kétséges, a német világ kaotikus és Konstantinápoly sorsa is hajszálon függ?!

Kanonok 2:

- Az imént hallottam, hogy befutott a kikötőbe a Templomosok hajója, tele lovagokkal és magával a nagymesterrel. Lehet, hogy a Rendre támaszkodna Bonifác?

Kanonok 3:

- Úgy hallom ez a Molay, az új nagymester, Ciprust megerősítette és Henrik királlyal szövetséget kötött. A lovagok Ciprus őrei, és a szigetről indulhat az új hadjárat. Ha a Szentatya idehívatta, akkor méltó a figyelmünkre. Lehet, hogy mégsem Párizs, hanem Róma lesz a világ közepe?

Kanonok 1:

- Miket beszélsz?! Csak az erő számít. Ma a francia király földjén él Európa keresztényeinek csaknem fele. Fülöp jövedelme nagyobb, mint a németeket leszámítva az összes királyé együttvéve. Anglia sem ugrálna, ha nem védené a tenger. Az egységes Európa vagy francia lesz, vagy nem lesz!

Kanonok 2:

- Ha a pápa megint, vagy kiátkozza, akkor minden keresztény hátat fordít Fülöpnek. Tudhatjátok, hogy Krisztus helytartója nélkül nincs tartós hatalom. Ha a nép nem érzi úgy, hogy üdvösségét szolgálja verejtékével, akkor nem vállal áldozatot. Egy erős és tekintélyes Vatikán lehet egyedül a királyságokat összefogó erő. Fülöpnek, Eduárdnak, de minden királynak ide kell térdepelnie a Szentatya elé.

Francia követ (*áldozópapi ruhában*):

- Királyom jól tudja, hogy a Szentatya nélkül nincs keresztény egység. Ezért szeretné, hogy a Szentatya megértse szempontjait. Tisztelném, hogy tolmácsoljam meghívását egy tanácskozásra, amely országaink jövőjével foglalkozna. Mához fél évre várja királyom a Szentatyát Avignonba, ahol Európa legfényesebb elméi, hittudósai tanácskoznának közös jövőnkéről. Segítsetek meggyőzni Őt, hogy vezesse e tanácskozást, és érje el a mindannyiunk számára fontos egyezséget.

Kanonok 1:

- Mi tanácsolni fogjuk a részvételt, de mi lesz, ha Őszentsége nem ért egyet vele? A tanácskozás témája Európa egysége és jövője. A Szentatya úgy gondolhatja, illő, hogy Európa jöjjön Róma püspökéhez, mintsem ő zarándokoljon a frank királyhoz.

Francia követ:

- Királyom tisztelettel várja a Szentatyát és biztosítja, hogy az adóval kapcsolatos kisebb problémák könnyen feloldhatók. Közvetítéseket pedig honorálni fogja.

(A követ Kanonok 1-hez fordulva, azt félrevonva halkán)

- Arra kérlek atyám, hogy addig is munkálkodj a pápaválasztó kollégium kiegészítése érdekében! Itália túlsúlya nyomasztó és uram azt kéri, hogy a németek, de akár a magyarok is kapjanak benne helyet, ha ezzel az itáliai befolyás csökkenthető. *(többen egyetértően bólogatnak)* A legfontosabb, hogy frankföld kapjon még legalább két helyet.

Kanonok 1:

- Igen, botrányos, hogy szinte csak Itália választja meg a Szentatyát. A pápaság eddig nem szembesült azzal, hogy a választókat nem csak kényszeríteni, hanem nevelni, szocializálni, érzékenyíteni és megfizetni is lehet! Igazi változásokat csak a felnövő generációk világlátásának átalakításával érhetünk el! Ezért első dolgunk legyen a Szentatya tévedhetetlenségének kinyilatkoztatása! Ha ez adott, akkor mindenki számára világos, hogy mi az Ég akarata, mihez tartsa magát a világ! Most Franciaország Európa és Fülöp király a soros! Ő építse a következő korszakot!

Francia követ:

- Látom, királyom számíthat Önre! Ne feledje, Fülöp király örömmel segíti céljait. Ha létrejön az avignoni tanácskozás, nem lesz hálátlan. Az Orsini család is megértette ennek fontosságát, így az én távozásom után közösen munkálkodjanak tovább szent hitünkért. Még valami! Az ön unokaöccse ugye felvételét kérte a Templomos Rendbe?

Kanonok 1:

- Ó, igen uram, Lorenzo jelentkezett a nápolyi preceptóriumban, de nem a kardforgatás vonzza, a pénzügyek érdeklik. Novíciusai idejéről még nem hoztak döntést. A Templomos letéti helyek ma a pénzküldemények biztonságos útjai. A lovagrend csekély kamatra ad kölcsönt, birtokot vagy más javakat is szívesen bérbe vesz, így a zsidó kölcsönt gyakran kiváltja. Sőt, sok zsidó a vagyonát éppen e preceptóriumokban helyezi biztonságba. Sokan nem is értik, hogyan érthetnek szót e tiszta lovagok az uzsorásokkal...

Francia követ:

- Hm, erről még pontosabb információkat szeretnék. Különösen arról, hogy a francia király zsidó alattvalói is a Templomosokhoz menekítik vagyonukat. Micsoda idők! Zsidók bújnak a Szentatya palástja alá?

Kanonok 1:

- Ahol a templomosok együttműködnek a zsidókkal, ott a zsidók nem kölcsönügyletekkel foglalkoznak, hanem iparosok, orvosok, kereskedők, sőt, szőlőművesek lesznek. Toledóban a legtöbb zsidó hasznos kézműves. Ahol a lovagok kezelik a pénzt, ott a nép nem gyűlöli a zsidót, hiszen nem tartozik neki. A lovagok sosem szednek adót, de az egyházzal közösen igyekeznek méltányosan bánni a rászorulókkal. Ez megnehezíti a királyi adópolitikát.

Francia követ:

- Fülöp udvarában sokan puszognak, hogy a lovagrend titokban összeállt a zsidókkal. Beszélnek, hogy szentföldi mintára, a lovagrenden belül szerveződött egy titkos szövetség, amely képes királyi, egyházi támogatás nélkül is irányítani a lovagok ügyeit, számláit és kapcsolatait. Vezetőiket sűrű homály fedi. Jobb ennek utánajárni! Beszélnek, hogy a lovagok a pénzt is meg akarják szüntetni, elég lenne egy pecsétes kártya, hogy a polgár letéttel rendelkezzen náluk. Azzal a kártyával vásárolhatna, adózhatna és utazhatna is. A lovagok a kártya bemutatójának

átadják a letétet, bárhol kéri is. Többé nem kéne félnie senkinek, hogy kirabolják. Ezek veszélyes távlatok, hisz a lovagok minden letétesről mindent tudni fognak, ha pedig a pénzkezelő lovagok törlik a kártyát, akkor elvesz a vagyon! Unokaöccse, a nemes Lorenzo remélem mielőbb a rend pénzügyeinek alapos ismerője lesz, így eloszlathat majd minden kétséget. Csak szóljon Kanonok atya, Párizs érseke szívesen ad ajánlást Lorenzonak, ha Ön kéri!

Változás

Párizs

Molay a templomos momostorban beszélget Párizs érsekével. Simon Matifas de Bucy gondterhelten jár fel-alá. Kezében papírlap.

Érsek:

- Kedves fiam! A lovagrend nehéz napok elé néz. El kell döntenie, hogy Krisztus szolgálatára szenteli magát, katonaként védelmezi hitünket, vagy nemzetközi bankárként csak üzleteire figyel! Mindhárom esetben szép jövő előtt áll. Ha továbbra is önmagában egyesíti e hármat, belepusztulhat.

Molay:

- Érsek Atya! A tiszta szűzi élet, a Krisztust védelmező lovagi kar és a pénzügyek fölött őrködő rendszerünk nem keresztény vallásunk legfőbb értékeihez tartoznak? A fehér barátok is ettől óvtak bennünket, pedig ez rendünk lényege! Miért gondolod, hogy pusztulás fenyeget bennünket?

Érsek:

- A lovagrend erős és gazdag. Ha ti kezelitek a pénzt és ezért a zsidók dolgos polgárok lesznek és esetleg megtérnek, kire mutogatnának a királyok, ha gondjaik támadnak? Nem látod, hogy az uralkodók még a Szentatya lelki hatalmát is nehezen viselik? Ha tovább erősödtek, és csak a pápa utasíthat benneteket, akkor minden király azon lesz, hogy a Szentatya bennetek megnyilvánuló vasöklét összetörje vagy levágja. Ti a hitért vagytok gondban, az uralkodók pedig miattatok. Senkit sem érdekel a Szentföld. Az állandó harcok elvágják a keleti kereskedelmet, az indiai áruk érkezése akadozik, a kalózkodásnak csak az vethet véget, ha megegyeznénk a muzulmánokkal. Formálódóban egy új világ és ti a régit szeretnétek visszaállítani, amihez már nem kapcsolódik érdekek.

Molay:

- A király gyakran az Egyházat is megrövidíti. A Sorbonne, a királyra sandítva, gyakran ellenáll a Szentatyának, de neked is érsek úr! A világi hatalom távolodik az Egyháztól. Rövid idő – talán csak századok – és nem lesz semmi, ami a hatalmat korlátozza, amely a tömegek nevében bestiálissá válhat. Az erkölcs kifordul sarkaiból, a paraszt úr akar lenni, a város önálló királyság, az egyházon belül is mozgalmak indulnak, amelyek szétverik az egységet. A szajhaság kilép a kocsmák kamráiból és polgárjogot követel. Krisztus egységét megbontva diadalt ül majd rajtunk az értékek szétdobálója, a Diabolosz, vagyis a Sátán. Ne engedd atyám, hogy az Egyház befolyása, tanítása és fegyelmező ereje csökkenjen e királyságban! Franciaországnak példát kell mutatni ebben!

Érsek:

- Én attól tartok, hogy hazánk a rossz példában fog a világ népei előtt járni. A muzulmánokat korábban csak az Egyház és a király közös ereje tudta megállítani Poitiersnél, mert Martell Károly jól látta, hogy mi fenyeget! A mi harcunk most még nem élet-halál közdelem, de a jövő a mi kiállításunkon fordul. Nézd *(a kezében lévő levelet mutatja)*, a király arra utasít, hogy lovagi kíséretet adj a szentatyának, mikor Avignonba jön a nagy tanácskozásra,

amire Fülöp király hívja. Egyesíteni akarja Európát. Bonifác vonakodik, de Fülöp keményen érvel. Jól teszed, ha nem állsz az útjába! Még valami, az egyetem fejlesztésére és egy új védőfal emelésére a konstantinápolyi, nikeai és trapezunti hívek nyolcvanezer arany hüperperont és dinárt gyűjtöttek. E pénzzel a Sorbonne lesz az új szövetség szellemi központja! Íme a letéti levél trapezunti rendházatokról. Mikor tudja preceptóriumotok e hüperperonokat kezünkhöz juttatni?

Molay:

- Ez hatalmas összeg, de dukátban, márkában, súlyban vagy ékszerben máris felveheted.

Érsek:

- Nem sürgős. A mai világban a bizánci császárok érméiben mindenki megbízik. Sőt, a mamlukok dinárjában is. Ha így kapjuk, királyunk sem gyanakodhat, hogy egy rivális uralkodó, próbál pénzért befolyást szerezni nálunk. Megvárjuk, amíg abban a pénznemben vehetjük át, amelyben híveink gyűjtötték. Kérlek, szállítsd ide. Még valami: Fordul a világ, a Colonnák a franciák barátságát keresik, az Orsinik pedig mintha Bonifácot támogatnák. A Szentatya tervei egyre nehezebben valósíthatók meg. Vigyázz, Fülöp király és Bonifác pápa immár nyílt ellenségek! Fogd hát a bizonylatot. Az Úr óvjon!

*Az érsek kimegy. Közben magában mormol: Az Úr óvja ezt a derék katonát! Igazán Isten embere. Remélem meg tudom menteni. (el)
Közben Molay olvassa a váltót és gondterhelten leroskad egy székre.*

Molay (magában):

- Nyolcvanezer hüperperon! Ezen sereget lehet toborozni! Lássuk csak...hm...a levél eredetinek tűnik, a pecsét és az aláírás Basiniustól származik, akkor pedig minden rendben. A nagy összegeknél előírt titkos zárószöveg és a szórend sem téves. Ezt csak a beavatottak tudják. Ha nem így lenne, tudnám, hogy hamisítvány, vagy kényszer hatása alatt írta Basinius. Tehát ezt az összeget letétbe helyezték. Ki fogjuk fizetni. Hm..., azaz, várjunk csak! Miért kell az érseknek hüperperonban, vagy a még

sokkal régebbi solidusban, esetleg dinárban az összeg?
Márkában, dukátban, talán még zecchinóban is ki tudánk
fizetni, ékszer-aranyban pedig azonnal. Miért ragaszkodik távoli
és régi érmékhez? Aki pénzt vár, annak mindig sürgős. Neki
miért nem? A velencei arany talán még a bizáncinál is tisztább.
Nem értem. Valóban a királytól tartana? Ezt meg kell vitatnom a
pénztárnokokkal. Igen, ha a szentatya alul marad a franciákkal
szemben, akkor már senki sem védi Krisztus örökét, akkor
rendünk már nem lehet világunk védelmezője, hanem csak
kívánatos préda.

(Kimegy.)

Változás, a szín ugyanaz, de más megvilágítás, néhány új elem

Templomos monostor, ami a pénzes házzal egybeépült. Kerengő felső szintje veszi körbe a központi helyiséget. A kerengőn a lovagok egyszerű cellái. Az ajtók a körekerlyre néznek, aki kijön lelát a nagy pénzváltó helyiségre. A földszinten a pénzes szoba. Középen íróasztal, aranymérleg, papírok, számlák, pénzes zsákok.

Molay:

- Hallom Lorenzo, hogy éles eszű pénztárnok lettél. Lassan lejár novícius-időd, és érett leszel a fogadalomra. Örülök, hogy eljöttél velünk Itáliából. Kérlek, nézd meg ezt a hitlevelet. Basinius írta és nagy összegről szól.

Lorenzo *(nézi, olvassa az iratot)*:

- Nagymester, amióta a Rend könyveit vizsgálom, ekkora összeg még sosem jött Konstantinápoly harcok dúlta vidékéről. Kivéve, az akkori menekülést. Légy óvatos! Küldjünk futárt Basiniushoz, kérjük meg, hogy részletezze ezt a letétet!

Molay:

- Okosan szóltál Lorenzo. Írd meg tüstént a levelet, aláírom és máris mehet. Marseille-ben hajónk vár, mire a lovas odaér, felszedhetik a horgonyt. Talán három héten belül itt lehet a válsz.

Lorenzo:

- Úgy lesz uram, de csodálkozom, hogy az érsek úr nem kéri azonnal a letét kiadását. Most van itt elég pénzünk, a zsidó letétek felhasználhatók, az összeget vidéki házainkkal egyeztetve ki tudjuk fizetni.

Molay:

- Bizánci érmékben vagy dinárban kéri. Óvatos, nem akarja, hogy bárki vádolhassa, hogy francia vagy angol cselszövők küldenek ide ekkora összeget. Vagy egyenesen a Szentatya... Idegen pénz, idegen befolyás minden hatalom örök féleleme. Az idegen pénz szállást csinál az idegennek, onnan csak egy lépés a lázadás.

Lorenzo:

- Nohiszen! A Szentatyának se solidusban, se dinárban, de még dukátban, sincs semmije, egy fölös réz petákja sincs. A velencei zecchinók pillanatok alatt eltűnnek az övkendőkben, abból tízezret is legfeljebb az évi adómérleg-készítők látnak. Nem tetszik ez nekem! Légy óvatos Nagymester!

Molay:

- Úgy, úgy, csak siess, ellenőrizz mindent! Máris indulj.

Lorenzo egy papírlappal és a tolltartóval kimegy. Amint távozik, Gampel lép be.

Molay:

- Érdekes, meg mertem volna esküdni rá, hogy Lorenzo a kifizetés mellett érvel majd. Azért vettem fel, hogy szemmel tartsam és lám, becsületesen védi érdekeinket. Írjon csak levelet, vigye-hozza a hírt a hajó. Mi addig felkészülünk mindenre. Beppó mester most kitehet magáért!

Gampel:

- Uram, ez csapda. Ekkora összeg onnan nem jöhet, főleg nem ilyen célra. Ha létezik ez a pénz, akkor csak a töröktől jöhet, aki kifosztotta egész Kisásziát. Talán a francia-török szövetség ára.

Molay:

- Jó látni, hogy derék férfiakkal vagyok körülvéve. Menj a titkos ajtóhoz Beppó mesterhez a toronyba, ahol Beppó őrzi rendünk egyik féltett titkát. A pénztárnokok nem sejthetnek semmit, Beppó a szemükben egy csendes féleszű harangozó, pedig legmeghittebb emberünk. Némának hiszik, mert a szaracén kitépte a nyelvét, de szépen ír és olvas, galambjaival pedig a lelke is együtt repül. Mi értjük beszédét, bár szájába nézve mindenki elborzad és megérti némaságát.

Gampel (*fojtott hangon, szinte suttogva*):

- A rekesztárban vannak konstantinápolyi, trapezunti galambjaink. Minden rendházból jönnek-mennek hírvivő galambok, így mindenről időben értesülünk. Titkos jeleinkkel írom a levelet, hogy ha elfogják is a galambot, ne értsék üzenetünket. Lorenzo futárja még a kikötőbe sem ér, és mi már tudjuk, hányadán állunk ezzel a letéttel.

Molay:

- Ma az esti mise után várlak a cellámban. Értesítsd titkos tanácsunk többi tagját is. Ügyünk veszélyes fordulatot vett. Mielőtt Fehérvárra utazom, sok mindent meg kell még vitatnunk.

Mindketten kimennek.

Lorenzo (*a kész levéllel visszajön*):

- No, ez meg volna. A nagymester aláírta, most pedig nyergeljen a küldönc! Csak előbb még hozzáteszem a magam levelét is. *(Írni*

kezd.) Nagyságos Unokabátyám, kegyes Mentorom! Köszönöm, közbenjárásodat! A Templomos Rend befogadott. A lovagok istenfélő, együgyű emberek, de felettük is érzek egy láthatatlan kezet, amely igazgatja őket. Legfőbb vezetőiket, titkos tanácsukat senki sem láthatja, de előbb-utóbb mindent kideríték. Egy hatalmas keleti letét érkezett, akkora, amellyel a legtöbb udvar gondjai megoldódnának. A hívek adománya a Sorbonne-nak. Ez nyilván hazugság. Vagy csalás, és ki akarják zsebelni a francia rendházainkat, vagy valódi letét, ami mögöttes célt rejt. Ennyi pénz csak hadizsákmányból vagy gazdag királyok kincstárából jöhet. Keleti érmékben van, valószínűsítem török eredetét, csak az a kérdés, miért a lovagokon keresztül, és főleg ki a címzett, miért küld a török így egy vagyont francia földre? Derítsd ki, de vigyázz, lehet, hogy éppen francia barátaink bánnák, ha ez kitudódna. Légy óvatos, vigyázz kivel, miről beszélsz! Szerető unokaöcséd, Lorenzo. Na, ez meg volna. Jöhet a futár!

Kimegy. Helyébe néhány lovag és pénzkezelő érkezik. Érméket kezdenek mérni, osztályozni, és leveleket olvasni. Közben beszélgetnek.

Montes (Lovag 1):

- Hallottátok, hogy Fülöp és Aragónia fegyveresen rendezi vitáját? A frank sereg már megindult Navarra felé. Ne legyen a nevem Montes, ha nem Szicília a cél! Tengerészeket is keresnek.

Lovag 2:

- Fülöpnek nincs számottevő hajóhada. Csak a hispánok, a pápa vagy a templomosok gályái jöhetnek szóba. Velence sem merészkedik az algíri partokig.

Lovag 3:

- Mondják, készül egy hajóhad, de senki sem tud róla semmit. Fülöp háborúzna Szicíliaért? Közben Velence elérte, hogy a török nem háborgatja. Mennyi pénzébe került ez a dózsának?!

Montes (Lovag 1):

- A keleti áruk csak Velencén keresztül jöhetnek idáig, a város török jóváhagyással az Adria ura marad. Fülöp előbb-utóbb megszerzi Szicíliát, de lehet, hogy Rómát is. Az iszlám megerősödik a Szentföldön, karja újra elérhet majd Granadán túlra és Bizánc is elesik. A franciák biztonságos távolban minden muzulmántól egész Európát uralni fogják, és ránk itt nem lesz semmi szükség.

Lovag 2:

- Ha a frank szövetezik a törökkel, akkor a kereszténység kettészakad és mi csak Ibériára meg talán Angliára számíthatunk. Minden azon múlik, a Szentatya mit akar. Ha Avignonban elrendezik a világ dolgát, akkor még teljes krisztusi béke is születhet!

Montes (Lovag 1):

- Itt kéne hagyni ezt a züllött várost és Rómába menni! Frank földet egyre kevésbé érzem biztonságosnak. A Szentatya mellett kellene állnunk, benne védelmezve Krisztust, nem a Szentföld halott köveiben!

Lovag 3:

- *(Az asztalon lévő pénzkupacokra mutat.)* Rendünk ereje ezekben az érmékben rejlik. Aki a pénzt ellenőrzi, azé a világ. A hatalom a pénznél is erősebb, de ha nem elég éber, akkor a pénz eléri, hogy a hatalom is benne lássa szülőjét, erejét és célját is. Ha istenfélő lovagok kezelik, Krisztust szolgálja, de ha uzsorások, akkor a Sátán világa épül. Ahogyan a keleti bölcsek mondják, a Káli Yuga, az Ördög korszaka jön a világra.

Lovag 2:

- Nagymesterünk Magyarországra indul. A magyarok tudják, hogy senkiben sem bízhatnak. Hol a német, hol a mongol, hol a velencei tör rájuk, korábban még Bizánc is, ezért szeretnék, ha a Szentatya uralma alatt a keresztény népek testvéreként, békében élnének, saját rendjük és szokásaik szerint. Ha a török papucsban már nem lesz Konstantinápoly kényelmetlen kavics, akkor a

Balkánra támad. A Balkán lehet az új Ibéria, és a török lesz ott az új mór...

Lovag 3:

- Kedveljük Magyarországot. Távoli, erős és gazdag. Másfél százada magyar királylányok adtak trónörökösöt több keresztény udvarba. Ma az ország keresztény világunk védvonala. Ha a német kiterjeszti hatalmát Magyarországra, Párizs úgy érzi, hogy agyonnyomják. Ma Fülöp számol a magyar és a lengyel királlyal, mindaddig, amíg a németet sakkban tartják, a mongoltól és a töröktől pedig elválasztják a pápát, de még őt is.

Montes (Lovag 1):

- Ha a magyar aranyat mi vezetjük be Európa gazdaságába, akkor a Kárpát-medence olyan erős lehet, amely képes lesz világunk megőrzésére, a szaracén visszaszorítására!

Lovag 2:

- Így is lehetne Montes, de egyszer majd új birodalmak, új aranyforrások is megjelenhetnek. Akkor Rendünk vagy a francia király kardját és erszényét szorítja, vagy a pápáét. Ma az északi szövetség erősödik, délen már a töröké Bizánc birodalmának nagy része. Az egyiptomi arany a mamluk gazdaság forrása, Perzsia örök, és aranya is az. Mégis, az Úr előtt mindennél fontosabb a hit és a jó erkölcs! Ha hitünkben élünk az Úr tanítása szerint, akkor mindig erősek leszünk. Talán nem mindig hatalmasok, de nem kell aggódnunk lelkünkért. A lélekben erősek legyőzhetetlenek, miként a spártaiak voltak, akik megvetették a gazdagságot, a pénzük is vasból volt, de vitézségük máig fenntartja városukat és példájukat ismeri az egész világ.

Lovag 3:

- Ha elfeledjük a görög tudósokat, a római jogrendet, vértanúink áldozatát, Krisztus tanítását, akkor elfúj bennünket az idő. Aki elfelejti a múltját, az saját világát rombolja! Őrizzük világunkat azzal, hogy emlékezünk, őrizzük hitünket és szokásainkat,

gondosan kezeljük a pénzt, imádkozzunk és gyakoroljuk a kardforgatást. Spárta lelke ma bennünk él!

Montes (Lovag 1.):

- Amíg latinul és görögül bejárható a Krisztusban hívő világ, amíg e nyelveken szót értünk, amíg a szent legendák és énekek közös kincseink, addig nincs az a hatalmi gög, amely felszámolhatja világunk egységét. Közös múlt, álmok és hit nélkül sem kard, sem arany, sem korona nem építhet tartós birodalmat.

*

A színpad lassan elsötétül. Áttűnés, Molay cellája, ahol a tanács lovagjai összegyűlnek.

Molay:

- Keleti követeink visszatértek. A mongol mégis megtámadja Szíriát! Montecorvino testvér és követeink elérték, hogy a kán belátta, az utolsó pillanat, hogy fedezze délnyugati altestét, szétzúzva lázadó szeldzsuk vazallusait, az egyre növekvő mamluk és török hatalmat. A mongol most érveink hatására felvonul Szíria ellen. Ha jól mozgósítunk, visszavetjük Mohamedet, és megmentjük Európát.

Bolonel:

- Nagymester, flottánk készen áll. Ciprusról indul, Henrik király vezetésével. Megszálljuk a szír-egyiptomi partot és a mongol győzelem után végleg megtörjük a szeldzsukok és a mamlukok uralmát. Attól megrendül az iszlám az afrikai parton és Ibéria is felszabadul.

Berhold:

- Krisztus kísérje fegyvereinket! Szíria nélkül a szeldzsuknak vége és miénk lesz a partvidék. A mongollal eljöhet a béke. Perzsia lesz a világunk határa, és mi újra a Templom őrzői leszünk.

Gampel:

- Jó terv, de ha a győztesek összevesznek, az bukáshoz vezet, úgy, mint a fosztogatás a harctéren. Mit nyerhet Fülöp és Eduárd? Mit a császár? Hispánia beéri-e azzal, hogy kiveri a mórt? Velence a mongoltól is megkapja-e a szabad kereskedés jogát? A győztes mongol, ki ellen száll hadba legközelebb? Perzsia, Bizánc, Egyiptom felé fordítja lovát, vagy éppen ellenünk? Ha Magyarországon Anjou király lesz, nem fordul-e majd Velence ellen, vagy kényszerül háborúra a császárral? Szicília továbbra is a viszály almája marad?

Molay:

- Az Úr mondta: elég a mának a maga baja. Tervezzünk gondosan! Flottánkat Montes vezeti. Ezer lovag komoly erő, a mamlukok nem mernek elébük állni, hacsak nincs legalább kétannyi páncélos lovasuk. A pápai hajóknak kiváló katapultjaik vannak és a német vérteseiktől is retteg a szaracén. Ha sikeres a támadás, Velence sem akar majd kimaradni a diadalból. Ha a magyar király végül mégis sereget küld a Balkánon át Konstantinápolyig, nem kétséges a győzelem. A 14. század a kereszténység évszázada lesz, de most minden a mongoltól függ! Bízom Henrik királyban, de a gályákat ne kockáztassuk! Gyertek, öleljük meg egymást!

Áttűnés

Párizs

A francia udvarban Fülöp és Munier tanácskoznak a térkép előtt. A kivetítőn követhető a hadjárat, amiről Fülöp gondterhelten magyaráz.

Fülöp:

- Ez a támadás mindent összezavart. Bonifác a mongolokkal szövetségben megtámadta a szíriai partot. A mongolok előre törtek Szíriában, a mamlukok megzavarodtak. Konstantinápoly feléledt, a görögök sereget gyűjtenek. Trapezunt és Velence lapít. A magyarok ingadoztak, végül csak két szekér ezüstöt küldtek a költségekre. Már azon voltam, hogy megváltoztatom terveimet, amikor a mongolokat Szíriában megállították a mamlukok. Fosztogatva hazavonultak, így Egyiptom minden erejével a szír partvidékre támadt, a pápai hajók elvitorláztak, a Templomosok vitézül küzdöttek, de később rendezetten, szerény zsákmánnyal és minden eredmény nélkül tértek haza.

Munier:

- Felség, csupa jó hír! A pápa megroppant. Igyekezete szertefoszlott, hogy szentföldi sikerrel erősítse magát veled szemben. A szeldzsukoknak rövidesen vége, még akkor is, ha a mongolok most nem verték szét őket. A mamlukok erősebbek, a törökök ujjaszerveződnek és Konstantinápoly sem állhat nekik ellen. Lásd, most nem a Templomosok szenvedtek vereséget, hanem a Szentatya! Itt az idő, hogy elmagyarázzuk a pápának, mit kell tennie! A Templomosok a pápa egyetlen támasza, de már tőled függ, megmarad-e szövetségük.

Fülöp:

- Végül mire jutottál azzal a Nagymesterrel? Felfogja végre, hogy mi a tét? Vagy továbbra is keresztes hadról álmodozik, miközben aranyhegyeken ül?

Munier:

- Követünk jelenti, hogy Molay a pápát védelmezné. Áttenné a Rend központját Rómába. Minden lovag, egész Európában a pápa testőre lesz. Pénzük és pénzes házaik csak a pápát segítenék és a magyar és a portugál királlyal kívánják szorosabbra fűzni a kapcsolatokat. Az első magyar király felajánlotta az országát a Szűzanyának, királyuk a pápától apostoli királyi címet kapott, a lovagok erre építenék jövőjüket.

Fülöp:

- Vagyis koronám ellenségei. A múltkor azt mondtad, hogy a zsidók is a templomosok házaiban rejtik el vagyonukat. Ha így áll a dolog, akkor hiába is üzöm ki őket. Mégis, mihez kezdenek a lovagok azzal a tenger pénzzel?

Munier:

- Sok lovag foglalkozik a pénzzel, de valójában megvetik, csak imádkoznak és gyakorolják a fegyverforgatást. Egyedül nekik van pápai engedélyük, hogy kamatra kölcsönözzenek. Ebben mértékletesek és türelmesek, ezért gyarapszik úgy vagyonuk. A pénzkezelést jó szolgálatnak tartják, kamatot alig szednek, az utazókat pártfogolják, az özvegyeket gyámolítják és zárt miséiken fohászkodnak Jeruzsálem visszafoglalásáért. Pénzük attól gyarapszik, hogy az emberek vakon bíznak bennük. Sokan helyeznek el náluk nagy összegeket és előfordul, hogy nem jelentkeznek érte, mások rájuk hagyják mindenüket. Minden letétet gondosan könyvelnek és ötven év után – ha senki sem keresi rajtuk – sajátjuknak tekintik.

Fülöp:

- Hm, ötven év, vagyis a zsidók Jobel-éve, az elengedés esztendeje. Ezek a lovagok a Szentföldön sok zsidó praktikát tanulhattak el... Mit gondolsz, azért olyan kitartóak a szüzességben, mert hűek lovagi fogadalmukhoz, vagy inkább olyan szokásokat vettek fel a messzi keleten, amelyek kizárják a szentségi házasságot? *(nevet)*

Munier:

- Látom felség, mindennel számolsz! Már én is hallottam némi szóbeszédet. Amíg a Szentatya irányítása alatt állnak, szokásaik – bármilyen undorító is legyenek – sosem kerülhetnek nyilvános vitára. A Templomosok celláiba és pénzes házaiba Rómán át vezet az út!

Fülöp:

- Márpedig Bonifác, új Néróként, előbb gyűjtja fel az örök várost, mintsem megegyezne velem kedvenc lovagjairól...

Munier:

- Bonifác csak egy árnyék. Már az Orsinik is ellene vannak. Mindenben kudarcot vall. A pápaválasztók kiegészültek, a következő pápa a mi emberünk lehet. A lovagrend súlypontja még Párizs, Molay nem adta fel, hogy támogatom, azt hiszi, csak a körülmények kedvezőtlenek. Gyűjtjük róluk a híreket, a lehetséges tanúkat és ha eljön a perc, nem csak ezt a zavaró idegen testet tudjuk eltávolítani, de vagyonukkal frank hont is felemelheted. Sőt, lehet, hogy végül éppen saját áldozatukkal szolgálják majd királyukat...

Fülöp:

- Erről egy szót se! Minden tettekről tudni akarok. A szokásaikról, rítusaikról, ünnepeikről is! Azt mondom asszonyt nem érintenek...de ...egymást sem? Hírlik, hogy a titkos szertartásaikon gyermeket áldoznak fel valami sötét babonájuk szerint. Ezek a lovagok épp a zsidók földjéről jöttek, és római követem azt mondta, hogy éppen egy vér felfogására használatos kupát ajándékoztak még IV. Miklós pápának...

Munier:

- Felség, mindennek utánajárok. Egy számvevőjük a mi emberünk, a mi ajánlásunkra fogadták maguk közé. Itt él a párizsi monostorukban. A török letét felkavarta a Templomos Rendet, különösen, hogy kívánságodra keleti aranyakban kéri a Sorbonne. Most mást sem kell tennünk, csak megfigyelni a pénz útját Konstantinápolytól Párizsig. Eduarddal pedig ne törődj felség, lányod Izabella, Edvárd felesége ugyan, de az az angol korcs az ágyába csak férfiakat enged. Nem lesz nehéz angol tanúkat találnunk, ha eljön az idő...

Fülöp:

- Már benne járunk az 1302-es évben. Raud, az utolsó keresztény erőd is elesett Szíriában. Eduarddal vitám van, de a családi kapocs még békét ad. A flandriai helyzet veszélyes, oda sereggel kell mennem, nehogy Eduárd elém vágjon. Első Flandria és a zsidók, utána a pápa és Navarra. Bonifác kavics a cipőnkben, de

már nem sokáig! A Templomosok pedig vagy engem gazdagítanak, vagy eltűnnek!

Munier:

- Uram, meg kell tudnunk mit tudnak a Templomosok arról a súlyos titokról, hogy Jézusnak gyermeke volt Mária Magdolnától és a gyermek királyi vérvonalat hozott létre. Ha ez kiderül, megrendül a világban a hit, az egyház nem lesz képes uralmát megtartani az országok és a szívek fölött. Ha Jeruzsálemben a lovagokhoz került e titok és bizonyítékai, akkor érthető miért védi őket minden pápa, hisz ezzel zsarolják. Ha nálad lenne a bizonyíték, te szoríthatnád sarokba a Szentatyát!

Fülöp:

- Sok titok lappang körülöttük. Ez oktalan vádaskodásnak tűnik, de még hasznunkra lehet. Járj utána mindennek. Guillaume de Nogaret intézze, te pedig nekem jelentesz!

A párizsi Templomos központ, Molay cellája.

Molay:

- Testvéreim, gondjaink sokasodnak. Utam kevés eredménnyel járt. Bonifác pápánk halála lesújtott. A hír Konstantinápolyban ért és azonnal találkozót terveztem utódjával. A domonkos rendi pápa, XI. Benedek sajnos nem várta meg hazatérésemet, rövid szolgálat után elhunyt. Váratlan halála azt súgja, hogy a Sátán minden eszközét beveti, hogy feldúlja szent hitünket.

Gampel:

- Fülöp király elfoglalná az Egyházat. Talán XI. Benedek pápánk korai halála is a király lelken szárad. A pápaválasztók már Párizsra tettek, V. Kelemen, az új pápa, Fülöp híve. Bordeaux püspöke volt, és esze ágában sincs Rómába menni. Anglia ezt

nem tűrheti, de Hispánia és a császár sem. Szentföldi állásaink elvesztek, Ciprus még menedék, de én is úgy látom, hogy Rómába kell mennünk, elhagyva Franciaországot. Jobb, ha a mi kardjaink veszik körül a pápát, mintha a franciáké bennünket!

Molay:

- Már elkéstünk. V. Kelemen pápa nem ment Rómába és már nem is tud. Itt kell megegyeznünk vele, hogy függetlenségét csak mi tudjuk garantálni. Időt kell nyerni, hogy átköltözhessünk Itáliába. Ha jobban fél Fülöptől, mint a függetlenségtől, akkor pápai védelem nélkül el vagyunk veszve. Anglia lenne a megmentőnk? Bonifác pápa kívánsága szerint Magyarországon új, Anjou király van, Károly Róbert. Csak lassan tudja kiterjeszteni hatalmát, így a fehér barátok, sem adhattak komoly segítséget a hadjárathoz.

Berthold:

- ...de mi van Konstantinápolyal? Talán oda is mehetnénk, ha ott lesz új központunk, akkor megerősíthetjük szent hitünket a pogány torkában. A Sorbonne még mindig várja, hogy kifizessük azt a hatalmas letétet. Megtudtál erről valamit Nagymester?

Molay:

- *(halkabban, mint aki titkot súg)* Az a pénz a török pénze, amellyel megvásárolta Fülöpöt. Fülöp rávette Velencét, hogy hajóival segítse a törököt, amikor az Akko ellen vonult. Ennek évtizede, de a számla nincs még rendezve. A török azért nem fizetett a velenceieknek, mert őket Fülöpnek kell kifizetnie. Így senki sem gyanakszik, hogy francia furfang szállította a szaracént a hátunkba. Látványosan össze is vesznek, közben a török hajókat ácsol, és abban francia és velencei mesterek segítik. A török közvetlenül is fizetett Fülöpnek, de egy részét rajtunk keresztül küldi. A letét tíz éve nálunk van, és most Fülöpnek már szüksége van rá. Türelmetlen, ezért kevés időnk van. A kincs zöme régi keleti érmékben van. Nyilván azért kérik abban, hogy Párizsba kelljen hozatnunk, s így kikémleljék titkos

útjainkat. Csak mi tudjuk, hogy a pénz Konstantinápolyban van, de elhíreszteltük, hogy Trapezuntban rejtegetjük. Ma az út nem biztonságos! Itt kell összeszednünk ezeket a keleti érméket, hogy a franciák ne kételkedjenek hűségünkben, mert titkos útjainkat nem fedhetjük fel!

Bolonel:

- Testvérek, az utat én szoktam biztosítani, még ennél nagyobb összegekkel is célba érünk. Azok a zsidók és örmények, akiknek hűségéért Akko óta felelek, készen állnak. Korábbi ellenfeleink és testvéreink elszánt gyilkosai, az asszaszinok, ma örömmel tesznek szolgálatot nekünk. Bízatom bennem, biztonságban idehozatom!

Gampel:

- Úgy vigyázzunk útjaink titkára, hogy ha ellenfeleink – akár kínvallatásunkkal – tudomást szereznek róla, akkor egész felépített rendszerünk összeomlik! Mégis azt mondom, ezt a török letétet hozassuk ide. Időt kell nyernünk, mert ha a pénzzel késlekedünk, akkor semmi sem tartja vissza Fülöp királyt, hogy keményebb eszközökkel követelje tőlünk, ami az övé. Nagy veszélynek tesszük ki magunkat és testvéreinket.

Molay:

- Ha biztonságos a szállítás, akkor nem ellenzem. Senki ne tudjon róla, még én sem, hogyan érkezik az az arany. A fehér barátok azt mondták, Fülöp új európai rendet akar. Rómát magához vonná, az afrikai partokat és a teljes Szentföldet a muzulmánok hagyná. Ha Konstantinápoly saját erejéből nem képes ellenállni, akkor a sorsára hagyja, ahogy a Balkánt is. Flandria felé nyújtogatja a kezét, mert gazdagsága szítja kapzsiságát, de meg azt sem szeretné, ha Eduárd tenné rá a kezét. Ma nincs, aki Fülöpnek ellenállhatna, legfeljebb Hispánia, ha egyesíti erejét és megszabadul a móroktól.

Berhold:

- Egyetérttek. Jöjjön hát Párizsba az arany. Bízunk a lajstromokat Lorenzora, de azért ne avassuk be a szállításba, hiszen francia-párti itáliai ajánlással érkezett. Hagyjuk, hogy informálja esetleges barátait arról, hogy hamarosan nagy kincset adunk át a Sorbonne-nak. Amíg az arany megérkezik, addig kell tárgyalnunk új Szentatyánkkal, Kelemen pápával. Adjunk most egy esélyt Lorenzonak, hogy esetleges árulásával is segíthessen nekünk. Ha hűnek bizonyul a jövőben fogadalmat tehet.

Molay:

- Én értesítem Jean de Fagot, a Sorbonne főmagiszterét. Jó szívvel van hozzánk. Tájékoztatom, hogy hazatértem és rövidesen megérkezik Trapezuntból a várt arany. Átadok neki előlegképpen 500 solidust, hogy lássa a király tiszta szándékainkat. Ez némi haladékot jelenthet, így lehet, hogy a Szentatyával sikerül közben megegyeznünk. Mielőbb meg kell szerveznünk a találkozót vele! Testvéreim, az Úr vezéreljen bennünket. Lássatok munkához!

Áttűnés

Fülöp és Jean de Fago a király dolgozószobájában

Jean de Fago:

- Felséges Uram! Minden óhajod szerint történik. Szentatyánk, Kelemen pápa készségesen tárgyalna Európa jövőjéről. Talán Poitiers megfelelő hely lenne, ahogy Avignon is. Az Egyház támogat, mert elkeserítő, hogy sereged kudarcot vallott a nyomorult flamand talpasok ellen. Az aranysarkantyús lovagok hogyan hullhattak el kalmárok pikái által?

Fülöp:

- Remélem nem gúnyolódol apát uram! A csorbát máris kiköszörültem, Flandria szilárd része koronámnak, Eduárd ott

nem szíthat lázadást. Már régen nem hallottam a szentföldi letét sorsáról. Meddig várjak még?

Jean de Fago:

- Háborús idők jártak, és Felséged óhajára keleti érmékben kértük. A lovagok jelezték, hogy súlyban készek azonnal kifizetni, tehát a lovagrend jó szándékához nem fér kétség, de nekünk ragaszkodnunk kellett a hüperperonhoz és a dinárhoz. Így nyomára juthatunk a lovagrend szállítási útvonalainak. Ha óhajtod, elfogadjuk súlyban is az összeget...

Fülöp:

- Várjunk még. A flandriai hadjárat elapasztotta a kincstáramat, A Templomosok mielőbb adják át a letétet, szabj nekik határidőt az eredeti feltételekkel. Egyébként is a körmükre kell nézmem, mert sok mendemondát hallok viselt dolgaikról. Ha egyezsége jutok az új pápával, megszüntetjük azt, hogy a hatalmas birtokokat és óriási pénzeket kezelő lovagrend egyedül a pápának tartozik engedelmisséggel. Mintha a pápa császár lenne és ők a praetorianusaik! Azt akarom, hogy váljanak le a pápaságról, biztosítsák uralmam pénzforrásait, ne segítsék a zsidókat vagyonuk rejtegetésében és ne lázítsák alattvalóimat azzal, hogy az adóbérlőinknél olcsóbban váltnak és hiteleznek. Küzdjenek királyukért és legyenek hű alattvalók. Ha ellenálnak...

Jean de Fago:

- Biztosítalak, hogy a lovagok sosem fordulnának szembe egy keresztény királlyal. Ne bánj úgy velük, ahogy a zsidókkal! Nagymesterük hosszú útjáról hazatért és rendelkezett, hogy azonnal szállítsák haza a letétet Trapezuntból. Figyeltesd őket, hogyan ér Párizsba az arany. Amíg ide nem ér, addig biztosítsd őket jóindulatodról. A pénzből a nagymester maga hozott előlegként 500 solidust. Láthatod, hű hozzád. *(A pénzes zacskót átadja a királynak.)*

Fülöp *(átveszi a pénzes zacskót, súlyát próbálhatja, azután szeretettel az asztalára teszi):*

- Úgy legyen, de tudd, türelmem fogytán. A nyár végén vagy kora ősszel itt legyen az a pénz, addig is húzzák meg magukat azok a lovagok!

Áttűnés

London

Eduárd szobája. Robert az asztalnál ül, Eduárd fel-alá járkál. Robert Fülöp levelét olvassa fel neki.

Robert:

- A flandriai lázadás mély sebet ütött barátságunkon is. – írja Fülöp, az apósod, Felső. – Izabella hű feleséged, nekem kedves leányom, megtart szeretetemben. Ezért kérlek és felszólítalak, hogy a gascogne-i birtokod után az egyházi adót rajtam keresztül küldd a Szentatyának! Kelemen pápa francia földön rendezi be udvarát, így a pénzre itt és most van szüksége. Kérlek, egyeztessünk a Templomos Lovagrend eretnek és fajtalan titkos és bűnös tevékenységéről, mert hozzánk egyre több aggasztó hír érkezik. A Sátánt idéző rítusok, a lovagok egymás iránti gerjedelme és titkos paktumaik a zsidókkal aggályossá teszik, hogy országaink legnagyobb birtokait élvezzék, és még velünk is dacoljanak. Szentatyánk úgy gondolja, hogy kivizsgálhatja ezeket a híreket, de mindenekelőtt teljes számvetést követel a lovagok számáról, birtokaikról és szerződéseikről. Mi, Franciaország királya ebben segítjük és kérünk, gondold meg, mekkora haszna lehet keresztény alattvalóink lelkének és országainknak, ha e bűnös gyakorlatot felszámoljuk. Az Úr bőséges áldását kérve rád és családra üdvözlünk, mi, Fülöp, a király.

Eduárt:

- Kedves apósom máris úgy ír, mint akinek a pápa a hűbérese. Látod Robert, most kezdődik Franciaország évszázada. Fülöp pénzzavarban van és gyakran fordul a zsidókhoz kölcsönért. Szerinted mit tehet most Fülöp?

Robert:

- Felség, törekednie kell rá, hogy ne a pápa, hanem a francia király legyen a templomosok feje. Így megkapja a lovagrendet, annak minden vagyonát és a zsidó vagyon további befogadását is megakadályozhatja. Ha új szentatyánk, Kelemen pápa ebbe belemegy, akkor Fülöp rendelkezni fog a Templomosok minden hatalmával és vagyonával.

Eduárd:

- Jól gondolkodol Sír Robert. Ez történik, hacsak...hacsak a pápa nem dönt úgy, hogy nem engedi át a lovagrendet Fülöpnek, így Fülöp továbbra sem rendelkezhet a rend vagyonával.

Robert:

- Miért döntene úgy, amikor máris Fülöp túsza?

Eduárd:

- Azért, mert minden keresztény uralkodó, kinek országában a rendnek birtokai vannak, el akarja kerülni, hogy területén idegen királyi birtokok legyenek, ahogy azt is, hogy a lovagrend közvetlenül függjön a francia királytól. Minél több külországi tulajdon van országainkban, annál kevesebb annak az országnak az önállósága! Én sem szeretném, ha Fülöp rendelkezne a Templomosok angliai birtokaival, ahogyan ő is szenved tőle, hogy Aquitániát vagy Gascogne-t angol uralkodó bírja az ő királyságán belül. A keresztény királyok, ha sokat nem is tehetnek most Fülöp ellen, de ezt a döntést meg tudják hiúsítani.

Robert:

- Uram, akkor Fülöpnek nincs más lehetősége, csak, hogy szétverje a lovagrendet. Ha a rend belső fegyelme, királyi

kiváltsága, és pápai védelme összeomlik, akkor a Rend javai arra a királyságra szállhatnak, amelynek területén fekszenek...

Eduárd:

- Éles eszed miatt kedvellek Robert. Lásd, ha Fülöp fellép a Templomosok ellen, akkor birtokaik a koronára szállnak, ahogy házaik kincsei is. Ezért mi természetesen mindenben a pápával fogunk egyetérteni, de országunk menedéket kínál majd minden lovagnak. Sőt, értesítjük is őket, hogy valami készül ellenük, de Anglia királya megvédi őket és javaikat. Ha megfelelő úton és kellő komolysággal ér hozzájuk ez az üzenet, akkor a házaikban elhelyezett összegeket angliai monostoraikba és birtokaikra fogják szállítani, vagyis a mi védelmünk alá helyezik.

Robert:

- Bölcs vagy uram, de mi lesz a hispániai, magyarországi, németföldi birtokaikkal, kincseikkel, keleti vagyonukkal?

Eduárd:

- Aki minden akar, mindent elveszíthet. Én beérem azzal, amit önként adnak. Nem mindegy, hogy a lovagok velem vannak, vagy ellenem! Tüstént menjen levél a Szentatyához azzal, hogy mi nem aggódunk a Rend miatt. Jó alattvalók, derék katonák. Bűnökről nem tudunk. Bárki vizsgálja is életüket, a szentatya ítéletét elfogadjuk, és mint világi hatóság, annak megfelelően jogaink és szokásaink szerint fogunk ítélni. Máris készítsd a levelet Robert. A másikat pedig Jacques de Molay kapja. Írd meg neki, hogy a rendjét vádolók elérték az európai udvarokat. Sorsa a pápa kezében van. Nálunk védelmet talál, ha nem lenne ínyére, hogy a francia király parancsait kövesse. Mi készülünk a Szentföld visszavételére, mihelyt az európai helyzet lehetővé teszi. Készséggel adunk menedéket és új központot a Rendnek, ha szükséges. Nálunk mindenük teljes biztonságban van és marad is, még akkor is, ha netán elveszítenék pápai és francia támogatásukat. Mielőtt elküldöd a leveleket Robert, látni akarom, mit írok alá. A pápa levelét én magam, a nagymesternek írt levelemet pedig te fogod aláírni!

Robert:

- Máris megyek, megírom a leveleket. (*Elindul, kimegy, közben magában beszél.*) Úgy uram, igazad van, de foglalmad sincs mekkora vagyont kezel a Rend! Ha ide akarjuk hozatni, akkor alaposabban rá kell ijeszteni a nagymesterre. Remélem Fülöp nem a neki kedves eszközt, az orgyilkost választja! (*tépelődve*) Mi tagadás, én egy sikátorban leszúratnám a nagymestert és a kezem között lévő pápánál elérném, hogy a rend királyi kezem alá kerüljön, miközben a lovagrend vezető nélkül belső zavarba süllyed. Adná az Ég, hogy ez a hiú Fülöp inkább látványos győzelmet akarjon aratni a lovagokon. Hm, a legjobb, ha egy elhúzó per vagy pápai vizsgálat kezdődne! Akkor a dolgok még jó ideig mennek a maguk medrében, az eltérített kincses karavánok eléri Angliát. Igen, egy részük pedig az én kamráimat. Na, most légy ügyes Robert!

Áttűnés

Párizs

Molay szobája. Hű lovagjai körében levelet olvas.

Molay:

- Eduárd figyelmeztet, hogy Fülöp pert készít ellenünk. Sátánimádattal, fajtalanossággal és más szörnyűségekkel vádol. Még Krisztus urunk ember-voltának titkát és köztünk keresné... Én úgy gondolom, hogy amíg a keleti pénz meg nem érkezik, biztonságban vagyunk. Túlságosan is kell az a pénz Fülöpnek, ezért korai még menekülésre gondolnunk. Lehet, hogy éppen Eduárd szeretné, hogy kincseink hozzá kerüljenek. A legkeresztényebb király nem fordulhat a pápa fősége alá tartozó lovagrend ellen!

Bolonel:

- Nagymester, én azt hiszem veszélyben vagyunk. A pápa nem válaszolt nekünk és nem megy Rómába! Innen menekülnünk

kell! Talán Angliának jól jönne sok ezer jó lovag, főleg, ha velük együtt a kincsek is odamennek. Hispánia a jövő. A német császár nem egyhamar lesz ismét Európa élén és a magyar királynak is több baja van lázadó uraival, mint a pogánnyal. A flamandok móresre tanították Fülöp lovagjait, de végül elbuktak. Én azt mondom, el innen, de mielőbb!

Berthold:

- Francia földről vigyük a vagyont Portugáliába, Londonba, Segoviába, Esztergomba és Ciprusra. Máltán is fogadnak bennünket. Nagymester, menjünk innen! Ha pert indít ellenünk Fülöp, akkor azt csakis a pápával egységben teheti. Még urai vagyunk a sorsunknak, cselekedjünk gyorsan!

Gampel:

- Megértelek Nagymester, nem szívesen szállsz szembe királyoddal. Krisztus sem menekült el az Olajfák hegyéről. Kérlek, adj parancsot, hogy rendünk iratait, értékeit, a hitleveleket és a pénzt helyezzük biztonságba!

Molay:

- Legyen, nem ellenzem. Bolonel, készítsd elő a szállítmányokat. Minden karavánt ötven lovag kísérjen. A francia nyelvűek maradhatnak, a többiek menjenek arra, amerre a szívük húzza őket. Párizsban semmi se maradjon Fülöp adóslevelein kívül. Ha befut a szentföldi szállítmány, azt úgy adjuk át a Sorbonne-nak, hogy utána akár azonnal elhagyhassuk Párizst. Ha az Úr velünk van, fölöslegesek óvintézkedéseink, hiszen Fülöp király is katolikus testvérünk, nyilvánvaló bűnt nem vehet magára. Ha sorsunk a bukás, akkor pedig minél kevesebb társunkat tegyük ki veszélynek. Már két levelet írtam a Szentatyának, de választ nem kaptam. Az Úr óvjon bennünket!

Bolonel:

- Mindent előkészítetek. Bevárjuk a trapezunti karavánt, mintha az hozná a pénzt, pedig az már La Rochelle-ben van! Leginkább Tomar erődjében bízom Portugáliában. Odaküldjük az arany

nagy részét és a zsidó letéteket. Monzón és Miravet várai szinte bevehetetlenek, ott is biztonságban lesznek. A francia lovagokat küldjük Arville-ba, legnagyobb kiképző táborunkba. Én és Gampel Angliába megyünk a La Rochelle-i hajónkkal. Berthold, te ügyelj, hogy Rendünk szíve, a párizsi Temple továbbra is zavartalanul működjön. Az erőd kapuit ki ne nyissátok! Onnan hónapokig egyezkedhettek a királlyal és a pápával. A postagalambok rekeszei legyenek tele, hogy a leggyorsabban hírt adhassunk egymásnak. Beppó mester közelébe senki se mehessen! Ha baj van, a föld alatti járaton át meneküljétek. A kijárat bokrai melletti lovasházba éjjel nappal felnyergelt lovakat rendeltem. Az épületre Montes vigyáz.

Molay:

- Nem háborúra készülünk! Fülöp a királyunk és adósunk is. Adóslevelei a kezünkben vannak, s most üzent, hogy egyezkedne. Én adósság elengedést tervezek, de nem tehetem meg, amíg a Rend Nagykáptalanja nem hagyja jóvá. Amíg tárgyalunk, addig biztonságban vagyunk. Igaz keresztény megtartja adott szavát.

Berthold:

- Elfelejtitek, hogy talán még egy éve sincs, hogy Fülöp esküje ellenére kiűzte frankföldről a zsidókat. Az üres kincstár mindenre felmentést ad. Erővel velünk nem sokra menne. Az ő ereje a mi hitünk az Úrban és a királyságban, amely vele szemben lefegyverez bennünket. Testvéreim, készüljünk a legrosszabbra, mentsük értékeinket! Címerünk a lóháton egymás mögött ülő két lovag, azt jelenti, hogy egyetlen testvérünket sem hagyhatunk veszedelemben, utolsó lovunkat is meg kell osztanunk! A fogadalmas lovagok a szokott rendben, a terv szerint végezzék dolgukat, a fegyverhordozó barna csuhások biztosítsák erősségeinket. Csak a pápa engedelmével nyúlhatnak hozzánk! Ha azt is megkapják, akkor pedig a Nagykáptalannal kell tárgyalniuk.

Gampel:

- Testvérünk Normandia preceptora, Geoffrey de Charney holnap érkezik. Amíg a Nagykáptalan nem dönt, ti vagytok a Rend. Az értékeket még ma éjjel szállítsuk el! Anglia, Skócia, Portugália Magyarország biztonságos. Aragónia csak akkor, ha a pápa mellettünk áll. Ha pedig mellettünk áll, akkor Fülöptől sem kell félnünk. Irány a brit szigetek!

Molay:

- Bolonel, indulj és csomagolj! Értékeinket központjainkba szállítjuk. Minden lovag gyülekezzék Arville-ban. A királlyal való egyezkedés előtt ne fizessük még ki a szentföldi aranyakat. Rakjuk azt is hajóra La Rochelle-ben. Hír repüljön Ciprusra, hogy váraink és hajóink álljanak készenlétben, lehet, hogy rövidesen mind ott találkozunk. Kérem, hogy senki ne zavarjon, amíg megírom a leveleket.

A színpad lassan elsötétül, a háttérben Molay az asztal fölé hajlik, gyertyát gyújt és levélírásba kezd. A többiek még kicsit beszélgetnek az előtérben és kifelé indulnak. Belép egy ajtónálló:

Ajtónálló:

- Nagymester! A király levelét hozom. Arra kér, hogy holnap fő embereiddel fogadd őt itt, a Temple-ben, hogy pénzügyekről tárgyaljatok. Személyesen jön a pápa úr kuriálisával és a Saint Thierry-i apáttal, hogy találkozzatok.

Molay:

- Köszönöm. Látjátok, királyunk békés szándékkal érkezik. Tárgyalna a korona adósleveleiről. A tartományi ügyeket is jó, ha áttekintjük, régóta nem volt központi leltárunk. Remélem óvintézkedéseink fölöslegesek és holnap már szép egyezséget ünnepelhetünk!

A lovagok kimennek, Molay asztalhoz ül és folytatja a levélírást. A színpad lassan elsötétül. Oldalról fény a távozó lovagokra, akik egymással beszélgetve távoznak. Tétován megállnak a színpad szélén, szűrt félhomályban.

Bolonel:

- A nagymester négy-öt szaracént is levágna egymaga, de a paloták fortélyai ellen nem kapott kiképzést. Amióta Hugues de Payens rendünket megalapította, király még nem látogatott el központunkba. Rosszat sejtek hű társaim! Még ma éjjel el kell hagynunk Temple-t!

Berthold:

- Talán igazad van, ez nekem is bűzlik. Csomagoldasd be az irattárat is, legalábbis, a legfontosabbakat. Az őrséget pedig kettőzd meg a kapuknál! Még ma éjjel elmegyünk a rejtekúton!

Áttűnés. Fülöp szobája.

Fülöp:

- Minden készen áll? Munier, a fejeddel játszol. Ha nem sikerül az összes lovagi központot egyidőben megszállnunk és a vezetőket kézre keríteni, akkor a végén a keresztény világ elítél bennünket, de ami még rosszabb, a lovagok és főleg kincseik, adósleveleink kicsúsznak a kezünkből!

Munier:

- Felség, amit kellett, megtettük. A pápai pátens kezünkben, vizsgálat indul a Templomos Rend ellen. Elég gazdagok, ahhoz, hogy mindenki örömmel várja, hogy elragadhasson tőlük, bármilyen kis koncot. Egyezkedni megyünk, de mihelyt bejutottunk, azonnal vádlottakká válnak. Váraik, monostoraik erősek, ha ostromra kerülne sor, a kaland még rosszul is elsülhet, ezért csellel kell bejutnunk mindenüvé.

Fülöp:

- Mi van a szentföldi arannyal? Megérkezett végre? Égető szükségünk van rá! A többiről nem is beszélve!

Munier:

- Trapezuntból titkos karaván hozza. Ügynökeink figyelik, úgy jelentették, hogy ma éjjel ér Arville-ba. Oda a legjobb testőreinket küldjük szerzetesi csuhában, pápai bullával és egyházi zászlókkal. A király ajándékát viszik majd egy ládában. Az összes lovag misére gyűlik a templomban, a ládát látványosan kinyitják és abban egy vizsgálati bulla lesz. A misén az összes lovagot a testőrök lefogják. Ha az ország többi templomos erősségéből is kedvező hírek jönnek, akkor megkezdődhet a vizsgálat. Felség, a Molayneknak írt leveledben az áll, hogy személyesen mégy el hozzájuk a Temple-be ma este. Valóban megtennéd?

Fülöp:

- Igen, magam vezetem a küldöttséget, de nem lépek a Temple falai közé. Számvevőim és testőreim kísérnek majd, de én nem lépek a Temple-be, amíg adósságomat nem törölték. Ha a kapu előtt állok, akkor biztosan kinyitják és tervünk sikerül, rejtőzködő kísérőim benyomulnak a nyitott kapun. A küldöttségünkkel jöjjön az a kathar is, aki vádolja a templomosokat.

Munier.

- Felség, a katharok eretnekek. Éppen a Szentatya és a korona kívánságára végeztek velük a templomosok. Albi városát széttiporták, az albigenseket felkoncolták és te sem bánysz velük kesztyűs kézzel! Miért viszel egy kathar vádlót a lovagok ellen?

Fülöp:

- A tomboló lovagok magukról megfeledkezve gyakorolták istentelen és fajtalan szokásaikat, keresztényhez méltatlan kegyetlenséggel. Ezt egy kathar állíthatja a leghitelesebben. Ezt az emberek megértik, szent borzadállyal hallgatják majd és követelni fogják a példás büntetést. Országunkon túlmutató jelentősége is van ennek! Készülj, minden levél időben menjen és egységesen, a böjt végét jelentő péntek esti mise után csak egy órával engedélyezd a leveleink elolvasását. Aki hibázik, meghal.

Munier:

- Értem felség! Mindent előkészíték.

A színpad elsötétül, masszázsléptei hallatszanak. aztán kapuk csikordulnak, zene, távoli fegyvercsörgés, harangszó, kikötői hangok a tengervíz morajlása. Néhány ordítás a távolból, egyházi énekek, kardcsattogás. Láncsörgés, kapuk, reteszek csörömpölése. Egyre halkul a zaj. Félhomályos színpadkép jelenik meg.

Molay:

- Ó, Geoffrey testvérem, éppen megérkezted a veszedelembe. Normandia preceptora láncra verten! Uram, hogy történhetett ez?

Geoffray de Charney:

- Nagymester, te is a falhoz vagy láncolva! Hogyan tehette ezt a király? A Szentatya mitől fordulhatott ellenünk, amikor egyetlen intésére az összes lovag kész a halálba menni?

Molay:

- Döbbenetes. A király az este a Temple előtt állt és nem lépett be, maga elé kéretett és szólt, hogy csak akkor tárgyal velem, ha adósleveleink ügyét rendeztük. A király felrótta nekünk, hogy megmentettük a zsidók vagyonát, amit le akart foglalni a kiűzöttektől. Nem tehetünk mást, Krisztus nevében, eskünkhöz hűen vettük át a letéteket. Követelte tőlem a vagyonukat. Azt mondtam elvittük frankföldről, hogy a zsidók később hozzáférhessenek. Követelte adósleveleit, megmondtam, hogy magunk is törölni szeretnénk volna adósságait. Meglepődött, de akkor meg az ereklyéket és a monostorok számláit kérte. Azt mondtam, hogy azt csak a Nagykáptalan adhatja ki a Szentatya egyetértésével. Ekkor lépett elő az átkozott kathar. Olyasmikkel vádolt bennünket, amelytől minden keresztény gyomra felfordul. Mi keresztet vetettünk és térdere esve kiáltottuk: Apage satanás!

Távozz Sátán! Erre megrohantak Fülöp addig ájtatos katonái, és e pincebörtön falához láncoltak.

Geoffrey de Charney:

- Én éppen a Temple-be tartottam, hiszen találkoznék volt. A Temple kapujában királyi testőrök fogtak el és azonnal idehoztak.

Eközben a tömlöc ajtaja előtt az örök és egy tiszt beszélgetnek

Tiszt:

- Füleljetek! Ha bármit megtudtok az eltüntetett kincsekről, azok egyhuszada a tiétek! Mindenre figyeljete, hogy mit beszélnek egymással!

Katona 1:

- Uram, méltatlankodnak és imádkoznak. Kincsről szó sem volt, csak a zsidókéről, és azt mondták, már jó ideje külföldre vitték.

Katona 2:

- Sokat beszélgetnek olyan nyelven is, amit nem értünk.

Tiszt:

- Na, csak füleljetek. ha valamit megtudtok, nem marad el a jutalmatok! Ajánlkozzatok fel, hogy hírt visztek menekülő társaiknak, talán megbíznak majd bennetek.

Áttűnés Bolonel és Gampel egy erdő szélén Párizs mellett

Bolonel:

- Az ott az állomás, ott friss lovakat kapunk. De nézd csak...rendünk harci zászlaja lobog a kapun, nem a szokásos fehér...

Gampel:

- Rosszat sejtek. Menjünk a hátsó ajtóhoz, de csak óvatosan. Montes, segoviai testvérünk vezeti az állomást. Ha baj van tudunkra adja, csak jelt kell adnunk neki. Talán a farkasüvöltésre felkapja a fejét. Akkonál is az volt a jel.

Farkasüvöltés kétszer, háromszor.

Montes (hangosan kiáltva az állomás ablakából):

- Átkozott toportyánok, a lovainkra fáj a fogatok! Na, ez vár itt titeket! *Kilő az ablakon az íjával egy tüzes nyílveszőt.*

Gampel:

- Nagy baj lehet. De nézd, a nyílveszőt. Levél van rajta. A szír titkosírásunk! *Olvas.* Végveszélybe kerültünk. A király csellel behatolt a Temple-be és minden lovagot elfogatott, elsőnek a Nagymestert. Geoffrey de Charney is fogoly. Kihallgattam, hogy a király levelet küldött minden monostorunkba, erődünkbe, hogy az összes lovagot fogják el ma éjjel. Pápai engedélye van. Mindenütt pénzért kutatnak. Ahová csak tudtam, vészjelzést küldtem. Arville-ba egész hadsereg indult, ezt hallottam a falon keresztül. Engem a rejtekaszobában nem vettek észre. Félek éjjel nem mindegyik galamb ér célba. A kincsek utáni hajsztát Lorenzo, a számvevőnk vezeti. Vigyázzatok vele, áruló! Én az éjjel kilopódom és megpróbálok eljutni Angliába. Az Úr legyen veletek! Beppo mester.

Bolonel:

- Montes észrevehette, hogy jövünk. Bizonyára nem fogoly, ha ki tudta lőni a nyilát, bár fél, hogy közel az ellenség. Nem mehetünk be, gyorsan odébb kell állnunk.

Gampel:

- Siessünk. La Rochelle az egyetlen reményünk, vagy lopakodás Hispániáig. Talán a hajóinkat nem tudják könnyen kézre keríteni, ha Beppo mester levele idejében érkezett. Siessünk!

Változás

Fülöp szobája. Fülöp, Párizs püspöke Simon Matifas de Bucy, A Saint-Thiery-i apát, Jean de Fago, Munier, kathar vádló.

Fülöp:

- Azt akarjátok elhíttetni, hogy az egész Templét átkutattátok és egyetlen aranyat sem találtatok?

Munier:

- Felség, a lovagok szegénységben élnek. A pénz letétes házaikban, pénzváltó helyeiken van. Ők maguk néha évekig nem is látnak pénzt. A korona adósleveleit megtaláltuk, és a másodpéldányokat elégettük, az eredetieket, amelyeket kincstárad írt alá, ím elhoztuk neked.

Fülöp:

- Legalább ezt sikerült. Elégedetlen vagyok! Azt mondtátok Arville erődített táborában van a legtöbb lovag, a kincsek, az ereklyék. Onnan mi hír?

Munier:

- A táborba csellel jutottunk be. Kétszáz lovag állt dermedten a te parancsod hallatán. Ha kardot rántanak, talán senki sem marad életben. Mostanra valamennyi a foglyod. Sajnos pénzt alig találtunk, a szentföldi aranyat pedig mintha a föld nyelte volna el. Néhány kisebb értékű ereklye az oltáron állt, de sem Jézus urunk halotti leple, sem a szent lándzsahegy, a kereszt szilánkjá vagy Veronika kendője nem került elő.

Fülöp:

- De hát a Frigyláda vagy a Szent Grál csak előkerült? A ládáért a zsidók az egész világot is odaadnák!

Munier:

- Sajnálom Felség! Ezekről a lovagok nem tudnak. A kincsekről sem. Még a zsidók letéteiről sem. Két okoskodót kínpadra vonattam, de még saját katonáim sem akartak engedelmeskedni. Azt mondják, aki pápai engedély nélkül kezét emel egy lovagra, azt egyházi átok és örök kárhozat sújtja.

Jean de Fago:

- Felség, az Egyház súlyos bűnökkel vádolja a lovagrendet, de nemesembert holmi vádak miatt nem kínoztathatsz meg, csak, ha felségárulás a vád! Ha eretnekség, akkor az egyházi bíróság elrendelheti, de te nem!

Fülöp:

- Mit merészelsz apát?! Kétségbe vonod jogomat, hogy a tolvaj, eretnek, fajtalan gazemberektől visszaszerezsem jogos jussomat? Én még Bonifác pápát is megpofoztattam, amikor megfélekedett magáról, hát nem vonathatok kérdőre néhány lázadó lovagot?

Matífas de Bucy, Párizs püspöke:

- Törvényesen nem. Egész Európa döbbenet nézi, hogy mit teszel a Templomosokkal. Ha törvényes maradsz, tisztelni és félni fognak, ha elragad az indulat, ellened fordulnak és az Egyház sem védhet meg. Ne feledd, a lovagok nagy része nem ért máshoz csak a fegyverforgatáshoz. A vezetők foglalkoznak pénzzel és politikával. Ha nem kerülnek kezedbe a kincseik és a titkaik, akkor elindul egy legenda, amelyet senki sem állíthat meg.

Munier:

- Amíg a Rendet a pápa vezeti, olyan, mintha a pápa híveit, vagy őt magát vonatnád kínpadra Felség. Ma a pápa a vendéged, mindent jóváhagy, de ha Eduárd, vagy Aragónia megszőktné, vagy elrabolná, akkor kiátkozhatna. Még várjuk a Rend többi központjából a híreket. Eddig a lovagok gyanútlanul kerültek a kezünkbe, és nem gondolnám, hogy aranyuk fontosabb az

életüknél. Ha figyelmeztették volna őket a veszélyre, akkor magukat mentették volna, vagy legalább együtt menekültek volna kincseikkel.

Fülöp:

- A Rend hatalmas. Birtokaik jövedelme óriási. A lovagok semmitől sem féltek, így biztos vagyok benne, hogy kincseik a helyén vannak, az országon belül jól elrejtve. Előbb-utóbb a kezünkbe kerül. Csak az igazi szentek maradnak némák a tortúra alatt. *(nevet)* Egyébként nem kívánom a vérüket. Sosem sértettek meg, de veszélyesek. Egy ideális világot akarnak, ahol a hit és a pápa uralkodnak mintegy háttérben, nem a királyok. Egy láthatatlan hatalom ellen fel kell lépni! Az én hatalmam, pénzügyeimet és politikámat nem korlátozhatják és nem fenyegethetik!

Kathar:

- Felség, parancsod szerint eskü alatt valljuk, hogy leköpi a keresztet, egymás iránt indulnak fajtalan gerjedelemre, a Sátánnal szövetkeznek és gonosz varázslattal szaporítják az aranyat így téve tönkre zsidó hitelezőidet és a korona adósait. Gyermekek vérért folytatják Belzebub képére és már két pápát is eltettek láb alól. Salamon templomában ősi zsidó praktikákat és tekerceket találtak, csakis azok erejével nőhettek ilyen rövid idő alatt ekkorára. Ilyet nem látott még a világ! Ez csakis a Sátán segítségével történhetett...

Fülöp:

- Elég, látom jól megtanultad. Ha a Sátán segíti őket, akkor jó lesz vigyáznod, csak feszülettel a kezekben nyisd ki a szád, különben még valami baj ér! Munier! Jelentést kérek, mielőtt az összes lovagi központ a kezükre kerül. A vezetőket fogják el, a többieket, a barna csuhás családokat ijesszék meg és takarodjanak. Semmit, értitek, semmit sem vihetnek magukkal, különösen nem írást vagy könyvet! A katharokról szó se essék. Te pedig *(fordul a katharhoz)*, azt mondd, amiről tudomásod

van! Az okokat majd kideríti az egyházi bíróság. Mást ne említs, ha jót akarsz. Így megmented magadat, és kegyben is részesülsz.

Matífas de Bucy:

- Felség, Nagy Károly óta ilyet még nem tett frank király. Imádkozni fogok, hogy a tetted koronád javára váljon és Egyházunkat ne taszítsa romlásba. A külföldi rendházaik és birtokaik aggasztanak. Onnan bármikor újjászervezhetőek és akkor minden gyűlöletük a te fejedre száll majd.

Munier:

- Ne aggódj Püspök úr! Körültekintő levelezés előzte meg királyunk lépését melyet a Szentatya is támogat. Európa urai örülnek, ha a lovagok birtokai rájuk szállnak. Itália felől nyugodt lehetsz, ott állhatatlan nép lakik, minden tartomány féltékeny a másakra és örökös a zűrzavar. A német vidék a saját lovagjaival, a teutonokkal bajlódik, és hasonló kifejelet várható ott is. Hispánia küzd a mórokkal, ezért szigorúan megszívlel minden pápai szót. Egyedül Anglia, Portugália és Magyarország aggaszt. Ha a Szentatya nincs velünk, bajban vagyunk.

Jean de Fago:

- A pápa szava Isten szava, másrészt ő a lovagrend feje. Tudom, hogy egyházi ítélet nélkül nem megy azonnal, de a vizsgálat idejére fel lehetne függeszteni a Rendet.

Fülöp:

- Jó gondolat. Atyám, máris indulj Bordeaux-ba a szentatyához és kérd a Rend felfüggesztését a vizsgálat idejére. Királyi levelemet viszed. Most pedig visszavonulok, hiszen nagyon hosszú volt ez az éjszaka. Holnap péntek és 13-a, nehéz nap ez a lovagoknak, de nagy reményt ad országunknak. Jó éjszakát eminenciás uraim. Munier, nézz utána mindennek, nem hibázhatunk!

*

Áttűnés

Egyházi vizsgáló terem Párizsban. A pulpituson komor fekete-fehér kámzsás papok. Az asztalon feszület és koponya. Egy domonkos-rendi pap előre lép és a középben ülő Molay felé fordul.

Pap:

- Nagymester, a bíráid előtt állsz. Tégy vallomást és mentsd meg lelkedet! Először az egyházi vétkek felől ítélünk, utána a király bírái a Templomos Rend árulását vizsgálják meg. Mondd el röviden a Rend történetét, térj ki rá, milyen praktikákkal érték el, hogy 200 év alatt kilenc ágrólszakadt lovag közössége a világ legnagyobb katonai és gazdasági hatalmává vált!

Molay:

- Rendünk története nem titok. Az alapító 9 lovag, első nagymesterünk Hugues de Payens és társa Godofredo de Saint-Omer vezetésével, meg akarta védelmezni a szentföldi zarándokokat. II. Baudoin jeruzsálemi király adott nekik otthont Salamon templomában. Látván jámborságukat, elhalmozta őket kegyeivel. Mivel szüzességben és szegénységben éltek, egyre többen bízták rájuk értékeiket. Hírük egyre nőtt és mind többen álltak közéjük. Egyre nagyobb vagyont kezeltek, de szegényen és imádságosan éltek, katonai fegyelemben. Még százéves sem volt a rend, amikor a pápa úgy ítélte, hogy ő maga lesz a lovagrend kizárólagos egyházi hatósága, nélküle senki keresztény nem léphet fel a Templomos Rend ellen. Ha súlyos hitbéli bűnökkel vádolod a Rendet, akkor a Szentatyát is vádolod. Ha valamely lovag ellen személyes a vád, akkor a Szentatya engedelmével és a nevében lefolytatható a vizsgálat.

Pap:

- A Rend ellen a Szentatya indította a vizsgálatot! A vizsgált bűnökre már rávilágított Esquin de Floryan lovag vallomása miután perbe fogták gyilkosságért még 1303-ban. Súlyos vádakot fogalmazott meg, magát is vádolva, így remélve lelke megmentését. Szerinte a Rend Belzebub minden fertelmes

praktikájába nyakig merült és el kell tűnnie Krisztus nyájának még a közeléből is!

Molay:

- Vizsgáljátok ki hát e vádakat, ezekről én nem tudok, csak az Úr tudja mi rejtőzik a lélek mélyén. Engem fogságom óta csak kincsekről faggatnak. Ha bárkire rábizonyítható a vétke, lakoljon a törvény szerint. Ha vétkes, veszítse fejét vagy jószágát is, ha van, de a Rend letéteivel egyikünk sem rendelkezik. Nevük számunkra gyónási titok. Senkivel sem oszthatjuk meg. Maurice de Saint-Omer, alapítónk testvérének dédunokája a Szentföldön inkább meghalt, de nem nyúlt a letétesek pénzéhez. A bűnökről őszintén fogok beszélni, mindent legjobb tudásom szerint adok majd tudtotokra, de pénzről, kincsekről, letétesekről ne is kérdezzetek! Szent ereklyéink rendelkezésre állnak, azt minden perjelünk és monostorunk a Szentatya kívánságára kiszolgáltatja az Egyháznak.

Pap:

- Mit tudsz a Frigyládáról?

Molay:

- Amennyit minden igaz keresztény. Nyoma veszett. Sokáig kerestük Salamon templomában, de nem találtuk. Voltak, akik Etiópiáig követték a nyomát, de ők sem találtak semmit. Az örmények állítják, hogy Krisztus második eljövételét a Frigyláda előkerülése jelezi majd. Krisztus urunk sosem beszélt róla.

Pap:

- És a Szent Grál? Tagadod, hogy Rended a Szent Grál segítségével emelkedett hirtelen ilyen hatalomra? Köztudott, hogy a Szent Grál minden kívánságot teljesít. Tudnod kell róla!

Molay:

- Testvérem, mi is így tudjuk, de sajnos nincs a birtokunkban. Vagy gondolod, hogy ha kezünkben lenne, akkor mi most foglyok lennénk? Az igaz, hogy találtunk egy kis alabástrom

edényt Salamon templomában Szent János pecsétjével, de azt Akko eleste után – néhány más mentett ereklyével együtt – átadtuk IV. Miklós pápának. Erről pápai elismerő levelünk van!

Pap:

- Tudd meg, hogy Szentatyánk, V. Kelemen pápa egyeztetést javasolt, de Fülöp király kancellárrá nevezte ki Guillaume de Nogaret-et, aki a vádak hatására elrendelte elfogásotokat. Azóta sokan jelentkeznek, hogy vádoljanak titeket. Mi a pápa nevében vizsgálódunk. Nem vádlóid, bíráid vagyunk. Elfogadjuk, amit mondtál a Rend helyzetéről, ezért most csak egy kérdésre kell felelned: Hová lett a Sorbonne-nak szánt hatalmas aranykincs, amelyet trapezunti monostorotokban vettetek át és itt kellett volna kifizetnetek? Ha kezeteiken tűnt el, az felségárulás!

Molay:

- Meggyőződünk róla, hogy a pénzt átadták keleti házunknak, de mi nem tudtuk itt kifizetni, mert azokat keleti érmékben kérte a Sorbonne és azok az érmék nálunk ismeretlenek, de meg elérhetetlenek is. A kapott kincset tehát ide kellett szállíttatnunk, amit megtettünk. Éppen elfogatásunk napjára vártuk a kincset Arville-ban.

Pap:

- Oda nem érkezett meg. Mindenki azt vallotta, hogy csak te és a Nagykáptalan tudhatott felőle. Hatalmas összeg, amely felveti a hűtlenség gyanúját. A Sorbonne királyi engedéllyel kapta Keletről és most, ha eltűnt, akkor felségárulás a vád, amelyet Guillaume de Nogaret képvisel. Ha előadjátok, akkor az egyházi vizsgálat folytatódik, ha nem, akkor a világi hatóságok jogosan lépnek fel és a Szentatya sem tehet értetek semmit.

Molay:

- Fogoly vagyok. Hatszáz vezető lovagunkat vertek láncra, több mint száz fogadalmas lovag sínylődik börtönben a legképtelenebb vádakkal. Hallom, hogy sokat megkínoztak és a szerencsétlenek, akik nem tudják erős szellemmel uralni testi

kínjaikat, mindent bevallanak, csak szűnjék meg tortúrájuk.
Domonkos testvér, hogyan adsz számot erről a lelkiismeretteddel,
az ártatlanul megégetett testvéreinkről?

Pap:

- Nagymester, itt most nem én, hanem te vagy a vádlott. Az eljárást a Szentatya engedélyezte és mindenben törvényes lesz. A tortúra világi eljárás, amit felségárulásért szabtak ki. A Domonkos rendtartomány és Párizs érseke is folyamodványt írt érdeketekben, amelyben kéri, hogy a neves jogász, Bolognai Péter védhessen benneteket az egyházi eljárásban. Üzenetet továbbra sem küldhetsz, de elrendelem, hogy leírhasd vallomásodat és megnevezd, akik segíthetnek a kincs előkerítésében. Most távozz celládba és gondolkodj ezeken.

Molayt a katonák elvezetik.

Pap a társaihoz:

- Nem tetszik ez nekem. Egyetlen káromló szót sem hallottam a lovagoktól. Sok eretneket és bűnöst láttam már, de itt úgy érzem, nem áll meg a vád.

Vizsgáló 1:

- Atyám, meg kéne fordítani a vizsgálat rendjét. Az Egyház csak a világi hatóságok után kezdje a maga vizsgálatát! Ha világi ügyüket tisztázza a király, akkor nézzük meg, hogy eretnekségben vagy más bűnben közösen vétkesek-e?!

Vizsgáló 2:

- Sajnos a király ragaszkodik a sorrendhez. Ha az Egyház elítél valakit, akkor a nép szemében már bűnös, és a világi hatóság már azt tesz vele, amit akar. A nyilvános egyházi vizsgálattal sem ért egyet a király. Nekem az a gyanúm, hogy Bolognai Péter részvételét is megakadályozzák.

Vizsgáló 3:

- A lovagok titkos életéről keveset tudunk, de a vádak szerint nem oly jámborok, mint hisszük. A katharok lidérces történeteket mesélnek, hogy mit műveltek a lovagok az általuk elfoglalt kathar paloták lakóival. Jó lenne, ha Bolognai Péter részt vehetne a perben, de azt hallottam, Guillaume de Nogaret mereven ellenzi. Nem akar nagy pert és különösen nem akar mártírokat csinálni az eretnek, sikkasztó és szodomita lovagokból...

Vizsgáló 2:

- Ezt te már tudod róluk? Mondd, talán már az ítélet is készen van és már épül is a vesztőhely?

Vizsgáló 3:

- Ó nem, csupán az Udvar és a Szentatya is úgy gondolja, hogy jobb ha a Templomos Rendre nehezedik az igazságszolgáltatás keze, mintsem, hogy az egész királyság kárát lássa a Rend praktikáiknak!

Vizsgáló 1:

- Látom testvérem, az Írás betűje szerint fogalmazol. Igen, Kajafás főpap tanácsolta, hogy jobb, ha egy ember hal meg a népért, amikor Jézus sorsától beszélgetett a Főtanács. Te is ezt akarod mondani a Rendre?

Vizsgáló 3:

- A keresztény világ sorsa van a kezünkben. Az Úr mondja: Szükséges, hogy botrányok legyenek, de jaj a botránkoztatónak! Ha a harcos lovagrendeknek nem vetünk véget, akkor az Egyházban kultusza lesz az erőszaknak és nem a szeretet, hanem a kard lesz Isten népének vezére.

Vizsgáló 2:

- Erőszakkal küzdenél az erőszak ellen? Tűzzel égetnéd meg a Krisztusért kardot vonó lovagokat? Még néhány erőszakos század és csak a tömegekre hivatkozó állami erőszak marad,

amely éppen a jogokat hirdetve fogja kiterjeszteni kényszerítő erejét, amelyet az Egyház akkor már gyenge lesz csillapítani! Ősi tapasztalat, hogy az erős mindig azzal vádolja a gyengét, amelyben maga a legbűnösebb. A hatalmi önkénynek nem lesz, aki ellenálljon! Talán az egész Világ más irányt vesz, ha mi most elítéljük e lovagokat!

Pap:

- Magam is szánom őket, de a mi dolgunk, hogy vizsgálódjunk. A Szentatya akarata Isten akarata. Ha a király kényszeríti, akkor – ahogy az Úr mondta – Isten országa erőszakot szenved és erőszakosok ragadják azt magukhoz. Ha így lesz, akkor megrendül a világ egyensúlya. A megrendült világon erőt vesz a Sátán. Isten népe pedig megrendül, más hitekre fordul, vagy csak élvezni akarja gazdagságát és mit sem gondol lelke üdvével. Szörnyű beháborúk jönnek keresztények között és nem lesz már erős kar, amely lefogná az elszabaduló önzést. Ha ma ezeket elítéljük, utat nyitunk a káosznak, amely majd e tenyéryi talajból az égisig növekszik. Testvérek, egy jottányit sem térhetünk el fogadalmunktól. Imádkozzatok, hogy az Úr ítéljen általunk!

Áttűnés

Molay cellája. A nagymester a falhoz van láncolva. A cellában asztal, gyertya, papír és író toll, biblia, fészület.

Moaly:

- Uram, irgalmazz sok nagy vétkemért! Testvéreim halottak, foglyok vagy számkivetettek, Rendünket feloszlatta a pápa. Te látod Uram, mindez igaztalanul ért bennünket. Nem panaszkodom, hiszen téged is jogtalan ítélet ért. Tudom, hogy te választottál ki engem, így én sem várhatok ügyemben kedvezőbb ítéletet, mint ami neked jutott Uram! Irgalmazz jó társamnak, ha lehet, Geoffray de Charney a légynek sem ártott, mégis vasra

verték, ki tudja milyen kínoknak vetik alá. Mikor éjjel szavadat hallottam, papot kértem és eldöntöttem, hogy csak hozzád akarok tartozni. Mi lesz a sorsom? Bizonyára a máglya, mint sok testvéremnek. Ó, Uram, erősíts meg, hogy e sziklaodú a templomod és erősségem legyen, melyet a Te szent Lelked tölt be! *(Imára kulcsolt kézzel leborul az asztalra. Némán az asztalra borul, hangtalanul zokog, amikor nagyon halk zene kezd szólni, mintegy a távolból egy nagyon tiszta női hang egyre közeledve énekelni kezd.)*

„...Zárt templom, ahol senki sincs, jó Uram, itt vagyok megint. A Nap felkelt, de máris elbukott, kéne a szó, mégis hallgatok. Itt ülünk, négy szemkört vagyunk, vétkeimen ketten hallgatunk. Jó a csend, Uram s kérdezed, a gyertyádat, te mért nem égeted? - Ha égnél téged látnának sokan. Ha fény lennél, jel segítenél másokat, Ha égnél téged látnának sokan! Ha fény lennél, jel segítenél másokat!.....Jó Uram, most már elmegyek, láng fiad, ígérem fény leszek! Ködlakó többé nem vagyok, lángomon a fényed átragyog!”

Molay:

- Ki vagy? Egy angyal énekel? Te énekelsz Szűzanyám? Vagy a lelkem vetül ki e mennyei harmóniában? Mi történik velem?

(a zene, amely eddig sem hallgatott el, ismét felerősödik, és az énekszó is hallhatóvá válik):

„...Mondd, ó mond el nekem, miért, miért vagyok én ilyen?”

(A zene egyre halkul, a színpad lassan elsötétedik. Fény az ajtóra, ahol belép a cellába a vizsgálatot vezető Pap, nyakában lila stóla, kezében paténa.)

Pap:

- Hetedik éve raboskodol Nagymester, az Úr vigaszát hoztam neked. Gyónni akartál, így eljöttem, hogy meghallgassam szentgyónásodat.

Molay (*felriadva az asztaltól*):

- Atyám, hiszen te vezetted a vizsgálatot! Ha vétkeim tudója vagy, gyónásom zavarná ítéletedet! Bár hiszem, hogy inkább meghalnál, mintsem elárulnád a gyónási titkot.

Pap

- Jól mondod, nem kötelezhetlek rá, hogy nálam gyónjál. Kívánod, hogy elmenjek?

Molay:

- Nem, maradj, hiszen a lelkeket akarom kitérni közvetítéseddel az Úr előtt. Elítélésem után egy hónappal gyónhattam utoljára.

Pap:

- Hallgatlak testvérem. (*leül az asztalhoz, a stólát megigazítja, a másik széken Molay, összekulcsolt kézzel, lehajtott fejjel*)

Molay:

- Vádolom magamat Atyám, hogy a rám bízott lelkekért nem tettem meg mindent! Fölényes és ostoba bizalommal voltam Fülöp király iránt és ez a vak bizalom arra indított, hogy ne intsem időben menekülésre leghívebb lovagjainkat! Önhittségemben úgy gondoltam, Rendemnek és nekem akkora hatalmam és tekintélyem van, hogy a király felől hallott veszélynek nem adtam hitelt. Kincseink egy része a letéteseké, azokról nem beszélhetünk, mégis volt, aki gyengének bizonyult. Én nem vallhatok senkire, mert az lovagi esküm és életem megtagadását jelentené. Ha szólnék, magam lennék a tolvaj, a túlvilágon rajtam kérnék számon az árulást. Ugyanakkor meg kell gyónnom királyommal szembeni engedetlenségemet.

Pap:

- Az ellenetek felhozott sátáni vádak nem említéd!?

Molay:

- Atyám, a Sátán mindenkit megkísért, és ki-ki lelke ereje szerint képes ellenállni neki. Minden férfi közösségben felgerjed a természet, de az Úr előtt összekulcsolt kézzel mondom: Én erről nem tudtam, ilyenben részt nem vettem. Asszony érintéséről volt tudomásom, leginkább győztes csaták után, de azt a közösség tiltotta, büntette, néhányan emiatt távoztak a Rendből. Egy lovagtársam könnyek közt kérte, hogy oldozzam fel fogadalma alól, mert meg kell nőszülnie. Családjának egyedüli sarja, ősz apja kéri, hogy támasszon utódot, kire maradjon nem kevés birtoka. Megengedtem, bár tudtam, csak a pápa oldozhatja fel. Vádolom még magam megingott hűségemért. Amikor hírért vettem, hogy a király máglyára küldte 54 lovagtársamat, megrendültem és könyörögtem, hogy tegyenek meg mindent, hogy életüket mentsek. Bármit valljanak be, ha azzal megrövidíthetik szenvedésüket. Már tudom, a hatalom, ha elszánja magát egy bűnös tetre, sosem visszakozik. Amikor engem kínoztak, mindent elvállaltam. Ma már tudom, súlyos bűn volt, amit bánok és amiért feloldozásban reménykedem!

Pap (*megrendülten*):

- A Megváltóra! Ezzel azt mondd nagymester, hogy a király vádpontjaiban ártatlan vagy és csak emberi gyengeségből tettél beismerést?

Moaly:

- Igen. A lapokon, amit azért adtak, hogy felírjam kincseink helyét, én életemet összegeztem. Leírtam, hogy az Ég és a Mély között hánykódott életem, és most az élet végén, az Eget választom. Könnyek között, imaként olvastam fel erről írt versemet, mire cellámat vakító fény töltötte be és Krisztust láttam, a falon ragyogni.

Pap:

- Vigyázz testvérem, az Ördög praktikája, hogy hamis képekkel elkápráztatja áldozatát!

Molay:

- Ó, tudom, ezért megkérdeztem, hogy „Uram, mit cselekedjem?”
Ő így felelt: „Ne halj meg hazugságban, tégy hitet az igazságról, bánd meg bűneidet és légy méltó hozzám! Én pedig megtartom emlékedet a világ végezetéig.”

Pap:

- Olvasd fel hát versedet, amelyre megjelent az a fényes jelenés.

Molay (*felvesz egy lapot az asztról és olvassa*):

Az Ég és a Mély nem hagy el soha.

A trón és a vas egybekelt ugyan,
lánczörgésben is hallik az arany
csendülése sziklafülkém csendjén,
s beszédesebb, mint kasban izzó szén
előtt rémült pap száján az ima.

Az Ég és a Mély nem hagy el soha.

A nagy mű ma bennem is elárvul,
még kardom keresztje is elárult.
A bor, a víz, és az olaj titka
mégis ragyogja, mit rejt e szikla,
és hallom, amit ki kell mondanom,
de borzadok saját halk hangomon,
ahogy tűzbe merítve csak súgja:
Hűséges leszek! A titkok titka
nem feslik fel már ajkamon soha,
míg csak a vérző nyolc mély seb nyoma
szívünkön, imánkban be nem heged,
emberi erő erőt nem vehet
hit felett, s jól zár szívünk kapuja.

Az Ég és a Mély nem hagy el soha.

Nyolcszáz véres év, s trónok ősbuja
vériszapjába fúlnak nemzetek...
A trón és vas ma bármit megtehet,
de nyolcszáz év s meglelik a szentek
a kriptát, mely elrejtí a Mestert.

Addig hiába kutatja kapzsi,
vastag falát ima, idő rejti,
nem tárhatja fel kincseit senki,
ha nem az Úr szavára nyit oda...

Az Ég és a Mély nem hagy el soha.

Pap (sóhajt, keresztet vet):

- Ez nem a Sátán ámitása! Mondd, miben reménykedsz? A király nem kívánja halálot, ha előadjátok kincseiteket, csak világi vétkeitekért maradtok tömlőben. Felőled már ítétek, téged nem küld vesztőhelyre. A Szentatya most Fülöp foglya és nincs ereje, hogy ellentmondjon a királynak. A többi keresztény országban sem kímélik a Rendet, elkobozzák birtokait.

Molay:

- Reményem Krisztus. Neki egy lovag, mint a porszem, mégis egy porszem is meg tudja billenteni a világ mérlegének egyensúlyát. Hitünk ellenségei örülnek, mert most fordul ki sarkából az Egyház kapuja. A jelenés azt mondta, még nyolc évszázad és alapjaiban rendül meg a hit. Lucifer, Belzebub, Beliál és Astaroth, a pokol négy fejedelme tombolása vérbe borítja a világot, országaink összeomlanak, nyelvet, népet, hitet váltanak és minden utálatosság ünneplendő lesz, amit ma tilt szent hitünk. Önzés, erőszak, istenkáromlás és kicsapongás, részegesség és gyermekáldozatok, a tömegek artikulálatlan vonaglása teszik rettenetessé majd azokat az időket. Bennünket most szodómiával vádolnak, de eljön az idő, amikor a világ azt feszíti majd keresztre, aki a teremtés rendje szerint élne. A mennyei Atya

azonban nem hagyja el gyermekeit! Itt Európában is megmarad egy ország, amelyet minden hatalom, el akar orozni, de a Szűzanya közbenjárására sok szenvedés után, megmenekül a végső időkre, és példája új hitet fakaszt.

Pap:

- Vigyázz, csak tévelygők, mágusok és zsidók ragadtatják prófétálásra magukat! Láttad mind e szörnyűségeket elragadtatásodban?

Molay:

- Nem, nem estem elragadtatásba. A fényes jelenség maga mondta nekem, jól hallhatóan. Tudtomra adta, hogy rövidesen meghalok, de azt is, hogy gyilkosaim egy éven belül már nem lesznek életben. Igen, a fehér barátok Magyarországon megmondták, hogy a lovagrendek kora lejárt, csak én nem akartam a rossz hírt meghallani. Remete Szent Pál szerzetesei ők a messzi Pannóniában...

Pap:

- Hogyan? Mit tudsz te pálos testvéreinkről? Kapcsolatban álltatok velük? Te volnál, aki a gyűrűt kapta?

Molay:

- A pálos atyák még nyolcszáz évet jósolnak a mi világunknak. Utána új korszak jön és csak rajtunk áll, milyen. Itteni testvéreik segítségét ígérték nekem. Azt mondták a tőlük kapott gyűrűt annak adjam, aki a párját felmutatja. Ő majd megtalálja utódomat. Gyűrűjüket szakállamban rejtegettem, de küldöttjük nem talált rám. Mivel rövidesen meghalok, ím, neked adom, hogy lásd, hazug szó nem hagyta el ajkamat.

Pap (*térdre esik Molay előtt, csuhája ráncából egy kötélre erősített gyűrűt mutat Molaynak*):

- Nagymester, íme, a te gyűrűd mása. Rádismertem végre! Testvériségünk, védelmez titeket. Érted, már semmit sem tehetünk, de helyes, ha a szentségekkel megerősíted magad.

Molay (*megnézi a pap gyűrűjét, majd szakállából kiveszi a magáét és átadja gyóntatójának.*):

- Fogd tehát a fehér barátok gyűrűjét és tégy meg amit csak lehet, enyhítsd a szenvedést. A Szentföldről jött kincset nem adtuk át a hűtlen királynak, azt lovagjaim biztos helyre menekítették, de én sem tudom, hová.

Pap:

- Ez itt Pál atyánk gyűrűje, amelyből öt másolat készült. Kettőt magukkal vittek Pannóniába. Egy a Szentatyáé, egy Konstantinápolyban és egy pedig itt van Párizsban, amelyet a kezedben tartasz. (*A gyűrű kövét mutatja.*) Ezt másolta le a konstantinápolyi ötvös, mert Pál álmában erre kérte, mikor nyolc évszázaddal halála után teste Bizáncba érkezett. Amikor Pál meghalt Egyiptomban, az Úr két oroszánt küldött, hogy kikaparják sírját, melyben teste nyolcszáz év múltán sem látott romlást. Amikor Geláz pápa kihantoltatta és Konstantinápolyban ravatalra tették, az ujján talált gyűrűt megérintőkkel sok csoda történt. Arról készült az öt másolat. Az eredeti gyűrű szentté avatásának napján eltűnt az ujjáról.

Molay:

- Atyám, az Úr különös kegye, hogy találkozhattam veled. Elárulom hát, hogy tegnap nagy zúgást hallottam és mintha egy láthatatlan kéz vezette volna tollamat. (*Elővesz egy másik papírt és felolvassza*):

A Templom és az Ország

Uram, ez utolsó versem. Mit tettél?
Lásd, lovagjaim már világtalanok,
a Templom felprédálva, sok hitetlen

vigad, s a király csak aranyért buzog.

Jól tudod, a Templom csak jelkép lehet,
hasonlat egy hasonmás világ felett.
Egy ország, egy nép és egy álom útja,
felette Isten védelmező keze.

Templomunk felépült, ki tudja mikor
vetette meg szegletét még Salamon,
ő, a bölcs biztos alapra tervezett,
kövét lélek köti, nem csak hatalom.

Világok csücskét, ahol összehajlik
hegy és víz, egy ország még védelmezi.
Egy föld, amelyre mindenki szemet vet.
Bölcső, menedék, az Úr jelölte ki.

Vérünk az oltár lángjába merülhet,
hit lobog az ország, a templom felett,
lovagjaimmal leborulva kérlek,
Uram, mentsd meg hazád s rended, ha lehet!

Mondtad ne féljek, még ma velem leszel,
megérthetem megőrzött titkaidat,
a Templom ledől, minden összeomlik,
de Miasszonyunkért egy ország marad.

Hadaid legyőzve, a városon át
feladtuk a várat is, mint a király,
de Templomod s az ország szövetsége
bár vihar tépi, mégis erősen áll.

Ahogy javaid elprédálni jönnek
mohó kezekkel, úgy mennek majd egykor
az országra is, tépni testét-lelkét,
de egy mag mindig kihajt majd a sírból.

A Templom romokban, engem a máglya

vár, de tudom, kegyelmed velem marad,
s az ország, mit elpusztít majd nemzetem,
feltámad, templomot épít s befogad.

(A vers utolsó négy versszaka mindenképpen hangozzék el. Az első öt versszak a rendező szándéka szerint el is maradhat!)

Pap:

- Eltökélted, hát magad?

Molay:

- Akit Krisztus szólít, nem tehet mást. A királynak kellemetlen fogoly vagyok. Bármikor megmérgezhetnek. Oldozz fel vétkeim alól, és vidd neki leveletem, melyben visszavonok mindent, amit kínjaim hatására bevallottam. Mondd, te talán tudod, látomásomban írt utolsó versem melyik országról szólhat?

Pap:

- Az az ország, lehet, hogy hitünk világa. Vagy Rended nyolcszáz év múltán újjáéled? Lehet, hogy az Egyház egysége, melyet megront a hitetlenség. Ha pedig valóságos ország, akkor még, nem látom azt a keresztény országot, amelyet francia akarat tép majd darabokra és pusztít el annyira, hogy csak hitéhez való töretlen hűsége miatt – a Szűzanya közbenjárására – támasztja fel Krisztus. Ha az első versedben jószolt nyolcadik évszázad elmúlik, utódaink majd tudni fogják, melyik országról szól utolsó versed. Készítsd fel hát lelkedet, mert rövidesen az Úr elé kell állnod. ... *(Molay letérdel, a Pap fölé hajol, keresztet vet, és latinul mormolja a feloldozás szavait, végül hangosan)* deinde ego te absolvo a peccatis tuis in nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti.

Molay:

- Amen.

A színpad elsötétedik, zene.

Egy toronyszoba erkélye, amely a vesztőhelyre néz. Ott lent már készen várja a máglya Molayt. Gampel, Bolonel és Berthold, Beppo mesterrel felülről nézik a kivégzés előkészületeit. Köztük van Montes is.

Gampel:

- Micsoda büntett! Ma 1314. március 18-a van. Hét éve fogoly a Nagymester és már két éve feloszlatták lovagrendünket. Tucatjával égette meg társainkat e királynak mondott szörnyeteg. Nagymesterünk hét évi fogság után igaz keresztény lovagként tér meg Krisztushoz!

Berthold:

- Hét éve bujkálunk. Arville-t ugyan elfoglalta az istentelen, de híveink a kincsek jó részét elrejtették. La Rochelle-ből magam vittem a javát Portugáliába, míg a másik hajón Bolonel indult Angliába. Sajnos a szentföldi letétről nem tudok.

Montes:

- Amikor az örkápolnában voltam, hozzám repült Beppo mester galambja. Hallottam a farkasüvöltést és tudtam, hogy veszélyben az életünk. Csak egyetlen nyilat lőttem ki, utána azonnal elmenekültem a földalatti járaton. La Rochelle-ben szálltam hajóra az utolsó pillanatban és Gampellel hajóztam Angliába. Innen Segoviába tartok.

Berhold:

- Ó, Hispánia sem biztos menedék, de az életed már nincs veszélyben. Ha Nagymesterünket megégetik, akkor hamvai előtt tegyünk szent esküt, hogy Rendünk lángja örökre a szívünkben fog égni és sohasem áruljuk el sem egymást, sem titkainkat.

Beppo mester:

- Csak Lorenzo lett áruló. Követet küldött a Nagymester pecsétjével Trapezuntba, hogy elhozassa a kincset Párizsba. Galambjaim megelőzték. Konstantinápolyban, ahol a kincset elrejtettük, társaink előkészítették az útra és behajózták. Lorenzo pedig a Basiniustól neki átadott lepecsételt ládáknban csak értéktelen rézérmeket hozott. Az igazi aranykincs befutott Ciprusra, onnan négy ládában négy hajón indult tovább. La Rochelle volt az egyik cél, Portugália a második, Skócia a harmadik és Ragusa a negyedik. Raguzából pálosok vitték Magyarországra. Arville eleste után a La Rochelle-i kikötőből a hajó gyorsan tovább indult. További sorsát nem ismerem.

Bolonel:

- Testvéreim, az aranyat már hiába keresi Fülöp. Amikor Lorenzo átadta a lezárt ládákat Guillaume de Nogaret-nek, azt hitte árulásáért kegyben részesül, de amint meglátták a temérdek rézgarast tömlöcbe vetették, ahol a kínzásokba belehalt. Fülöp pénzt remélt, de csak égett hullahegyeket és gyűlöletet talált. A Rendet vizsgáló dominikánus pap, nagymesterünk utolsó gyóntatója, elhozta Gascogne-ba Jacques de Molay üzenetét és verseit. Azt írja, a ránk bízott kincsnek nyolcszáz éven át nem szabad előkerülnie. Átadta nekem Remete Pál atyánk gyűrűjét is, amelyből csak öt készült. Mindig a következő nagymester viselje, arról megismeri őt a testvériség. Ha meghal, meg kell választanuk Jacques de Molay utódját, aki megkapja a gyűrűt és gondoskodik rendünk túléléséről, hiszen felosztatásunk jogtalan volt.

Gampel:

- Igen, a zsinatnak kellett volna döntenie, de Fülöp nem engedte. Végül a pápai konzisztórium oszlatta fel a Rendet. A zsinat csak a konzisztórium döntését látta, amit az 1312. március 22-én kelt *Vox in excelso* című pápai bulla erősített meg. A zsinat csak a bulláról szavazott...

Bolonel:

- Nyavalyás jogászkodás, tíz jó lovag éles karddal azt hiszem krisztusibb igazságot tett volna! A lelkiismeret legalább olyan szent, mint a kikényszerített bullák! Én megválasztom a következő nagymestert és azt várom, tartsa meg a Rendet, őrizze a lángot, és ha kell, akár nyolcszáz év múlva, de tegyük végre Krisztus kertjévé ezt a mi Sátántól szétdobált világunkat.

Berthold:

- Testvéreim, Rendünk élni fog! Ezután három rendtartományban dolgozunk tovább titokban. Skóciában, Portugáliában és Magyarországon. Konstantinápolyt, Ciprust és Máltát védjük, amíg lehet. A Johanniták közé vegyülve túléljük ezt a szörnyűséget! A nagymestereinket senki sem foghatja el többé! Öt évente legtitkosabb küldötteink összegyűlnek majd, egyeztetik a célokat és beszámolnak a tartományok helyzetéről. Ehhez a szentföldi kincs bőven elég lesz. A negyedik láda, amely kikötés nélkül hagyta el La Rochelle-t Ciprusra indult vissza, de viharba került. Lehet, hogy az Úr éppen azt akarja, hogy titkos helyen pihenjen, amíg el nem jön az idők teljessége.

Bolonel:

- A Rendnek tovább kell élnie! Minden lovagunknak kötelessége, hogy továbbadja rendünk értékeit és titkait. Fogadalmunk most nyolcszáz évre szóljon, de az idő az Úrnak mit se számít. Társaink térjenek be más lovagrendekbe, de tudjunk egymásról! Hírlik, hogy Portugáliában kaptunk esélyt, hogy Krisztus lovagjai maradjunk. Európa vagy keresztény marad, vagy elpusztul. Akik megcsúfolják benne Krisztust saját vesztükre teszik. Európa nem élhet túl, csak ha valóban megtér!

Gampel:

- Imáimban szörnyű jövőt látok. Szülőföldem és Frankhon sokáig viaskodik majd, s a harcban hitünk lényege elporlik. A germánok nem tudják megbocsátani örök legyőzöttségüket. Szívükben hajlanak Krisztusra, de csak az erőt tisztelik azóta,

hogy Cézár legyőzte őket és Nagy Károly felkoncolta a szászokat. Igazi erő csak az arabokban van, de túlteng bennük a földi vágy. Békével üdvözlik egymást, de ruhájuk alá tört rejtenek. Az idő majd eldönti, ki tart ki tovább a maga hitében. Ezért azt mondom a lovagoknak: nősjenek, éljenek szentül egyetlen asszonnyal és neveljék gyermekeiket eszményeink szerint. Birtokuk ne legyen nagyobb, mint amennyi az egyszerű lovagi élethez szükséges. Tartsák meg a szövetséget minden támogatónkkal és azokkal, akik bíztak bennünk.

Bolonel:

- A pálos barátokat örökre magunkhoz fogadjuk. Magunkban őrizzük Krisztus lángját és várjuk, hogy a Molay által megálmodott ország új kezdetet hozzon. Emlékezzetek az asszaszinokra, pedig ők nem isteni célokért éltek titokfegyelemben és követték céljaikat generációkon át. Így éljünk, de őrizkedjünk a vérontástól! Minden lovag képezze magát, legyen a kard helyett a tudás és a szervezet a fő fegyverünk és őrizzük meg magunkat Krisztus második eljövételére.

Gampel:

- Minden időben álljunk készen! Kincseinknek biztos rejteket találtunk és egymásnak tett eskünket megtartjuk! Magyarország lesz keleti védvonalunk, Portugália a délnyugati és Anglia a nyugati. Nagymesterünk a gyűrűt mindig annak adja tovább, aki a nyomába lép. Tudjuk, csak öt ilyen gyűrű van a világon és nekünk csak egy adatott. A többi négyet nem keressük, higgyük, hogy ha szükségünk van segítségre, még négyen állnak készen, hogy megsegítsenek. Ez legyen az első titkunk.

Bolonel, Berthold, Beppo és Montes térdre ereszkednek Gampel előtt.

Montes:

- Sír Gampel, te légy vezérünk, te légy Jacques de Molay utóda!

Valamennyien:

- Igen, ez mindannyiunk kívánsága! Éljen új Nagymesterünk, Sír Gampel!

(Mindegyik lovag Gampel vállára teszi a kezét, megöleli és kétfelől megcsókolja. Közben lárma a vesztőhely körül, kúrtszó harsan és hozzák az összekötözött kezű Molayt. Hatalmas ősz szakállal, fehér köpenyben, mellén nagy vörös kereszt, mint valamikor dicsőségének teljében.)

Ítélethirdető *(olvas)*:

- Jacque de Molay, a pápa Őszentsége által felosztatott Templomos Lovagrend egykori nagymestere, Krisztus árulója, megrögzött szodomita, a Sátán cimborája, az egyházi és világi javak tolvaja és sok derék keresztény pusztulásának okozója ma elnyeri méltó büntetését. Mind az Egyház, mind Fülöp kegyes királyunk felajánlotta néki kegyelmét, ha bűneit megvallva életét vezekléssel tölti, de ő gögijében és pokolbéli cimboráinak biztatására visszautasította a kegyet, makacsul fetreng rút bűneiben és elfordul Egyházától és királyától. Mindezért urunk Fülöp király V. Kelemen pápa őszentségével egyetértésben, tüzetes egyházi és világi vizsgálódást követően ezt az embert, Jacques de Molayt máglyahalálra ítéli. Kössétek az oszlophoz!

Molay:

- Megállj pribék! Magam lépek máglyámra, hogy elszenvedjem a büntetést, amit hamis vádak halmozva igaztalanul mért rám Fülöp király és a keze között vergődő, akaratnélküli báb-pápa.

Fülöp:

- Példátlan, hogy mer beszélni?! Nogaret, utasítottalak, hogy jól peckeljétek fel a száját! Ne engedjétek beszélni! Hóhér, ne tántorogj!

Hóhér:

- Uram, a lánc magától hullott le kezéről! Szájával átharapta a vaspecket. Akire csak ránéz, térdre esik. Az Ördög segíti! Jaj nekünk! *(térdre esik)*

Domonkos pap, *(aki keresztet emel a fogoly felé):*

- Nem tudjuk, hogyan szólhat most hozzánk, de látjátok, nem mozdul az oszlop mellől. Kössétek hát hozzá, és hagyjátok, beszélni! Utolszor szól most ajka.

Molay *(Többen közelítenek hozzá, de akire csak ránéz, vagy rámutat, visszatántorodik, többen térdre esnek. Nagy mozdulatokkal keresztet vet, úgy szól a tömeghez):*

- Az Úr erejével szólok hozzátok párizsiak! Hamis szívű királyotok rendünk vagyonára áhítozott és nem tűrte, hogy szent kötelességére figyelmeztessük, hogy Jézus urunk szülőföldjét megszabadítsa a pogánytól! Nem saját népe ellen és más keresztény országokkal kell hadakoznia! Pénzsóvárságból, hiúságból és elvetemültségből több száz lovagot végeztetett ki, a legképtelenebb vádakhoz hazudozva, hamis tanúkat hozva. Krisztust is ugyanígy vonszolták a keresztre, ezért Fülöp méltó utódja a zsidó papi fejedelmeknek! Fülöp és ez a pápa! Az Úr megnyitotta előttem a jövő könyvét és abban azt olvasom, hogy szörnyű gáztettükre örökre emlékezni fog Isten népe, ők pedig a halálat követő egy éven belül, Nogarettel együtt el fognak pusztulni!

Fülöp:

- Fogjátok már be a száját! Hóhér, égjen már az a tűz!

Végül néhány poroszló hátulról Molayhoz lép és kezét az oszlop mögött összekötözik. A máglyát több helyen is megpróbálják fáklyákkal meggyújtani. Sűrű füst borítja be Molayt a máglyán, de csak lassan kezd éledezni a tűz.

Molay *(nagy hangon):*

- Légy átkozott vérszomjas király! Mindent romba döntesz és magad is rútol pusztulsz. A pápa sem jobb nálad, kit magad tettél a kárhozat fiává! Te és utódaid tönkre teszik Krisztus szerető világát, de hiába mesterkedtek, évszázadok múlva egy országból kihajt a krisztusi Európa igazi szelleme! Uram, a kezedbe ajánlom lelkemet!

Guillaume de Nogaret:

- Gyújtsátok már meg! Még több fáklyát a venyigékre, nyelje már el a tűz az átkozottat!

Domonkos pap (*aki a keresztet tartja Moaly felé, térdreesik és imádkozik*):

- Ne vétkeinket nézd Uram, hanem egyházad hitét! Őrizd meg Egyházadat egységben, békében, krisztusi hitében! Hiszek egy Istenben, hiszek egy hazában, hiszek egy isteni örök igazságban, hiszek, hiszek országod (*a tömeg zúgás és a máglya lobogása, a rőzsepattogás egyre inkább elnyomja a hangját*),.. feltámadásában!

A máglya fellobog és elnyeli Molay hangját, sejtelmesen villószik a máglya fénye. A tömeg letérdel, keresztet vet. A jelenet, mint valami dokumentumfilm kivetítőn a háttérvászonon. A király és emberei elmennek. A lovagok csendesen, egymás vállát átfogva imádkoznak a tornácon, egy pillanatra teljes csend borul a kivégzés egész környékére. Egyszer csak felhangzik a cellában is hallott zene:

...ha égnél téged látnának sokan. Ha fény lennél és jel, segítenél másokat...

A tömeg extázisban letérdel, kiáltások: angyalok jöttek a lelkéért! Dicsőség Krisztusnak! Akik Krisztus ellenségei, a nép ellenségei is! Majd együtt éneklük a domonkos pap vezetésével:

- Christus vincit, Christus regnat, Christus, Christus imperat!

A tömeg az ablak felé fordulva átveszi az éneket és immár az egész tér együtt zengi:

- Cristus vincit, Cristus regnat, Christus, Christus imperat!

A máglyából, a füstből egyszerre egy hatalmas lángnyelv csap ki és mint hatalmas szárnyú, óriási madár elrepül a tömeg felett. A térden álló tömegből a keresztet tartó domonkos pap hangja túlharsog mindent:

- A Főnix felrepült! Feltámadt porából! Krisztus csodát tett! A Templom benne él tovább, Molay él és Kelet felé repül, ahonnan új védelmezőnk támad! Hozsánna, áldott ki az Úr nevében jön! Láttátok, van és lesz Feltámadás!

Tömeg:

- Christus vincit!

Pap:

- Hiszek egy Istenben!

Tömeg:

- Christus regnat.

Pap:

- Hiszek egy Hazában!

Tömeg:

- Christus, Christus imperat!

Pap:

- Hiszek egy isteni örök igazságban! Hiszek *(egyre halkulóan, a végén már csak alig kivehetően)* országod feltámadásában...

Mindenki együtt, *diadalmasan*:

- Christus vincit, Christus vincit!

(Függöny. Vége)

A cellában felcsendülő dal szerzője: Dax – Ferenczy Rudolf